தென்முகம் வெள்ளோடு சாத்தந்தைகுல வரலாறு

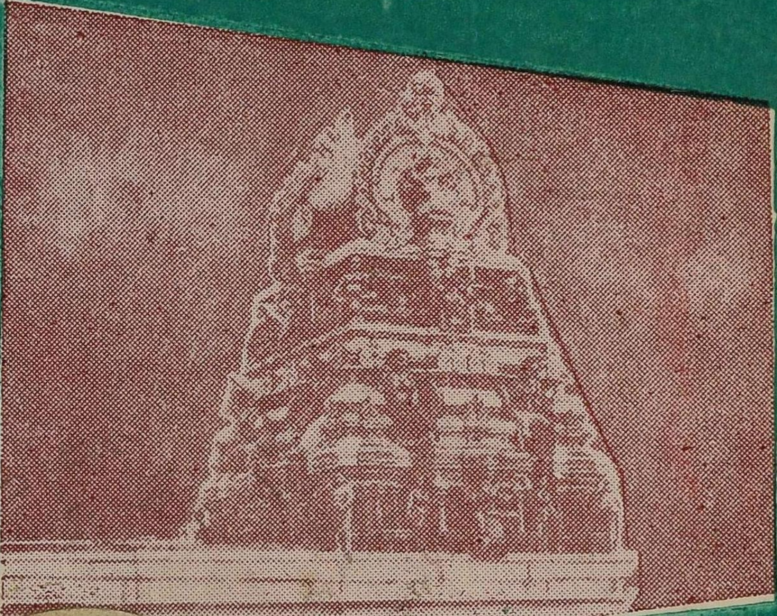

செ. இராசு

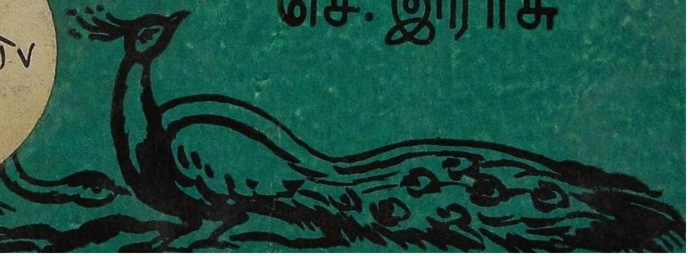

Q2998:38.218TV
N94
188316.

சாத்தந்தைகுலக் குலதெய்வம்
மயிலாடி-செல்லாண்டியம்மன்

தென்முகம் வெள்ளோடு
சாத்தந்தைகுல வரலாறு

புலவர். செ. இராசு எம்.ஏ.,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

வெளியீடு :

சாத்தந்தைகுலப் பேரவை
நற்பணி மன்றத்தார், மயிலாடி.

முதற் பதிப்பு : மார்ச், 1994
(31 - 3 - 1994 குடமுழுக்கு விழா நாள்)

விலை : ரூ. 15-00

கிடைக்குமிடம் :
அருள்மிகு செல்லாண்டியம்மன் திருக்கோயில்,
மயிலாடி, ஞானிபாளையம் (அஞ்சல்)
வெள்ளோடு-638 112.

மாருதி பிரஸ்,
173, பீட்டர்ஸ் ரோடு,
சென்னை - 600 014.

முன்னுரை

நமது கொங்கு வேளாளர் சமுதாயம் வரலாற்றுச் சிறப்பு உடையது. பழங்காலத்திலிருந்தே கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்து கால்நடைகளைப் பேணி, விவசாயம் செய்து, புலவர்களையும், இரவலர்களையும் ஆதரித்துப் போற்றிய சீருடையது.

சமயப் பெரியோர்களையும், குருக்கள்மாரையும் போற்றிச் சிறப்புடன் கொங்கு வேளாளர்கள் வாழ்ந்தனர். வெள்ளோட்டில் நம் முன்னோர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சர்வலிங்கேசுவரன் கோயிலைக் கட்டி வணங்கினர். குல முன்னோராகிய இராசாக்களை ஆலயம் கட்டி வழிபாடு செய்தனர். சக்தி தெய்வங்களான ஆயி அம்மன், பொன்காளி அம்மன் கோயில்களைத் தோற்றுவித்தனர். அவ்வகையில் ஏற்பட்ட கோயில்களில் ஒன்றே தென்முகம் வெள்ளோடு கிராமம் மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் கோயிலாகும்.

பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னர் அமைக்கப்பட்ட மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் திருக்கோயில் உள்ளூர்க் காணியாளர்களாலும், தென்முகம் வெள்ளோட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து கோவை கணபதிப் பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் சாத்தந்தை குலக் காணியாளர்களாலும் பிற அன்பர்களாலும் முழுமையாகத் திருப்பணி செய்யப்பட்டுக் குடமுழுக்கு விழா இனிதே நடைபெற்றது.

கொங்கு வேளாளர் வரலாற்றில் ஆழ்ந்த புலமையுடைய நமது சாத்தந்தை குல அன்பர் புலவர் செ. இராசு அவர்களிடம் தென்முகம் வெள்ளோடு சாத்தந்தைகுல வரலாறு எழுதும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தோம். அவர் சிறப்பாக ஆராய்ச்சி செய்து இந்நூலை எழுதியுள்ளார். காணியாளர்கள் எல்லோர் சார்பிலும் அவருக்கு நன்றி உரியதாகுக.

அருமைக்காரர்,
கொளக்கிட்டாம் பாளையம்

அன்புள்ள,
கே. சி. சுப்பையா

பொருளடக்கம்

1.	வேளாளர் தோற்றம்	... 5
2.	கொங்கு நாடு	... 9
3.	பூந்துறை நாடு	... 13
4.	வெள்ளோடு	... 24
5.	வெள்ளோட்டு இலக்கியங்களும் கோயில்களும்	... 28
6.	சென்னிமலை	... 39
7.	மயிலாடி	... 43
8.	செல்லாண்டியம்மன்	... 49
9.	மயிலாடிக் கோயில்கள்	... 59
10.	சாத்தந்தைகுலம்	... 68
11.	காணியூர்கள்	... 74
12.	கொங்கு ஆவணங்களில்	... 80
13.	சமயப் பணிகள்	... 90
14.	குலகுருக்கள்	... 104
15.	மூவேந்தர் தொடர்புகள்	... 108
16.	செயற்கரிய செயல்	... 115
17.	திருப்பணிப் பெருமை	... 120
18.	நங்கவரம் கோயில்—ஒரு விளக்கம்	... 126

வேளாளர் தோற்றம்

புராணம்

வீராட்சி மங்கலம் கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள் வேளாள புராணம் என்னும் நூலை மிகவும் அழகிய கவிதைகளால் பெருங்காவியமாகப் பாடினார். அதில் வேளாளர் தோற்றம் பற்றிப் புராண ஐதீகங்களுடன் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அந்நூலை அழகிய உரைநடை வடிவில் கோவை விளாங்குறிச்சி நா. மருதாசலக் கவுண்டர் அவர்கள் ஆக்கியளித்துள்ளார்கள். அதில் கீழ்வருமாறு வேளாளர் தோற்றம் கூறப்படுகிறது.

கைலாசத்தில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும்போது நான்முகன் உலகத்தில் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட வசதிகளை மக்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வில்லையே என்று முறையிட்டார். சிவபெருமான் நான்முகனிடம் திருமாலைச் சென்று பார்க்குமாறு பணித்தார்.

திருமாலிடம் நான்முகன் முறையிடும்போது போதாயன முனிவர் வந்தார். போதாயன முனிவரை அறிமுகப்படுத்தி அவரையே வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யு மாறு திருமால் வேண்டினார்.

உண்ணத் தெரியாமல், உணவைப் படைக்கத் தெரியாமல் இருந்த உலகுக்குக் கங்கைத் தாயின் அருகே யுள்ள திருவேணி சங்கமத்திலிருந்து ஒரு மரபாளனை உற்பத்தி செய்து அவனுக்குச் சகல செய்திகளையும்

கற்பிக்குமாறு போதாயனருக்குத் திருமால் ஆணை யிட்டார்.

கங்கா தேவியின் சன்னிதானங்களில் வணங்கி மரபாளனைப் பெற்றுத் தன்னோடு இந்திரலோகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று போதாயன முனிவர் வேண்டினார்.

தான் பெற்ற மரபாளனை இரு கைகளாலும் பரிந்து எடுத்து உச்சிமோந்து ஆனந்த முத்தங்கள் தந்து 'பொன்னுலகு சென்று சிறப்பெல்லாம் பெற்றுப் போதாயன ருடன் மண்ணுலகு செல்க மகனே' என்று கங்காதேவி அனுப்பி வைத்தாள்.

இந்திரன் எல்லா இன்பங்களையும் குறைவறப் பெற்றிடுக என வாழ்த்தினான். இந்திரன் மரபாளனைச் சரியாசனத்தில் இருக்கச் செய்து 'பார் முழுதும் ஏர்முனை யைத்தான் நம்பியுள்ளது. சீரைத் தேடின் ஏரைத் தேடு என்கிறார்கள். சகல பிணிகளிலும் தலைசிறந்த பசிப்பிணி யைத் தீர்க்க உழவு வைத்தியத்தைத் தவிர வேறு உண்டோ? உழவுத் தொழில் இல்லாமல் உலகில் என்ன தான் நடக்கும். இதற்கு இணையான தொழில் ஏது மில்லை' என்றான்.

இந்திரன், குபேரன் இவர்கள் பெண்மக்களை மணந்த மரபாளன் (வேளாளன்) பூமிக்கு வந்து பயிர்த்தொழில் செய்ய முற்பட்டான். கங்கையின் அருளால் தோன்றி யமையால் வேளாளர் கங்கா குலத்தினர் என அழைக்கப் பட்டனர்.

பட்டயம்

அவ்வாறு தோன்றிய வேளாளர்கள் தொண்டை நாட்டிலிருந்து சோழநாடு வழியாகக் கொங்கு நாட்டில் குடியேறினர் என்பதைப் பட்டயங்கள் பல கூறுகின்றன.

பெரிய குலத்துத் தலைவர்கள் வேணாடுடையார் பட்டயம் கீழ்வருமாறு கூறுகிறது.

'ரிஷபகிறிச் சோளன் மகளை சேறமான் பெறுமாள் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொண்ட படியினாலே சோள ராசாவின் மகள் தனக்குச் சீதனம் தன் தோப்பனாரைக் கேட்டது யென்னவென்றால் யெனக்கு சிறிது வேளாளர் குடிவேணுமென்று கேட்க நாற்பத்தெண்ணாயிரம் குடி சீதனம் குடுத்த படியினாலே சேரமான் பெறுமான் கொங்கு மண்டலத்துக்கு கொங்கு வேளாளர் என்று பேரும் குடுத்துப்பிடாரன் வேணுடையானுக்குப் பட்டாபிஷேகமும் சூட்டி யெண்ணாயிரம் கோத்திரத்துக்குப் பெரிய கோத்திரம் யெண்ணாயிரம் வீட்டுக்கும் பெரிய வீடுயென்று கொங்கு மண்டலத்துக்கு அழைத்து வந்ததன் பேரில் யிருந்த யெண்ணாயிரம் குடியும் கொங்கு மண்டலம் இருளுறைந்த காண்டாவனம் எல்லாம் வெட்டிக் கிராமம் உண்டு பண்ணி' என்பது பட்டயப் பகுதியாகும்.

இலக்கியம்

பெரிய குல ஆதீனப் புலவர் கருந்தும்பிப் புலவர் மகன் க. பழனிசாமிப் புலவர் பதிப்பித்த அலகுமலைக் குறவஞ்சி யில் வேளாளர் குடியேற்றம் பின்வருமாறு வருணிக்கப் படுகிறது.

திக்கெலா மதிக்கும் சேரமான் பெருமாள்
குருத்தணி சோழன் குறைவிலா தீன்ற
உருத்திர மணியின் உடனக மகிழ்ந்து
மணம்புரிந் துலகில் வாழ்ந்திடும் நாளில்
குணமுடன் மகட்குக் குருத்தணி சோழன்
சீதன வரிசை சிலபொரு ளுதவும்
போதினில் மகளும் பொருந்தியுள் மகிழ்ந்து
தந்தை தன்னுடனே சாற்றிய வசனம்

நந்தலில் லாத நாற்பத் தெண்ணாயிரம்
நற்குலத் தாரில் நாலிரு ஆறாம்
நிற்கிரி கடனே நீடூழி காலம்
மதியுடன் எங்கள் மன்சபைச் சுமுகராய்
இதமுடன் இருக்க ஈகுவீர் என்னக்
கூறவும் மகிழ்ந்து குருத்தணி சோழன்
சேரமா னுடனே செப்புவர் சிறப்பாய்
மகளுரை தவறா வாய்மையால் யானும்
வகையுடன் வேளாண் மரபுளோர் அனுப்பில்
உங்களோ டொப்ப வுயர்ச்சியாய்ப் பார்க்கில்
அங்குயா னனுப்ப அகம்சம் மதிப்பேன்
என்றவர் சொல்ல வேசேர மானும்
நன்றவர் நமது நாடதி பதியாய்
வரிசைமெய்ப் புகழுடன் வழங்குவே னெனவும்
சரிசரி யெனவே தரணி பாலகரில்
கண்ணன் ஆனங்கூர்க் காணி முத்தையனை
மன்னவர் சபையில் வரவழைத் தேதான்
எண்ணா யிரங்கோத் திரத்துளோர்க் கரசன்
நண்ணாகக் கொங்கு நாடதை விளக்கம்
செய்துதா னிருப்பீர் சென்மென அனுப்ப
உய்யவே சேரனு லகுக்கு வந்தார்

இங்கு மாதிரிக்காக ஒரு பட்டயமும், இலக்கியச் சான்றுமே காட்டப்பட்டன. நமக்குக் கிடைக்கும் எல்லாச் சான்றுகளும் சோழ நாட்டிலிருந்து வேளாளர்கள் கொங்கு நாட்டுக்குக் குடியேறியதாகக் கூறுகின்றன. மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் மூவேந்தர் இருக்கும்போது அவர்கள் ஆதரவு பெற்றுக் காவிரி, அமராவதி, நொய்யல் பவானி ஆற்றங்கரை வழியாகக் கொங்கு நாடெங்கணும் சென்று காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கிக் கொங்கு நாட்டை வளமுறச் செய்து வேளாளர் கொங்கு வேளாளர் ஆயினர்.

கொங்கு நாடு

நம் செந்தமிழ் நாடு, சேர சோழ பாண்டிய நாடுகளைப் போலவே தொண்டை நாடு, கொங்கு நாடு என்ற இரண்டு தனிப்பிரிவுகளையும் பழங்காலத்தில் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

கொங்குநாடு தனக்கென்று எப்பொழுதும் தனியான எல்லைகள், வரலாறு, கலை, பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்க வழக்கம் ஆகியவைகளைக் கொண்டது. இதனைப் பழங்கால இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. நீலகிரி, கோவை, பெரியார், சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளும், மதுரை மாவட்டம் பழனிப் பகுதியும், திருச்சி மாவட்டக் கரூர், குளித்தலைப் பகுதிகளுமே பழங் கொங்கு நாடாகும்.

வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாவூர் தெற்கு
குடக்குப் பொருப்புவெள்ளிக் குன்று—கிடக்கும்
களித்தண் டலைமேவும் காவிரிசூழ் நாடு
குளித்தண் டலையளவு கொங்கு

என்பது தனிப்பாடல். கொங்கு நாட்டு எல்லைகளைக் கூறும் எல்லாப் பாடல்களுமே வெள்ளியங்கிரி மலையை மேற்கு எல்லையாகக் கூறுகின்றன. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கு மேற்கே சேர நாடு என்பதே இதன் கருத்தாகும்.

அதனால்தான் தொண்டைநாடு, கொங்குநாடு ஆகியவைகளைச் சேர்த்துத் தமிழ்நாடு ஐந்து என்ற கருத்து முன்பே இருந்தது. தண்டியலங்காரம் என்னும் நூலின் மிகப் பழமையான மேற்கோள் பாடல் ஒன்று.

வியன் தமிழ்நாடு ஐந்து

என்று கூறுகிறது. சைவ சமய நூல்களில் மிகத் தொன்மை யானதாகக் கருதப்படுகின்ற திருமந்திரம்.

தமிழ் மண்டிலம் ஐந்து

என்று தமிழ்நாட்டின் ஐந்து பிரிவுகளைச் சுட்டிக் காட்டு கிறது. எனவே கொங்கு நாடு தனிப்பிரிவு என்பது இவற்றால் புலப்படுகிறது. வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலரும் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் 'கொங்கு நாடு' தனி நாடாகவே குறிக்கப்படுகின்றது. இந்நாட்டு மக்கள் 'கொங்கர்' என்று சங்க இலக்கியத்தில் அழைக்கப்படு கின்றனர். சங்கப் பாடல்களில் கொங்கின் குறுநில மன்னர் கள் பலர் தனியாகக் குறிக்கப் பெறுவதுடன் கொங்கு நாட்டின் கால்நடைச் செல்வம், ஆழ்கிணறு, தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை, கொங்கரின் உழைப்பு, அவர்தம் போர்த் திறன் ஆகியவை பல்வேறு இடங்களில் பரக்கப் பேசப்படு கின்றன. மேலும் கொங்கு நாட்டு மணிகள், வண்ணக் கற்கள், வேலைப்பாடு மிக்க நல்ல அணிகலன்கள் புகழ்ந்து பாராட்டப் பெறுகின்றன.

சேரன் செங்குட்டுவன், தனக்குச் சமமான அரசனாகக் கொங்கு நாட்டு இளங்கோசரைத் தமிழ்நாட்டு மூவேந் தருக்கு ஒப்ப மதித்துப் போற்றியிருக்கின்றான். நூற்றுவர் கன்னர், இலங்கைக் கயவாகு, மாளுவ வேந்தர், சோழன் பெருங்கிள்ளி ஆகியோர் போலக் கொங்கு நாட்டு மன்னனையும் நட்பாகக் கொண்டிருக்கிறான். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் மூலம் அறிகின்றோம்.

பேரூரை 'மேற்குக்கொங்கு' என்று பாண்டியர் செப்பேடும் இலக்கியங்களும் கூறுவது கொங்கு நாடு தனி நாடு என்பதாலேயாகும். கொங்கு நாட்டிலிருந்து சமய அடியார்கள் சேரநாடு நோக்கிச் சென்றதை,

'கொங்குநாடு கடந்துபோய்க் குலவு மலைநாட்டு எல்லையுற,

'மலைநாடு கடந்தருளி......திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார்'

எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடும். சிலப்பதிகாரத்திலும் கொங்கின் மேல்பகுதி அரசர் குறிக்கப் பெறுகின்றார்.

நூற்றாண்டுகள்தோறும் கல்வெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும் கொங்கு நாடு தனி நாடெனக் கூறுகின்றன. சிலர் தொண்டை நாட்டைச் சோழ நாட்டுடனும் கொங்கு நாட்டைச் சேர நாட்டுடனும் அடக்குவர். அது பொருந்தாது என்பது மேற்கண்ட சான்றுகளால் விளங்கும்.

'கொங்கு நாட்டு வரலாறு' எழுதிய கோவை கிழார் தன் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

'சோழர்கள், ஒயிசளர், விசயநகரத்தார், மைசூர் மன்னர்கள் ஆகிய வம்சத்தாரிடம் கொங்குநாடு சென்றது. இக் காலங்களிலெல்லாம் வெவ்வேறு இராச்சியங்களுடன் கொங்கு நாடு இணைக்கப்பட்டபோதிலும் தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை இந்நாடு இழக்கவில்லை. இந்நாட்டின் அமைப்பு மாத்திரம் அன்றி இந்நாட்டுக் குடிகளின் பழக்கவழக்கங்களும் பண்டைக் காலம் தொட்டு ஒரே விதமாக இருந்து வந்தன. சமூக வழக்கங்களிலும் இவர்களுடைய வழக்கங்கள் ஏனைய நாட்டார்களிடமிருந்து சிறிது

வேறுபட்டேயிருக்கும். இவ்விதக் காரணங்களினால் கொங்கு நாட்டைத் தனி நாடு என்று நிச்சயிக்கக் கூடும்.'

வராகமிகிரர் தன் நூலில் கொங்கு நாடு தனி நாடு என்று குறிக்கின்றார். அசோகன் (கி.மு. 278—232) கல்வெட்டிலும் தனி அரசராகக் குறிக்கப்பெறும் 'சதிய புத்திரர்' கொங்கு நாட்டு மன்னன் அதியமானே என்பது ஜம்பைக் கல்வெட்டால் உறுதிப்படுகிறது.

'கொங்கு நாடு' என்னும் வரலாற்று நூலில் புலவர் குழந்தை அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

'...தொன்றுதொட்டே கொங்குநாடு சேர சோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடை மூவேந்தராட்சிக்கு உட்படாது தனியாட்சி நாடாகவே இருந்துவந்தது. வேளிர் என்னும் சிறப்புப் பெயருடைய வேளாண்குடிச் செல்வராகிய கொங்கு நாட்டுத் தனி அரசர்கள் தமக்குள் பகையின்றி ஆண்டு வந்தனர். அவர்கள் முடியுடை மூவேந்தரிடத்தும் அன்பொடு நண்பும் அமைவும் உடைய வராக இருந்து வந்தனர். முடியுடை மூவேந்தர்க்கும் மைத்துணரும் மாமனாருமாகிய அவர்கள் பின்னர் எவ்வாறு இருந்திருப்பர். கேரளோற்பத்தி, கேரள மான்மியம் போன்ற நூல்களும், திருவாங்கூர்ச் சரித்திர ஆசிரியர் சங்குண்ணி மேனன் அவர்களும், டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் அவர்களும் கொங்கு தனியாட்சி நாடு என்பதைத் தக்க எடுத்துக்காட்டுக்கள் காட்டி நிறுவியுள்ளனர்.

தொல்பொருட் சிறப்பும், கல்வெட்டுப் பரப்பும் சிற்பச் செல்வமும், வரலாற்றுப் பெருமையும் உடையது நமது கொங்கு நாடு.

பூந்துறை நாடு

பெயர்க்காரணம்

கொங்கில் தொன்மையான வரலாற்றுப் பெருமை உடைய நாடு பூந்துறை நாடு, பிடாரியூர்க் கல்வெட்டில் இந்நாடு பழம்பூந்துறை நாடுஎன்று குறிக்கப்படுகிறது

கொங்கு நாட்டில் முதன்முதலில் மக்கள் புகுந்து உறைந்த (வசித்த) நாடு ஆதலின் இந்நாட்டுக்கு பூந்துறை நாடு என்று பெயராயிற்று என்று கூறுவர்.

மற்றும் சிலர் பூக்கள் மிகுதியான நீர்த்துறைகளைப் பெற்ற நாடு இது ஆதலின் பூந்துறை நாடு என்று பெயராயிற்று என்று கூறுவர். இதற்கு ஆதாரமாக மேழி விளக்கம் நூலிலிருந்து

'திந்திருணி மாஅரசு தேங்கமுகு வாழைபலா
வந்து குலைசாய்ந்து மடல்விரிந்து—சிந்தினதால்
வாய்ந்தரச மொடுபெருகி வயலதனீல் செந்நெல்விளை
பூந்துறைசெய் நாடு'

என்று கூறும் பகுதியைச் சுட்டிக் காட்டுவர்.

உமாதேவியின் தவத்தை மெச்சிய சிவபெருமான் திருமேனி பூவண்ணமாகத் தோன்றியது. அவ்விடம் புட்பவனம் எனப்பட்டது. புட்பவனம் என்பதே பூந்துறை ஆயிற்று என்பர் சிலர்.

வேறு சிலர் சங்க காலத்தில் 'புன்றுறை' என்ற கொங்கு நாட்டுக் குறுநில மன்னன் இங்கு ஆட்சி புரிந்ததாக

அகநானூறு 44 ஆம் பாடல் மூலம் அறிகின்றோம். அந்தப் புன்றுறை என்ற சங்க காலக் குறுநில மன்னன் பெயராலேயே இந்நாட்டுக்குப் பூந்துறை என்று பெயரா யிற்று என்று கூறுவர்.

புலவர் குழந்தை அவர்கள் பூந்துறை என்பதே தலைவன் பெயர். ஏட்டில் தவறாகப் புன்றுறை என எழுதப்பட்டது என்பார்.

காவிரிக்கு மேற்கே இருக்கும் காரணத்தால் இந் நாட்டுக்கு மேல்கரைப் பூந்துறை நாடு என்று பெயர் வழங்கிற்று, கொங்கு 24 நாடுகளில் பூந்துறை முதல் நாடாயிற்று.

கொங்கு 24 நாடு

1, பூந்துறை நாடு, 2. தென்கரை நாடு, 3. காங்கேய நாடு, 4. பொன்கலூர் நாடு, 5. ஆறை நாடு, 6. வாரக்க நாடு, 7. திருவாவினன்குடி நாடு, 8. மண நாடு, 9. தலைய நாடு, 10. தட்டய நாடு. 11. பூவாணிய நாடு, 12. அரைய நாடு, 13. ஒடுவங்க நாடு, 14. வடகரை நாடு: 15, கிழங்கு நாடு. 16. நல்லுருக்கா நாடு, 17? வாழவந்தி நாடு 18. அண்ட நாடு, 19. வெங்கால நாடு. 20 இராசிபுர நாடு, 21. காவடிக்கா நாடு. 22. ஆனைமலை நாடு, 23. காஞ்சிக்கோயில் நாடு, 24. குறுப்பு நாடு என்பன கொங்கு 24 நாடுகள். இதனைக்கீழ்வரும் நாட்டுப் பாடல் விளக்கும்.

சொல்லஅரி தானபூந் துறைசைதென் கரைநாடு
தோன்றுகாங் கேயநாடு
தோலாத பொன்கலூர் நாடுதிகழ் ஆறையணி
தோய்ந்தவா ரக்கநாடு

வல்லமை செறிந்ததிரு வாவினன் குடிநாடு
மணநாடு தலையநாடு
வரதட்டை பூவானீ அரையநாடு ஒடுவங்கம்
வடகரை கிழங்குநாடு

நல்லுருக் காநாடு வாழவந் தியும்அண்ட
நாடுவெங் காலநாடு
நாவலர்கள் சொல்கா வடிக்காநா டானைமலை
ராசிபுர நாடுநிதமும்

இல்லறம் வளர்த்துதவி மல்குகாஞ் சிக்கோயில்
இயல்செறி குறுப்புநாடு
இனியபுகழ் சேர்கொங்கு மண்டலம் தனிலான
இருபத்து நான்குநாடே

பிற்காலத்தில் பூந்துறை நாட்டில் இணை நாடுகளாகக் கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாடு, பருத்திப்பள்ளி நாடு, ஏழூர் நாடு இவைகள் தோன்றின.

பூந்துறை நாட்டில் ஈரோடு சார்ந்த சில பகுதி காஞ்சித்துண்டம் எனப்பட்டது.

எல்லைகள்

பூந்துறை நாடு போன்ற 24 நாடுகளுக்கும் பழங்காலத்திலே எல்லைகள் வகுத்தனர். அந்த எல்லைகள் ஏரி, குளம், குட்டை, ஆறு, மலை, பெருவழி இவைகளை வைத்துப் பிரிக்கப்பட்டன. அதனால் இவை மாறாமல் தொன்றுதொட்டு விளங்கி வந்துள்ளன. சில நாடுகளுக்கிடையே எல்லை பற்றிய சண்டைகளும் வந்துள்ளன என்பதால் இவ்வெல்லைகள் பண்டைக் காலத்திலிருந்து அந்த அந்த நாட்டு மக்களால் போற்றிக் காக்கப்பட்டன என்பதை அறிகின்றோம்.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக்கு வடக்கு எல்லை பவானியாறு, கிழக்கு எல்லை காவிரியாறு, தெற்கு எல்லை நொய்யல் என்னும் காஞ்சியாறு, மேற்கு எல்லை சென்னி மலை ஆகியவைகளாகும். இதனை,

'உன்னிய தெற்கில் காஞ்சி உயர்நதி வடக்கு வானீ
பொன்னிமா நதியே கீழ்பால் புகன்றிடும் மேற்குத் திக்கில்
சென்னிமா மலையே ஆகும் சிறக்குமுப் பத்தி ரண்டூர்
மின்னுமேல் கரையாய்க் கொண்டு விளங்குபூந்
துறைநன் னாடு'

என்ற பூந்துறைப் புராணப் பாடல் விளக்கும்.

முதன்மை

'நாலாறு நாட்டினில் மேலான பூந்துறை'

என்று கூறுவர். பூந்துறை நாட்டுக்குரிய முதன்மைச் சிறப்புக்கு ஒரு வரலாற்றுச் செய்தி கூறப்படுகிறது.

மூவேந்தர்களும் கரூர்ப் பசுபதி ஈசுவரனுக்குக் கோயில் கட்டிக் கலசம் வைக்க முற்பட்டனர். அவர்கள் கலசம் வைக்கும்போது அது நிற்கவில்லை. அதனால் பூந்துறை நாட்டு மக்களை அழைத்துச் சென்று பூந்துறை நாட்டார் கையில் கலசம் வைக்க அது நின்றதாம், அதனால் மூவேந்தர்களுமே பூந்துறைநாடு அதிகம் சிறப்புள்ளது என்று கூறி இந்நாட்டில் தலயாத்திரை செய்து பூந்துறை, வெள்ளோடு, நசியனூர், எழுமாத்தூர் போன்ற இடங்களில் ஆலயத் திருப்பணிகள் பல செய்தவர் என்பது இலக்கியச் செய்தியாகும். இதனை,

'மூவரையர் பசுபதிபாற் கன்பு கூர்ந்து
முந்தியகோ புரம்கட்டி முடிநில் லாமல்

காவலரும் மற்றவரும் பிடிமண் வைக்கக்
கலசம்நில்லாது இந்நாட்டைக் கருதித் தேடி
ஆவலுடன் இவர்கையால் கலசம் வைக்க
அதுநிற்க மூவர்முடி அன்பாய்ச் சூட்டிப்
பூவுலகில் கொங்கிலிரு பத்து நாட்டில்
பூந்துறைநாடு அதிகம்எனப் புகன்றிட் டாரே'

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். இதனால் பூந்துறை நாட்டாருக்கு மூவேந்தர் முடிசூட்டிய சிறப்புத் தெரிகிறது. பூந்துறை நாடு இலக்கியச் சிறப்பு மிக்கது.

சென்னிமலைத் தலபுராணம்

வெண்ணி லாத்திரு நீற்றொளி மெய்யினில் விளங்க
நண்ணி னோர்க்கருள் இருநிதி வழங்கிநன்கு அளித்துப்
பண்ணி சைப்புரா ணம்பயின்று அறம்பயின் றிடலால்
புண்ணி யந்தரு நாடது பூந்துறை நாடு

ஐயனாரப்பன் பள்ளு

காடெல்லாம்சிறு செந்நெல் விளையும்
கதிரவன்வந்து கமலங்கள் சேரும்
நாடெல்லாம்வெண் தரளம் கொழிக்கும்
நல்லஅல்லியில் வெண்மதி சேரும்
வீடெல்லாம்திரு மின்விளை யாடும்
வேதகாவிய புராணங்கள் ஓதும்
பாடெல்லாம்பைந் தமிழதை ஆக்கும்
பன்னுபூந்துறை நாடெங்கள் நாடே

பூந்துறைப் புராணம்

கொட்டுதல் மேள தாளம் குவிப்பது வளர்செஞ் சாலி
கட்டுதல் கோட்டை யானை கவனவாம் புரவி வெள்ளம்

அட்டுதல் கருப்பஞ் சாறே அழித்தல்தேன்
பலாப்ப ழங்கள்
கிட்டுதல் தான தன்மம் கிடைக்கும்பூந் துறைநன் னாடு

தனிப்பாடல்

பூமாது வாழும் புகழ்மாது போற்றிசைக்கும்
நாமாதெந் நாளும் நயக்குமே—கோமேவு
கோட்டங் கரமாகும் கொங்கென்னும் செல்விக்கு
நாட்டமாம் பூந்துறையூர் நாடு

இன்னும்,

'நாட்டிலுயர் பூந்துறைசை நாடு'
'பொன்மேவும் பூந்துறை'
'பூரணமாம் தாரணிசூழ் பூந்துறைசேர் நன்னாடு'
'பொன்னீன்மழை பொழியும் பூந்துறை நன்னாடு'
'வாய்ந்தபுகழ்ப் பூந்துறைசை'
'சொல்ல அரிதான பூந்துறை'
'ஆதியாம் முந்தின பூந்துறை'
'துய்ய தமிழ்ப் பூந்துறை'

என்றெல்லாம் இலக்கியங்களில் புகழப்பெறுவது பூந்துறை, நாடு.

தலைமைத் தலம்

பூந்துறை நாட்டின் தலைமைத் தலம் சென்னிமலை. சென்னிமலை சங்க இலக்கியத்தில் 'சென்னிக்கோடு' என்று சிறப்பிக்கப்படுவது.

சந்திரசூ ரியர்வந்து சாளரத்தைக் காக்கும்
தழைத்தபொன்னாட் டரம்பையர்கள் சாபமதைத்
தீர்க்கும்

மந்திகள்மாங் கனிபறித்துப் பந்தடித்து மகிழும்
வாழைபலாக் கனிச்சாறு வயலோடிப் பாயும்
சுந்தரம்சேர் கருநொச்சி வெண்சாரை காணாச்
சுனைகளுடன் மாமாங்கச் சுனைதீர்த்தம் வாழும்
புந்திமிகு சென்னிமலைப் புத்தேட்கு அன்பாய்ப்
பூசத்தேர் நடத்திவைக்கும் பூந்துறைநன் னாடே

என்ற பாடல் சென்னிமலைத் தேரைப் பூந்துறை நாட்டார் நடத்துவதைக் கூறும். இன்னும் பூந்துறை, வெள்ளோடு, நசியனூர், எழுமாத்தூருக்குரிய மடங்கள் சென்னிமலை மாடவீதிகளில் இலங்குவதைக் காணலாம். சென்னிமலை, சென்னியப்பன், குழந்தை, குழந்தைவேல் என்று சாத்தந்தை குலத்தார் பெயர்கள் வைத்துக் கொள்வது சென்னிமலையின் தொடர்பை விளக்கும் சென்னிமலைக்குச் சென்று வழிபடும் வழக்கத்தைச் சாத்தந்தை குலத்தினர் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளனர். மற்ற ஊர்களைக் காட்டிலும் மயிலாடி சென்னிமலைக்கு அருகில் உள்ளதால் தொடர்பு மிகுதியும் உள்ளது.

பூந்துறை நாட்டு ஊர்கள்

பூந்துறை, வெள்ளோடு, நசியனூர், எழுமாத்தூர், பிடாரியூர். ஈங்கூர், பெருந்துறை, சாத்தம்பூர், காளமங்கலம், குழாநிலை, கிழாம்பாடி, முடக்குறிச்சி, அனுமன் பள்ளி, பழமங்கலம், குலவிளக்கு, காகம், அறச்சலூர், விளக்கேத்தி, ஈஞ்சம்பள்ளி, சத்திமங்கலம், சேமூர், மங்கலம், வீரகநல்லூர், ஈரோடு, பேரோடு, சித்தோடு, திண்டல்புதூர், இலவமலை, திருவாச்சி, பனயம்பள்ளி, ஓடாநிலை, முருங்கைத்தொழு ஆகிய 32 பழம் பெரும் ஊர்களைக் கொண்டது பூத்துறை நாடு. இதனைப் பின்வரும் ஊர்த்தொகைப் பாடல் தொகுத்துக் கூறுகிறது

பூந்துறைசை வெள்ளோடை நசியனூர் எழுமாதை
புகழ்சேர் பிடாரிநகரம்
பூங்கமமும் ஈங்கியூர் பெருந்துறை சாத்தனூர்
பொன்காள மங்கலமதும்
ஆய்ந்ததமிழ் கூறும் குழாநிலை கிழாம்பாடி
ஆண்மைகொள் முடக்குறிச்சி
அனுமநகர் பழமங்கை குலவிளக்குக் காகம்
அறச்சலூர் விளக்கேத்தியும்
வேந்தர்மகிழ் ஈஞ்சநகர் சத்திமங் கலமதும்
மிக்கசே மூர்மங்கலம்
வீரநகர் ஈரோடு பேரோடு சித்தோடு
மிக்கான திண்டல்புதூர்
சேர்ந்துமழை பெய்திடும் இல்வமலை திருவாச்சி
திகழ்பனசை ஓடாநிலை
தென்முருங் கைத்தொழுவு முப்பத்தி ரண்டூர்
சிறந்தபூந் துறைசை நாடே

இவ்வூர்களில் சிவன், பெருமாள் கோயில்கள், கல்வெட்டுக்கள், நடுகற்கள், ஊர்நத்தம், பழைய ஊர் இருக்கைகள் ஆகியன காணப்படும். முன்பு இந்த ஊர் களிலும் இதனை ஒட்டியும் மக்கள் வாழ்ந்தனர். பழைமை யான 32 ஊர்கள் இன்று புதிய துணை ஊர்கள் பல அமைந்து நூற்றுக்கணக்காகப் பெருகிவிட்டன அப்படிப் பெருகிய ஊர்களில் மயிலாடியும் ஒன்று.

நான்கு தலைநகர்கள்

புகழ்மிக்க பூந்துறை நாட்டுக்கு 4 தலைநகரங்கள் இருந்தன. பூந்துறை முதல் தலைநகர், வெள்ளோடு இரண்டாவது தலைநகர், நசியனூர் மூன்றாவது தலைநகர், எழுமாத்தூர் நான்காவது தலைநகர். இந்

நான்கு ஊர்கள் 'நகர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டன. பிற ஊர்கள் 28. இதனைக் கீழ்வரும் சென்னிமலை ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல் நன்கு விளக்கும்.

நற்கா விரிக்குமேல் கரைதனில் பூந்துறைசை
நளிர்கொண்ட வெள்ளோடையூர்
நசையனூர் எழுமாதை எனுமுயர் புகழ்பெரிய
நகரமொடு நான்கதாகச்
சொற்சேர வேவகுத் துப்பின்னும் அவைதனைச்
சூழ்பதிகள் நாலேழ்எனத்
தூய்தாக்கி யாகமுப் பத்திரண் டதன்மிசைத்
தொல்பதிகள் சிறப்பதல்லால்
பொற்பான கீழ்க்கரையில் நாலெட்டு நகரம்
புரப்பதற் காகமுன்னம்
புரிதரு செங்கோட்டில் வீற்றிருந் தழகுதிகழ்
பூந்துறைநன் னாடனாகிச்
சிற்சோதி யாகிச் செகச்சோதி ஆனவா
சிறுதேர் உருட்டியருளே
சிகரா சலத்தில்வளர் தெண்டாயு தக்கரா
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

பூந்துறை நாட்டுச் சபை

பூந்துறை நாட்டு நிர்வாகத்திற்காகவும் நீதிபரிபாலனம் செய்யவும் ஆலயங்களுக்குக் கொடைகள் அளிக்கவும் அளித்த கொடையின் பயன்கள் தவறாது ஆண்டவன் திருக்கோயில்களைச் சென்றடையவும் பூந்துறை நாட்டுச்சபை இருந்தது. முக்கியமான முடிவுகளை இச்சபை கூடி முடிவு எடுக்கும். *14-17* ஆம் நூற்றாண்டுகட் கிடையில் இச்சபை இயங்கி நல்லறம் நடத்தியுள்ளது. இதனை,

'மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு நாட்டவரோம்
நிறைவற நிறைந்து குறைவறக் கூடி எங்கள்
நாட்டு வெள்ளோடு சர்வேசுவரமுடைய தம்பிரா
னாற்கு தம்ம சாதனம் பண்ணிக் குடுத்தபடி......
இப்படிக்கு முப்பத்திரண்டு ஊரவர் சொற்படிக்கும்
கையெழுத்துப்படிக்கும்'

எனவரும் வெள்ளோட்டுக் கல்வெட்டால் உணரலாம்.

பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் 32 ஊர்களுக்கு 56 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். உறுப்பினர்களை வீடு என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

பூந்துறைக்கு 10 உறுப்பினர்கள்; வெள்ளோட்டுக்கு 8 உறுப்பினர்கள்; நசியனூர்க்கு 6 உறுப்பினர்கள்; எழுமாத் தூர்க்கு நான்கு உறுப்பினர்கள்; இந்த நான்கு நகரம் போக ஏனைய 28ஊர்களுக்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பினர்கள். ஆகமொத்தம் 56 உறுப்பினர்கள். பூந்துறை, வெள் ளோட்டுக்கு 10,8 என உறுப்பினர்கள் இருந்தாலும் ஊருக் கென்று ஒருவரே கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

'நற்றவம்சேர் பூந்துறைக்குப் பத்து வீடு
நளினமிகும் வெள்ளோடைக்கு இருநான்கு என்ப
கற்றவர்சூழ் நசையனூர்க்கு ஆற தாகும்
கதித்தஎழு மாதைக்கு நான்கு வீடு'

எனவரும் பகுதி மேற்கண்ட கருத்தைச் சுட்டுகிறது.

தலசுய ஆட்சிமுறைக்குப் பூந்துறை நாட்டு ஆட்சி முறை மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியுள்ளது என்பதை இப்பகுதிக் கல்வெட்டுக்களும், செப்பேடுகளும், ஓலை ஆவணங்களும் நமக்கு நன்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன. இச்செய்தி வரலாற்றுலகில் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காகத் திகழுகிறது.

புகழ்மிகக் கொண்ட பூந்துறை நாட்டின் பீடும் பெருமைக்கும் காரணமாகப் பூந்துறைக் காணியாளர்கள் போலவே வெள்ளோடும் அதன் காணியாளர்களான சாத்தந்தை குலத்தாரும் பல நூற்றாண்டுகள் அரும்பாடு பட்டனர்; உயர்வுக்குக் காரணமாக விளங்கினர். இதனை ஆவணங்களும்,இலக்கியங்களும்,செப்பேடு பட்டயங்களும், தனிப்பாடல்களும் நன்கு விளக்குகின்றன. தொன்மை தொடங்கி இன்றுவரை பூந்துறை நாட்டின் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பெருமையுடைய ஊராக வெள்ளோடு விளங்கி வருகிறது. வெள்ளோடு என்றால் அதனுடன் சிறப்பாகத் தென்முகம் வெள்ளோட்டையும் அதன் மூன்று கரைகளையும் குறிப்பர். தாய்க் கிராமமான வெள்ளோட்டின் எல்லா முயற்சிகளிலும் மயிலாடிச் சாத்தந்தை குலத்தினரும் பங்கு கொண்டுள்ளனர்.

வெள்ளோடு

பூந்துறை நாட்டின் புகழ்மிக்க பழம்பெரும் ஊர்களில் ஒன்று வெள்ளோடு. சுமார் 2000 ஆண்டுகளாகக் கொங்கு நாட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் சிறப்புடன் சுட்டிக் கூறப்படும் ஊர். வரலாற்றுச் சிறப்பும் இலக்கியப் பெருமையும் சமயச் சீரும் பெற்ற பேரூர் வெள்ளோடு. வெள்ளோட்டின் சிறப்புமிகு வரலாற்றுப் பெருமையில் மயிலாடிக்கும் பெரும்பங்கு உண்டு. எனவே வெள்ளோட்டின் பன்முகப் பெருமை கூறினால் அதனுள் மயிலாடியும் அடங்கும்.

பெயர்க் காரணங்கள்

திருமாலின் வாயில்காப்போரான மது, கைடபர் ஆகிய இருவரும் துருவாசரின் சாபம் பெற்றுத் தலை வெடித்தபோது சிறிய ஓடு, பெரிய ஓடு, ஈரமான ஓடு, வெள்ளை ஓடு ஆகிய நான்கும் விழுந்த இடங்கள் முறையே சித்தோடு, பேரோடு, ஈரோடு, வெள்ளோடு ஆயிற்று என்பர்.

மற்றுமொரு சாரார் காளிதேவி பிரமன் தலையைத் துண்டாக்கினாள். பிரமன் தலை வெடித்துப் பல இடங்களில் சிறிதும்பெரிதும் ஈரமும் வெள்ளையுமாக விழுந்தன. அதனால் சித்தோடு, பேரோடு, ஈரோடு, வெள்ளோடு என்று இவ்வூர்களுக்குப் பெயராயிற்று என்றும் கூறுவர்.

வேறுசிலர் இத்தலங்கள் ஓடைகளாற் பெயர் பெற்றன என்று கூறிச் சிற்றோடை, பேரோடை, ஈரோடை, வெள்ளோடை என ஆயிற்று என்று காரணம் கூறுவர்.

பூந்துறைப் புராணத்தில் இந்திரன் யானை தன் காலாலும் தந்தத்தாலும் நிலத்தைத் தோண்ட இங்கு வெண்மணல் நிறைந்த ஓடை பாலோடை போலக் காட்சி தந்து தோன்றிற்று; அதனால் இவ்வோடை வெள்ளோடை ஆயிற்று என்று கூறப்படுகிறது.

மேல்பாலில் வாசவன்தன் கரியொன்று ஏகி
விளங்குமதம் பொழிந்துநிழல் சுழித்து விம்மிக்
காலாலும் கோட்டாலும் நிலத்தைக் கீண்ட
கண்டதுநீர் வெள்ளோடை கமழ்பால் ஓடை
சேலோடு வரால்குதிக்கும் கழனி சூழும்
திவ்வியமா தவிநீழல் சிமையா ளோடும்
நால்வேதம் தான்முழங்கச் சருவ லிங்க
நாயகராய் இருந்தவரைக் கண்டார் வானோர்

கைகூப்பிச் சருவலிங்க தேவா என்று
கழலிணையைத் தான்போற்றக் கனிவு கூர்ந்து
தெய்வவல்லிக் கொம்பதுபோல் அசைந்து காலில்
சிலம்புபா டகங்கள்கலீ ரென்னத் தேவர்
மையணியும் கண்ணாளை மகிழ்ந்து போற்றி
வளரும்பா டகவல்லி மாதே எங்கள்
தெய்வமென வந்துதித்தாய் தேவ தேவே
செழுஞ்சுடரே எனஉரைத்தார் தேவ ரானோர்

இலக்கியம் இயம்புவன

'வெள்ளோடை ஆம்பல்களும் மெய்நளின மாமலர்சூழ்
வெள்ளோடை யும்பரவும் வெள்ளோடை யம்பதி'

என்றும்,

'மாதவிநீ ழலினோடும் வயலோடும் மதகோடும்
மேதிநறும் பாலோடு புனலோடும் வெள்ளோடு'

என்றும்,

'வெள்ளோடை ஆம்பல்நிறை வெண்டயனோடு
அண்டர்தொழும்
வெள்ளோடை ஆம்பல்நிறை வெள்ளோடை'

என்றும்,

'செய்யபுகழ் வெள்ளோடை'
'உண்மைபெறும் வெள்ளோடை'
'கங்கைகுலக் காலிங்கராய வெள்ளோடு'

என்றும் இலக்கியத்தால் ஏற்றம் பெற்றது வெள்ளோடு மாநகர்.

வெள்ளோட்டில் வாழ்ந்த சாத்தந்தை குல வள்ளல் பெருமக்களின் மாளிகைச் சிறப்புக்களைப் புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

'மின்னிலங்கு ரத்னஒளி மேவி அழகுயிர்க்கும்
பொன்னிலங்கு நற்கதவு பொற்பிலங்கு மாடமுளோன்
விச்சித் திரமாக விளங்கும்தெய் வப்படங்கள்
உச்சிதமாய்க் கண்ணாடி ஓங்கும்ஆ சாரமுளோன்
சோழன் மனுநீதி துலங்க அருள்சுரந்த
மேழி விருதார்க்க விளங்குமிந்திர வாசலினான்'

இவ்வாறு வெள்ளோட்டில் உள்ள அவர்கள் மாடம், ஆசாரம், வாசல் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றன.

கல்வெட்டுக்களில் வெள்ளோடு

ஈரோடு திருத்தொண்டீசுவரர் கோயிலில் உள்ள போசள மன்னன் வீரவல்லாளன் கல்வெட்டில் வெள்ளோட்டில் பூந்துறை நாட்டுச் சபை 14-ஆம் நூற்றாண்டில் கூடியது குறிக்கப்படுகின்றது. பெருமாள் கோயிலில் வீரசிக்கராயன் கல்வெட்டில் வெள்ளோடு குறிக்கப்பெறுகிறது. வெள்ளிரவெளிக் கல்வெட்டில் வெள்ளோடு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. முருங்கைப் பெருந்

தொழு பாண்டியர் கல்வெட்டுக்களில் 'வெள்ளோட்டு வழி' குறிக்கப்பெறுகிறது பல்வேறு செப்பேடு, ஓலைப்பட்டயங் களிலும் வெள்ளோடு சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

இருபெரும் பிரிவுகள்

நிருவாக வசதிக்காகப் பூந்துறை அவல்பூந்துறை, துய்யம் பூந்துறை என்றும், அனுமன்பள்ளி அட்டவணை, முகாசி என்றும், காளமங்கலம் நஞ்சை, புஞ்சை என்றும், பூந்துறை நாடு மேல்கரை, கீழ்கரை என்றும் பிரிக்கப் பட்டது போல வெள்ளோடும் தென்முகம் வெள்ளோடு, வடமுகம் வெள்ளோடு என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டது. தென்முகம் வெள்ளோடு, வடமுகம் வெள்ளோடு என்ற இரு பெரும் பிரிவுகள் கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடு களிலும் காணப்படும் தொன்மையான பிரிவுகளாகும். இத் தொன்மையான பிரிவுகளை அரசுத் துறைகளும் ஏற்றுக்கொண்டு பல நூற்றாண்டாக நிருவகித்து வருகின்றன. தென்முகம் வெள்ளோடு உலகபுரம், கனக புரம், தேவபுரம் (தேவணம்பாளையம்) என மூன்று கரை களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இன்று இம் மூன்று கரையைச் சேர்ந்த ஊர்கள் பலவாகப் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. ஆனால் அனைவரும் தாய்க்கிராமமான தென்முகம் வெள்ளோட்டில் மண்ணின் மைந்தர்களே ஆவர்.

உலகபுரம்

தென்முகம் வெள்ளோட்டின் மேல்கண்ட முப்பெரும் பிரிவுகளில் முதல் பிரிவான உலகபுரம் கரையைச் சார்ந்த ஊர்களில் மயிலாடியும் ஒன்றாகும். உலகபுரம் இலக்கியப் பெருமையும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் உடையது. அவ்வூர்த் தலைவர்கள் 'வெள்ளோடு உலகுடையான், என்று சிறப்பிக்கப்பட்டனர். 'உலகில் மன்றாடி' என்ற பட்டமும் அவர்கட்கு உண்டு.

வெள்ளோட்டு இலக்கியங்களும் கோயில்களும்

வெள்ளோட்டில் இன்தமிழ் இலக்கியங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. அவை கூறும் வரலாற்றுச் செய்திகள் சுவை நிரம்பியவை. அவைகளின் மூலம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வெள்ளோடு ஆற்றிய சிறப்புப் பங்கினைக் காணலாம். வெள்ளோடு பல கோயில்களையும் தன்னகத்துப் பெற்றுள்ளது.

கொங்கு மண்டல சதகம்

கொங்கு நாட்டுக்குரிய மூன்று மண்டல சதகங்களில் வாலசுந்தரக் கவிராயர் என்பவர் பாடிய கொங்கு மண்டல சதகம் வெள்ளோட்டில் சாத்தந்தை குலத்தாரின் ஆதரவுடன் பாடப்பட்டது.

'வடித்தமிழ் நூலின் ஆசான் வாலசுந் தரம்யான்
சொன்னேன்
படிக்கவே பொருட் சாத்தந்தை............
கொடுத்திடும் இரணம் வாரிக் கொங்குசெய்
சதகம்தானே'

என்பது இச் சதகத்தின் பாயிரப் பகுதியாகும்.

வெள்ளோட்டுக் கலம்பகம்

வெள்ளோட்டுச் சர்வலிங்கேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டு மூலம் இந்நூலைப் பற்றி அறிகின்றோம். இந் நூலில் ஆசிரியர் அழைப்பிச்சான் கவிராயர் என்பவர்,

அழைப்பிச்சான் பாட்டுக் கலம்பகம் என்றும் இந்நூல் அழைக்கப்பட்டது. அழைப்பிச்சாக் கவுண்டர் என்று சிலர் பெயர் வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். இவர் கொங்கு வேளாளராக இருக்கலாம்.

நல்லணவேள் காதல்

வெள்ளோடு புலவன் பாளையத்தைச் சேர்ந்த புலவர் ஒருவரால் இந்நூல் பாடப்பட்டது. வெள்ளோடு காலிங்க ராயன் வழிவந்த சாத்தந்தை குல நல்லண கவுண்டர் என்பவர் இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர். இதில் வெள்ளோடு, சாத்தந்தை குலம் பற்றிய பல வரலாற்றுச் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

நல்லண கவுண்டர் பழனிவேல் மகன் என்று கூறி இராசாக்கள் தெய்வத்துக்கு வணக்கம் கூறி நூல் தொடங்குகிறது.

'பூந்துறைநா டன்கதித்த பூபன் பழனிவேல்
சாந்தமிகும் நல்லணவேள் தண்டமிழாம் காதலுக்கு
செய்யபுகழ் வெள்ளோடைத் தெய்வரா சாக்கள்குல
தெய்வம் தனைப்பணிந்து சிந்தைதனில் அன்புசெய்வாம்'

என்பது அந்நூலின் தொடக்கப் பகுதியாகும்.

சென்னிமலையாண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்

குந்தாணி சாமிநாதக் கவிஞர் என்ற வெள்ளோட்டுப் புலவரால் இந்நூல் பாடப்பட்டது.

'கண்ணிற் காணப் படுவதெல்லாம்
கடவு ளேஉன் தோற்றங்கள்

காதில் கேட்கப் படுவதெல்லாம்
கந்தா நின்றன் நாமங்கள்
நண்ணு நாக்கிற் படுவதெல்லாம்
நளிர்நின் பூசை வாசங்கள்'

என்பன போன்ற சுவையான பக்தி ததும்பும் பல பாடல்களை இந்நூல் பெற்றுள்ளது.

கொன்றை வேந்தன் வெண்பா

கொன்றை வேந்தன் என்னும் நீதி இலக்கியத்தில் அடிகளை இறுதியில் வருமாறு அமைத்து முதலில் இரண்டு மூன்று அடிகளில் ஏற்ற வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கூறிப் பாடப்பெற்றது இந்நூல்.

இந்நூல் வெள்ளோட்டுச் சாத்தந்தை குல முத்தித் திருமலைக் கவுண்டர் என்பவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'வெள்ளோடை முத்தித் திருமலை பூபா' என்பன போன்று இவர் முன்னிலைப்படுத்திப் பாடப்பட்டுள்ளார்.

'வாலி மடிந்ததுவும் வல்லரக்கன் மாண்டதுவும்
கோல மயிடன் குலைந்ததும்பார்—சீலமிகு
தென்னார்வெள் ளோடைத் திருமலைபூ பாமோகம்
தன்னை முனிந்து விடு'

என்பது ஒரு பாடலாகும்.

பர்டகவல்லியம்மன் பிள்ளைத்தமிழும் பதிகமும்

வெள்ளோடு சர்வலிங்கேசுவரன் கோயில் இறைவி பாடகவல்லி மீது பாடப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ். இந்நூல் கிடைக்கவில்லை.

பத்துப் பாடல் கொண்டது பதிகம் எனப்படும். அவ்வமைப்பில் வெள்ளோடு சர்வலிங்கேசுவரர் கோயில் இறைவி பாடகவல்லி மீது பாடப்பட்ட பதிகம் இந் நூலாகும். ஈரோடு அரசினர் அருங்காட்சியகத்தில் இந் நூலின் ஏட்டுச் சுவடி உள்ளது.

இராசாக்கள் அம்மானை

சாத்தந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வமாகிய அருள்மிகு இராசாக்கள் வரலாறு பற்றியது. வேளாளர்களின் வேளாண்மையை அழித்துக் கால்நடைகளைக் கவர்ந்து சென்ற பகைவர்களை வென்று குடிமக்களைக் காத்து விழுப்புண் பெற்று வீரமரணம் எய்திய இராசாக்கள், அவர்தம் உறவினர், துணைவர், படைகள் பற்றிய பல செய்திகளைக் கூறும் நூல்.

தனிப்பாடல்கள்

வெள்ளோடு, சாத்தந்தை குலம், காலிங்கராயன் பற்றிய தனிப்பாடல்கள் பல கிடைத்துள்ளன. அவை ஆங்காங்கு இந்நூலின் இடையிடையே காட்டப் பெற்றுள்ளன.

வெள்ளோடு கனகபுரம் சாத்தந்தை குலத்துப் பழனி வேலப்ப கவுண்டர் மகன் குழந்தை வேலப்பக் கவுண்டர் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் நாளில் இப்பகுதியில் சிறந்த நிருவாகியாகத் திகழ்ந்தவர். கோயில் பல கட்டியவர். கவுண்டச்சிபாளையம் பாலமடை அம்மன் கோயில் திருப்பணி செய்தவர். அவரைப் பற்றிக் கிடைத்துள்ள தனிப்பாடல்களில் ஒன்று அவருடைய விடாமுயற்சியை விளக்குகிறது.

'எடுத்தால் விடார்பின்பு இரவலர்க் கீந்ததற் கீன்றிடினும்
தடுத்தாலும் பின்பு தவிரார் வெள்ளோடைச்
சாத்தந்தைவேள்
அடுத்தால் பழனீவேல்சொல் குழந்தைவேல்
அப்பன்எனும்
தொடுத்தால் தொடுத்த படியே முடிப்பார் துசங்கட்டியே'

என்பது அவரைப் பற்றிய ஒரு பாடலாகும்.

வெள்ளோட்டில் பல கோயில்கள் சிறப்புடன் விளங்கு கின்றன. அவை வெள்ளோட்டின் புகழுக்கும் பெருமைக் கும் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

இராசாக் கோயில்

வரகு உண்ணாப் பெருங்குடியர் குலத்தைச் சேர்ந்த குன்றுடையாக் கவுண்டர் மக்கள் பொன்னரும் சங்கரும் கொங்குநாட்டு மக்கள் வழிபடும் தெய்வமாக அண்ணன் மாராக எழுந்தருளி அருள்பாலிப்பது போல் நமது இராசா தெய்வமும் நமது சாத்தந்தை குல முன்னோரே ஆவார். குலமக்கள் வழிபடும் குலதெய்வமாக நின்று நித்தமும் அருள்பாலித்து வருகின்றார்.

இராசா சாத்தந்தை குலத்துப் பெருந்தலைவர் என்பதும், படைக்குத் தலைமை பூண்ட குறுநிலத் தலைவர் என்பதும் ஒரு பழம்பாடலால் அறியப்பெறும் அரிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

திருமாது சர்வலிங் கேசுரர்பா டகவல்லி
தேவிஉமை யாள்கணபதி
சிவசுப்பிர மண்ணியர் ஆதிநா ராயணர்
சீதைஅல மேலுமங்கை

பொருசூலி பொன்காளி அத்தனூர் ஆயியும்
புகழ்பெற்ற அண்ணன்மாரும்
பொன்னிலகு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்
புவிமீதில் வந்துகாக்க

திருமேவும் மயிலாடி செல்லாண்டி அம்மனும்
தர்மமட சாலைநிலையும்
தண்டா மரைக்கமல மேவுதிரு மாலுடன்
சரசுவதி கலைவாணியும்

இருமாது பிரியாமல் அனுதினமும் விளையாடும்
எழிலான வெள்ளோடையில்
எண்டிசை மதிக்கவரு தண்டிகைத் துரையான
எங்கள்குல ராசாக்களே

என்பது அப்பழம் பாடலாகும். ‘தண்டிகைத்துரை’, ‘எங்கள்குல ராசாக்கள்’ என்ற தொடர்கள் சிறப்புமிக்க சான்றுகளாகும்.

மூலத்தானத்தில் மூன்று கருவறைகள் உள்ளன. நடு நாயகமான இடைக் கருவறையில் இராசா, நல்லமங்கை அம்மன், உச்சணன், சார்க்கணன் ஆகியோர் உள்ளனர்.

காவல் தெய்வமான கருப்பண்ண சுவாமிக்குப் பக்தர்கள் பலி கொடுப்பதால் இராசாக் கோயிலின் வெளியே தனிச்சந்நிதியில் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றுள்ளார்.

இராசாவின் வலப்புறம் உள்ள முதல் கருவறையில் உச்சக் குமார் குடிகொண்டுள்ளார். உச்சக் குமாரை முத்துக்குமார் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இராசாவின் இடப்புறம் உள்ள மூன்றாம் கருவறையில் பெரியண்ணன் தெய்வம் உள்ளார். பெரியண்ணன் கருவறையின் வெளியே மகாமண்டபத்தின் வடக்குக்

கோடியில் தனி வீரனின் நடுகல் தெய்வம் ஒன்றும், அம்மன் சிலை ஒன்றும் உள்ளது. அம்மனைத் துவரடி அம்மன் என்று அழைக்கின்றனர்.

அதற்கும் அருகே தெற்கு நோக்கி இரண்டு திருமேனி கள் உள்ளன. ஆணும் பெண்ணுமான அதனைக் கோயில் அய்யன், கோயில் ஆத்தாள் என்று கூறுகின்றனர். அதற்கும் அருகில் துர்க்கையம்மன் எழுந்தருள்விக்கப் பட்டுள்ளது. வெளிப் பிரகாரத்தின் வடகீழ்ப்பக்கம் கிழக்கு நோக்கி மசரியாத்தாள் கோயில் உள்ளது.

கோயிலில் நான்கு குதிரைகள் உள்ளன. ஒரு குதிரை மயிலாடிக்கு உரியதாகும். இரண்டு தூரிகள் இராசாவின் எதிரில் உள்ளன.

கொங்கு நாட்டு ஆலயங்களின் தனிச்சிறப்புக்குரிய அமைப்பில் கோயிலுக்கு வெளியே தீபத்தம்பம் அழகிய மண்டபத்துடன் உள்ளது.

தீபத்தம்பத்தின் அருகே மேற்கு நோக்கி இராசா எழுந்தருளி இருக்கும் இடமாகிய கருவறையை நோக்கி வீரசாம்பான் அல்லது வீரமலைச் சாம்புவன் நின்ற நிலையில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

முன் மண்டபத் தூண்களில் இருபுறமும் துவார பாலகர் இருவர் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். அம்முன் மண்டப முகப்பின் விதானத்தில் புலிவேட்டைச் சிற்பம் ஒன்று சிறிய அளவில் அழகிய முறையில் செதுக்கப் பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு புலிவேட் டைச் சிற்பம் மகாமண்டபத் தூண் ஒன்றிலும், குதிரைச் சிற்பத்தில் சுதையிலும் உள்ளது. சாத்தந்தை குலத்தாரின் சில காணி ஊர்களிலும் இது போன்ற புலிக்குத்திச் சிலைகள் உள்ளன.

கொங்கு நாட்டில் பல பகுதிகளில் காடுகளில் வசித்த புலிகளும் வேறு பல விலங்குகளும் நாட்டுக்குள் வந்து கால்நடைகளையும், பயிர்களையும் அழித்து மக்களுக்குத் துன்பம் கொடுத்து வந்தன. அவைகளைக் கொன்று நாட்டைக் காத்த பெருவீரர்களில் சாத்தந்தை குலத்தாருக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு.

சருவலிங்கேசுவரர் கோயில்

இது வெள்ளோட்டில் உள்ள சிவன் கோயில். சர்வலிங்கேசுவர தம்பிரானார், சருவேசுவரமுடையார் நாயனார், சருவலிங்க தேவர் என்று சிவனும், பாடகவல்லி நாச்சியார் என்று பார்வதியும் அழைக்கப்படுகின்றனர். 'பத்தர் சருவீசர் பாடகித்தாய்' என்று ஒரு இலக்கியம் கூறுகிறது.

மேற்குப் பார்த்த சந்நிதியாகச் சருவலிங்கர் எழுந்தருளியுள்ளார். கோயிலின் நுழைவாயில் தெற்கு நோக்கியுள்ளது. தீபத்தம்பம் மதிலுக்கு மேற்கே உள்ளது. அழகிய சிற்பங்கள் அமைந்த திருக்கோயில் இதுவாகும்.

பாண்டியர்கள், விசயநகர மன்னர்கள். மைசூர் அரசர்கள் காலத்திலும் சாத்தந்தை குலத் தலைவர்களாலும் திருப்பணிகள் பல நடைபெற்றிருக்கின்றன. கொடைகளும் அளிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

காலிங்கராயன காலத்தில் அவர் இக்கோயில் திருப்பணி செய்தார் என்று காலிங்கராயன் கைபீது கூறுகிறது. அவரின் 'இஷ்ட தெய்வம்' என்ற இக்கோயில் குறிக்கப்படுகிறது. நாடுகள் பிரித்த பட்டயத்தில் பூந்துறை பாகம் பிரியா அம்மனுடன் வெள்ளோடு பாடகவல்லிக்கும் இறுதியில் வணக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாடகவல்லிமீது பிள்ளைத்தமிழ், பதிகம் முதலிய பிரபந்தங்களும், சருவலிங்கர்க்குக் கலம்பகம் போன்ற இலக்கியங்களும் இருந்தமையை முன்பே கண்டோம். வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தாரின் முழுமுதற் கடவுள் சர்வலிங்கேசுவரன் ஆகும்.

நஞ்சுண்ட ஈசுவரர் கோயில்

வெள்ளோட்டின் மேற்கே ஆலமரம் என்று வழங்கும் பகுதியில் பெருமாள் கோயிலுக்கு வடகிழக்கே சுமார் 100 மீட்டர் தூரத்தில் கிழக்கு நோக்கிய நிலையில் இக்கோயில் உள்ளது. சிறிய சிவன் கோயில். சுற்று மதிள் அழிந்து விட்டது. எதிரில் அழகிய பெரிய நந்தி உள்ளது. கருவறை மட்டும் நல்ல நிலையில் உள்ளது. உள்ளே சதுரவடிவமான உயர்ந்த ஆவுடையார் மட்டும் உள்ளது. அதன்மீது மையத்தில் சிறுநந்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தினர் நஞ்சையன், நஞ்சப்ப கவுண்டர் என்று பெயர் வைத்துக் கொள்ளுவது இக்கோயிலின் தாக்கமாக இருக்கலாம்.

ஆவுடையான், சிவமாலை, காசிலிங்கம், வாரணவாசி, சரவணன் என்று இப்பகுதி மக்கள் பெயர்கள் வைத்துக் கொள்ளுவது இவர்களின் சைவப் பற்றைக் காட்டும்.

ஆதிநாராயணப் பெருமாள் கோயில்

வெள்ளோட்டின் மேற்குப் பகுதியில் கொங்கு நாட்டின் பெரும்பகுதியான ஊர்களைப் போலவே பெருமாள் கோயில் உள்ளது. அதனால் கொங்கு நாட்டில் பெருமாள் கோயில்களைத் 'திருமேற்கோயில்' 'மேலைத் திருப்பதி' என்றெல்லாம் அழைப்பர்.

வெள்ளோட்டில் ஆதிநாராயணப் பெருமாள் சீதேவி பூதேவியுடன் எழுந்தருளியுள்ளார். இக்கோயிலில் 'மடிமேல்வல்லித் தாயார்' என்று அழைக்கப்படும் இலட்சுமி நாராயணப் பெருமாளுக்கும் தனிச்சந்நிதி உள்ளது. அழகான சிற்பங்கள் பல உள்ளன.

வெள்ளோட்டுச் சாத்தந்தை குலத்தினர் கிஷ்ட்டண ராயக் கவுண்டர், கறுப்ப கவுண்டர், கருப்பராயக் கவுண்டர், திருமலைக் கவுண்டர் என்று பெயர் வைத்துக் கொள்வதும், தங்களின் அம்மன் கோயில் திருப்பணிக் கல்வெட்டின் தொடக்கத்தில் 'ராமஜெயம்' என்று வெட்டி இருப்பதும், இராசாக்கோயில் தூண் சிற்பங்களில் பல வைணவத் தொடர்பான சிற்பங்கள் காணப்படுவதும் வெள்ளோட்டு மக்களின் சமரச மனப்பான்மைக்கும் வைணவப் பற்றுக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும். காகுத்தன், சடையன் என்ற பெயர்களை இப்பகுதி மக்கள் வைத்துக் கொள்வதும் வைணவப் பற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

அண்ணன்மார் கோயில்

வெள்ளோடு அண்ணன்மார் கோயிலுக்கு பயிரன் குலத்தாரும், வடமுகம் வெள்ளோடு கிராமத்தைச் சேர்ந்த சாத்தந்தை குலத்தாரும் காணியாளர்களாகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர்.

வல்லிபுரம், பூளைமேடு, புத்தூர் புதுப்பாளையம், கொம்மக் கோயில், புங்கம்பாடி ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த பயிரன், சாத்தந்தை குலத்தாரும் வெள்ளோட்டில் வாழும் பயிரன் குலத்தாரும் வெள்ளோடு அண்ணன்மாரை வழிபடு கடவுளாக வழிபட்டு வருகின்றனர்,

பொன்காளியம்மன் கோயில்

வெள்ளோட்டுக்கு வடக்கே வடக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள கோயில். வடமுகம், தென்முகம் வெள்ளோட்டுக்குப் பொதுவாக அமைந்த இக்கோயில் திருப்பணிகள் பல செய்யப்பட்டு 14-9-1972 இல் குடமுழுக்கு விழா நடத்தப்பட்டது. கோயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மண்டபத்தில் உள்ள கல்வெட்டு மூலம் விய வருசம் சித்திரை மாதம் முதல் தேதி சாத்தந்தை குல ராக்கியாக் கவுண்டர் மக்கள் மாரப்ப கவுண்டர் முத்துக்கவுண்டர் ஆகியோர் திருப்பணி செய்த விபரம் கூறப்படுகிறது.

ஆயி அம்மன் கோயில்

பொன்காளி அம்மன் கோயில் அருகில் வடக்கு நோக்கி இக்கோயில் அமைந்துள்ளது. அழகிய பல சிற்பங்கள் கோயில் புறச்சுவர்களில் உள்ளன. இவ்வம்மன் பெயரைத் தாங்கி ஆயிஅப்பக் கவுண்டர், ஆயின கவுண்டர் என மக்கள் பெயர் வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் முன்பு இருந்துள்ளது.

பொன்காளியம்மன் கோயிலும், ஆயி அம்மன் கோயிலும் சாத்தந்தை குலத்தாரின் சக்தி வழிபாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சென்னிமலை

பூந்துறை நாட்டின் தலைமைத் தலம் சென்னிமலை பூந்துறை நாட்டு 32 ஊருக்கும் சென்னிமலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சென்னிமலைக்கு அருகில் மயிலாடி உள்ளதால் தொடர்பு மிகுதியாக இருந்தது. சென்னிமலையில் தைப்பூசத் தேர் மிகவும் விசேடம். சிறப்புமிக்க அத்தேர்த் திருவிழாவைப் பூந்துறை நாட்டார் தொன்று தொட்டு இன்றுவரை நடத்தி வருகின்றனர்.

சென்னிமலைப் புத்தேட்குப்
பூசத்தேர் நடத்திவைக்கும் பூந்துறை நாடு

என்பது காளியண்ணக் கவிராயரின் பூந்துறைப் புராணப் பாடல் பகுதியாகும்.

முன்னொரு காலத்தில் ஆதிசேடனும், வாயுவும் தங்களுக்குள் யார் வலிமையானவர் என்று தர்க்கமிட்டு மேரு மலையைச் சுற்றினர். அப்போது மேரு மலையின் உச்சிகளில் ஒன்று சிதைந்து பூந்துறை நாட்டில் விழுந்தது. அதுவே சென்னிமலை என்பது புராண வரலாறு. அதனை வாலசுந்தரக் கவிராயர் கொங்கு மண்டல சதகம் (41)

திணிமுடிச் சேடனும் வாயுவும் தர்க்கித்துச்
செம்பொனொளிர்
அணி மக மேருவைச் சுற்றுகை யாலம் மலையினுச்சி
நணுகிய காலில் அடிபட்டுப் பூந்துறை நாட்டில்விழ
மணிமுடி சென்னி மலையான தும்கொங்கு மண்டலமே

என்று புகழ்ந்துரைக்கிறது.

தம்மை மதிக்காத பிருங்கி முனிவருக்குத் திருச்செங் கோட்டில் சிவபெருமான் அருள் செய்த காரணத்தால் உமாதேவி கோபித்துக்கொண்டு தன் இரு குமாரர்களாகிய விநாயகர், முருகப் பெருமானோடு சென்னிமலைக்கு வந்தார் என்பர்.

பார்வதி சென்னிமலையில் முருகனைக் கோயிலில் இறைவனாக எழுந்தருளுமாறு செய்தார். சென்னிமலை யில் தவம்செய்து கொண்டிருந்த சத்தியஞான முனி வருக்கும் உமாதேவி காட்சி கொடுத்தார். பின்னர் வனத்தில் சென்று கடுந்தவம் புரிந்த உமாதேவியைச் சிவபெருமான் மீண்டும் அழைத்துக்கொண்டார். இது சென்னிமலைப் புராண வரலாறு.

ஞானப்பழம் கிடைக்காத முருகன் சென்னிமலையில் கோயில் கொண்டார் என்பர். இடும்பனை அழைத்துப் பொதினியில் (பழனி) தமக்கோர் இடம் பார்க்கும்படி முருகன் ஏவினார். வழி தெரியாமல் தடுமாறிய இடும்ப னுக்கு அரசகுமாரனாகச் சென்னிமலையுச்சி சென்று வழி காட்டினார் முருகன் என்பது தல ஐதீகம்.

இங்கு சிவாலயம் இருந்தாலும் முருகனுக்கே முதல் பூசை நடைபெறுகிறது. பிரமகத்தி பிடித்த சிவாலய சோழன் காஞ்சிமா நதியில் தீர்த்தமாடியபோது 10 வயதுச் சிறுவனாக முருகன் தோன்றிக் காட்சி கொடுத்து மறைந் தார். சிவாலய சோழன் அரிதின் முயன்று மலையேறி வழிபட்டு முருகனுக்குக் கோயில் அமைத்தார்.

காளை வாகனத்தில் நாள்தோறும் முருகப்பெருமா னுக்குத் தீர்த்தம் செல்லுவது சிறப்புக்குரியது. சந்தக் கவியால் இன்னிசைப் பாக்கள் பாடி முருகன் தலங்களில் வழிபட்டுத் திருப்புகழ்ப் பாக்கள் பாடிய அருணகிரியார்

சென்னிமலைக்கு வந்து திருப்புகழ் பாடியுள்ளார், முருகப் பெருமான் அருணகிரிநாதருக்குப் படிக்காசு வழங்கியதாகச் சென்னிமலையாண்டவர் காதல் என்றும் நூல் கூறுகிறது.

நாட்டில் அருணகிரி நாதன் திருப்புகழ்சொல்
பாட்டில் உவந்து படிக்காசு அளித்தபிரான்
தாலமிகும் சென்னிமலை தன்னில்வளர் கலியாண
வாலசுப்ப ராயன்என்று வாணர்புகழ் வாசலினான்

என்பது காதல் பாடல் பகுதியாகும்.

தேவராயரால் பாடப்பட்ட 'கந்தர் சஷ்டி கவசம்' சென்னிமலையில் பாடப்பட்டது என்பர்.

சிரகிரி வேலோன் சீக்கிரம் வருக

என்ற அந்நூல் அடிகள் சென்னிமலையைக் குறிக்கும் என்பர்.

பிண்ணாக்குச் சித்தர் என்பவர் இம்மலையில் தவம் செய்தார். அவர் இங்கேயே சமாதியடைந்தார் என்றும் கூறுவர்.

மகாவிஷ்ணுவின் புதல்விகளான அமிர்தவல்லி, சுந்தரவல்லி இருவரும் இங்கு வள்ளி தெய்வயானை வடிவில் எழுந்தருளியுள்ளனர். அவர்கள் சன்னதி மலையில் முருகன் சன்னிதிக்கு உயரே உள்ளது. சற்றுக் கீழே துறவுக் கோலத்தில் தண்டாயுதபாணியாக முருகன் காட்சி அளிக்கின்றார்.

இங்கு 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை பொங்கும் மாமாங்கச் சுனை உள்ளது. அச்சுனை நீர்அறுத்துச் சமைத்த முயலை உயிர்பெறச் செய்த தன்மையுடையது.

கருநொச்சி, காணாச்சுனையும் இங்கு உள்ளது. இதன் விசேடங்களை வாலசுந்தரக் கவிராயர் கொங்கு மண்டல சதகம் (எண் 42) புகழுகிறது.

வளர்பிறைச் சஷ்டி நாளில் விரதம் இருந்து வழிபடுவோருக்குச் சென்னிமலையாண்டவர் மகப்பேறு அளிக்கின்றார்.

அருளாளர்களான செங்கத்துறைப் பூசாரியார், வேட்டுவபாளையம் பூசாரியார் ஆகியோர் இக்கோவிலுக்குப் பற்பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். அவர்களிருவரும் இத்தலத்தில் பல அற்புதங்களைச் செய்துள்ளனர். அவர்கள் வழிவந்த பொன்னுசாமி சுவாமிகளின் அருள் வாக்கினால்தான் 12-2-1964 இல் இரட்டை மாட்டு வண்டி 1320 படிகளில் ஏறி மலைக் கோயில் சென்றடைந்தது, சுமார் 10 இலட்சம் மக்கள் அதைக் கண்டு களித்தனர்.

சங்ககிரி மத்யகிரி அரவகிரி மகவைத்தான்
கொல்லிகிரி அகத்ய கிரியும்
மங்கலகிரி ஊராட்சிகிரி திண்டல்கிரி யும்வளர்
கன்னிகிரி செண்பககிரி வெண்கிரியும்

துங்கமிகும் கனககிரி நாககிரி பொதியைசூழ்
அணிஅரங்க கிரிரத்ன கிரியுடனே
புங்கவர்சூழ் சென்னிகிரி மேலோங்கி வாழும்
புண்யகிரி பதினேழ்சூழ் பூந்துறைநன்னாடே

கீழ்க்கரை, மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுப் பதினேழு மலைகளில் ஒன்றாகத் திகழும் சென்னிமலை சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பெறும் சிறப்பினை உடையது.

மயிலாடி

மயிலின் சிறப்பு

பாடிப்பறந்து செல்லும் பறவையினங்களில் மிகவும் அழகிய பறவை மயில். வளத்தின் அறிகுறி மயில். ஓரிடத்தின் வளத்தைப் பாடவந்த புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்,

'குயில் கூவிக்கொண்டிருக்கும்—கோலம் மிகுந்த
மயில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும்'

என்று பாடுகிறார். மயில் தன் வண்ணக் கலாபமாம் தோகைகளை விரித்து, ஆடுவது காணற்கினிய அருங் காட்சி. மயிலின் மனங்கவரும் ஆடற்காட்சியைப் பாடாத புலவர்கள் இல்லை!

கொங்கு நாட்டில் கால்நடைச் செல்வங்களைப் போல் பறவைகளும் மிகுதி. பெருங்கல் நாடனாகிய பேகன் நாட்டில் மயில்கள் மிகுதியாக இருந்திருக்கவேண்டும் தோகைவிரித்து ஆடிய மயிலின் அழகைக் கண்டு மகிழ்ந்த வள்ளல் பேகன் மயில் குளிரில் வாடுவதாகக் கருதி அம்மயிலுக்குத் தன் அரிய போர்வையை அளித்தான் புலவர் பாடும் புகழுடையோன் ஆனான்.

மயில் முருகப் பெருமானின் வாகனம். இறைவனின் வாகனங்களும் வணக்கத்திற்கு உரியவை அல்லவா? அதனால் மயிலும் நாம் வழிபடும் சிறப்பு உடையதா கின்றது. மயில் தோகை மிகப் புனிதமானது. போற்று தலுக்கும், பூசைக்கும் உரியது. மயில் காவடியெடுத்து

ஆடுவது முருகப்பெருமானுக்கு உகந்தது. பண்டை நாளில் மயில் இறகு எழுது கருவியாகப் பயன்பட்டது. சங்க இலக்கியங்களில் 'மஞ்ஞை' என்ற பெயரால் மயில் புகழ்ந்து பேசப்படுகிறது. மயில் மிகச் சிறந்த மருத்துவக் குணம் உடையதாகும்.

மயில் நமது நாட்டின் தேசியப் பறவை. முருகன் தலங்களில் மயில் மிகுதியாக இருக்கும். மயில்ரங்கம், மயிலம்பாடி போன்ற பல ஊர்கள் கொங்கு நாட்டில் உள்ளன.

மயிலாடி

பூந்துறை நாட்டின் புகழ்மிகு தலைமைத் தலம் சென்னிமலை. சென்னிமலை வேலவரின் பூசத் திருநாள் தேர்த்திருவிழாவைப் பூந்துறை நாட்டினர் கொண்டாடுவர். சென்னிமலை ஆண்டவரின் பெயரைத் தம் மக்களுக்கு இட்டு மகிழ்வர். இன்று வாகனங்களுக்கும் இடப்பெறுகின்றது. வெள்ளோடு, பூந்துறை நாட்டின் இரண்டாம் தலைநகர். சென்னிமலை தைப்பூசத் திருவிழாவின் இரண்டாம் நாள் விழாவை வெள்ளோட்டுக் காணியாளர்கள் மிகச் சிறப்புடன் கொண்டாடுவர். சென்னிமலையில் வெள்ளோட்டிற்கு வடக்கு ராஜவீதியில் மடம் உண்டு. வெள்ளோட்டுக் கிராமத்தின் புகழ்மிகு ஊர் மயிலாடி ஆனதால் சென்னிமலைத் தேர்த்திருவிழாவின் மயிலாடிக்கும் முக்கியப் பங்கு உண்டு.

முன் காலத்தில் சென்னிமலை ஆண்டவர் கோயிலில் மயில்கள் மிகுதியாக இருந்தன. அவை சென்னிமலைக்கு அருகில் உள்ள ஊர்களின் சோலைகளில் தங்கி மகிழும். மயிலாடி இருந்த இடம் மரங்கள் அடர்ந்த வளமிக்க சோலை சூழ்ந்த பகுதியாக முன்பிருந்தது. இன்றும்

அவ்வாறே உள்ளது. முருகப் பெருமானின் வாகனமான மயில் கூட்டங் கூட்டமாக இங்கு வாழும். தோகை விரித்து ஆடிக்கொண்டிருக்கும். அதனால் இந்த இடம் 'மயில் + ஆடி' மயிலாடி எனப்பட்டது.

மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் கோயிலின் தெற்கே சுனை ஒன்றுள்ளது. அதன் அருகே இருந்த குன்று போன்ற மேட்டில் முன்பு மயில்கள் வந்து தங்கி ஆடி மகிழ்ந்து செல்லும் என்று மயிலாடிப் பெரியவர்கள் கூறு கிறார்கள். எனவே மயில்கள் ஆடிய காரணத்தால் இவ்வூருக்கு மயிலாடி என்று பெயர் வந்தது வரலாற்றுண்மையாகிறது.

பண்டைய ஆவணங்களில் இவ்வூர் 'மயிலாடி' என்று எழுதப்பட்டு வந்தது. காரணம் புரியாமல் இப்போது 'மயிலாடி' என்பதை 'மைலாடி' என்று எழுதி வருகின் றனர். இன்றும் மயிலாடியைக் காட்டும் வழிகாட்டிக் கம்பங்களில் 'மைலாடி' என எழுதப்பட்டுள்ளது.

சோழநாட்டின் காவிரிக் கரையில் உள்ள மயிலாடு துறை 'மைலாடுதுறை' என எங்கும் எழுதப்பெறுவதில்லை 'மயிலார்ப்பு' என்ற பெயரே மயிலாப்பூர் ஆகிவிட்டது. மயில்சாமி, மயில் கவுண்டர் என்ற பெயர்களையும் வேளாண் குலப்பெருமக்கள் வைத்து மகிழ்ந்து வருகின்றனர். மயிலாடியின் பெயரை 'மைலாடி' என எழுதாமல் 'மயிலாடி' என எழுதுமாறு பொதுமக்களை வேண்டுகிறோம்.

தொல்பழங்காலச் சின்னங்கள்

பூந்துறை நாடு 'பழம் பூந்துறை' என்று கல்வெட்டில் பொறிக்கப் பெற்ற சிறப்பினை உடையது. ஊர்கள்

தோறும் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்தைய சின்னங்கள் பூந்துறை நாட்டு ஊர்களில் உண்டு. வெள்ளோட்டில் உயர்நிலைப்பள்ளி வளாகத்தில் ஓர் இலட்சம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட விலங்குருவப் படிமங்கள் கிடைத்துள்ளன. ஈரோடு அருங்காட்சியகத்தில் அவை உள்ளன.

மயிலாடியை ஒட்டிய பகுதியான ஞானிபாளையம் தண்ணீர்ப்பந்தல் அருகே மத்திரிக்காடு போன்ற பகுதி களில் 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பெருங்கற்படைச் சின்னங்களும், முதுமக்கள் தாழிகளும் உள்ளன.

மயிலாடியிலும் வேலம்பாளைம் பிரிவின் அருகில் உள்ள மாதாசியப்பன் கோவில் அருகிலும், சக்கிலியங்காடு என்றும் பகுதியிலும் முதுமக்கள் தாழிகள் முன்பு கிடைத் துள்ளன. அதன்மூலம் மயிலாடிப் பகுதியிலும் 2000 ஆட்டுகட்கு முன்பே மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யூகிக்கலாம்.

வேறு பெயர்கள்

60 ஆண்டுகட்கு முன்பு எழுதப்பட்ட மயிலாடிச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் ஆவணம் ஒன்றில் மயிலாடிக்குக் கொன்றைநகர், புஷ்ப்பபதி என்ற பெயர்கள் அமைந்து காணப்படுதல் சிறப்புக்குரியதாகும். கொன்றை, புஷ்பம் ஆகிய பெயர்கள் செழிப்பு, வளத்தின் அறிகுறி யாகும்.

தண்ணீர்ப்பந்தல்

மயிலாடியில் 'தண்ணீர்ப்பந்தல்' என்ற பழம் பகுதி யுள்ளது. அங்குள்ள தண்ணீர்ப்பந்தலில் தண்ணீர் மட்டுமல்ல உப்பு, ஊறுகாய், நீராகாரம்வழிப் போக்கர்க்கு

வழங்கப்பட்டதென ஓர் ஆவணம் கூறுகிறது. அறக் கொடைகளில் மிகவும் சிறந்தது தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமம் என்று கல்வெட்டுக்களாலும், செப்பேடு பட்டயங்களாலும் அறியப்பெறும் செய்தியாகும்.

இப்போது கூட பழனி கால்நடை யாத்திரை செல்வோர் மயிலாடித் தண்ணீர்பந்தலில் தங்கிப் பின்னர் தம் பழனிப் பயணத்தை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

அண்மைக்கால வசதிகள்

மயிலாடியில் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்றுள்ளது. ஐந்தாம் வகுப்புவரை மாணவ மாணவிகள் கல்வி கற்கலாம். கிராமக் கூட்டுறவு அங்காடி உள்ளது. மக்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிக்கான அனைத்துப் பொருள்களையும் அவ்வங்காடி அளிக்கின்றது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியுள்ளது. விசைத்தறிகள் பல உள்ளன. ஊருக்குப் பேருந்து வசதியும், தொலைபேசி வசதியும் அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ளது. வானொலி, தொலைக்காட்சி வசதியும் உள்ளது.

ஊர்ப்பிரிவும் ஒற்றுமையும்

மயிலாடி ஊரின் ஒரு பகுதி முருங்கத்தொழுவு கிராமத்தையும், மற்றைய பகுதி தென்முகம் வெள்ளோட்டையும் சார்ந்ததாகும். தென்முகம் வெள்ளோடு கிராமத்தில் வெள்ளோட்டைத் தவிர, ஆவணங்களில் ஆட்சிக்குரியதாக அதிகாரிகள் இருந்த ஊர் கனகபுரம், ஞானிபாளையம், மயிலாடி, உலகபுரம் ஆகிய நான்கு ஊர்களாகும். ஊர் இரண்டாக இருந்தாலும் ஒற்றுமையில் சிறந்த விளங்குகிறது.

செல்லாண்டி அம்மன் கோயில் காணியாளர்களாகச் சாத்தந்தை குலத்தார் இருப்பினும் அக்கோயில் திருப்பணி

யில் அவர்களைப் போலவே மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஊள்ளூர் மணியன் குலத்தினரும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். திருப்பணிகட்குத் தாராளமாக உதவிகள் செய்து வருகின்றனர். இவ் ஒற்றுமை பன்னெடுங் காலமாக நீடித்து வருகிறது. 1933-ல் மணியன் குலத்தார் விநாயகர் பிரதிட்டை செய்து வேம்பரசு வைத்தமை செல்லாண்டி அம்மன் கோவில் ஆவணத்தில் கூறப்படுகிறது.

முத்தாலம்மன் திருவிழாவில் முருங்கத்தொழுவு பெரிய குலத்தாருடன் ஒற்றுமையாக மாவிளக்கு எடுத்துப் பூசை செய்கின்றனர். இந்த ஒற்றுமையினால்தான் வெள்ளோட்டுச் சாத்தந்தை குலத்து முதலியாக் கவுண்டர் மகன் பெரியணகவுண்டர் முருங்கத்தொழுவு அணியரங்கப் பெருமாள் கோவில் கட்டப் பெரிதும் உதவியுள்ளார். இந்த விபரம் அணியரங்கப் பெருமாள் கோவில் கல்வெட்டிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது.

மயிலாடியில் பக்தியில் சிறந்த முதலியார்ப் பெரு மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். முதலியார் வீடுகளில் மரணம் ஏற்பட்டால் கவுண்டர்கள் பச்சிலை செருகியும், கவுண்டர் வீடுகள் மரணம் ஏற்பட்டால் முதலியார்கள் பச்சிலை செருகியும் தான் இறுதிச் சடங்கு நடைபெறும்.

முத்தாலம்மன் விழாவில் மண்ணுடையாருடனும், திருக் கார்த்திகை தீபம் ஏற்றுவதில் நாடார்களுடனும் கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் ஒற்றுமையுடன் பணி புரிந்து வருகின்றனர். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் மயிலாடி சமூக ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கு கிறது.

செல்லாண்டியம்மன் கோயில் திருப்பணிக்கு பிற சமூகத்துப் பெருமக்களும் உதவி புரிந்துள்ளனர்.

செல்லாண்டியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன் வழிபாடு

கொங்கு வேளாளர்களிடையே செல்லாண்டியம்மன் வழிபாடே மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. கொங்கு வேளாளர் களில் 53 குலத்தார்கள் கொங்குநாட்டின் பல்வேறு ஊர் களில் செல்லாண்டியம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வணங்கி வருகிறார்கள். செல்லாண்டியம்மனைச் செல்லி யம்மன், செல்லம்மன், செல்லியாயி, செல்விநாயகி எனவும் பல பெயர்களில் வணங்கி வருகின்றனர்.

வேளாண் பெருமக்கள் தங்கள் குழந்தைகட்குச் செல்லப்பன், செல்லம்மாள், செல்லாயி, செல்வநாயகி என்று பெயர்கள் வைப்பது செல்லாண்டியம்மன் வழி பாட்டுச் சிறப்பிலேயேயாகும்.

மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன்

நெருவூர் என்றும், கோட்டைக்கரை என்றும் மதிள் கரை என்றும் பின்னாளில் மதுக்கரை என்றும் வழங்கிவரும் தொன்மையான இடத்தில் உள்ள திருக்கோயிலுக்குச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் என்று பெயர். அங்கு கரிய காளியம்மன், பெரிய நாயகி கோயில்களும் உள்ளன. செல்லாண்டியம்மன் சேர அரசனுக்கும், கரியகாளியம்மன் சோழஅரசனுக்கும், பெரியநாயகி பாண்டிய அரசனுக் கும் குலதெய்வமாகும்.

கரூர்—திருச்சி சாலையில் 22-ஆவது கிலோமீட்டரில் உள்ள மாயனூர் அருகில் கவின்மிகு காவிரிக்கரையில் கொங்குத்தாய் செல்லாண்டியம்மன் எழுந்தருளியுள்ளார்,

மூவேந்தர்கள் கூடுமிடம்

மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடுகட்கு எல்லையில் உள்ளது என்பது பண்டைய வழக்கு. சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தரும் பத்தாண்டுகட்கு ஒரு முறையோ அல்லது தேவை ஏற்பட்டபொழுதோ மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் கூடியே தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வர். அதற்கு ஏற்றாற்போல் மதுக்கரையில் சேரவிநாயகர், சோழவிநாயகர், பாண்டிய விநாயகர் கோயில்கள் இன்றும் உள்ளன.

கொங்கு நாட்டின் எல்லை

குளித்தலை கொங்கு நாட்டின் கிழக்கு எல்லை என்று சில பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. வேறு சில பட்டயங்கள் கொங்கு நாடு மதுக்கரைக்கு மேற்கு என்று கூறுகின்றன. மதுக்கரைக்குக் கிழக்கே சோழநாடு. 'மதிற்கரை கீழ்த்திசை' என்றே கொங்குமண்டல சதகம் பாடுகிறது. சோழநாட்டு எல்லைகூறும் பாடல்கள்,

'குடதிசையில் கோட்டைக் கரையாகும்'

என்றே கூறுகின்றன. கிருஷ்ண தேவராயன் கல்வெட்டு ஒன்றில் சோழநாட்டின் மேற்கெல்லை கோட்டைக்கரை என்றே கூறுகின்றது. இம்மதிள்கரை என்னும் கோட்டைக் கரை மிகவும் தொன்மையானது. மணப்பாறை அருகில் உள்ள கருப்பூர் சடைச்சியம்மன் கோயில் கல்வெட்டில் ஒரு நிலத்துக்கு எல்லை கூறும்போது 'மதிற்கரைக்குத் தெற்கு' என்று கூறுகிறது.

இராபர்ட் சீவல் முசிரிக்கு மேற்கே 18 கி.மீ. தொலைவில் கரைபோட்டான் ஆறு என்று ஓர் ஆற்றைக் குறிக்

கின்றார். இன்றும் நாட்டுப் பிரிவில் மதிள்கரைக்கு மேற்கே கொங்கு 24 நாடுகளில் ஒன்றான தட்டய நாடு தொடங்குகிறது. கிழக்கே சோழநாட்டுப் பகுதியில் ஒன்றான ஆதனூர் நாடு தொடங்குகிறது என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

மதிள் கரை

மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலிலிருந்து தெற்கு நோக்கி அம் மதிள்கரை செல்லுகிறது. உடைத்த 5 கல்வரிசைகளைக் கொண்டு 2 மீட்டர் அகலத்தில் அக் கரை நீண்டு செல்லுகிறது. 1 கி மீ. தொலைவில் மதில் ப வடிவில் இருக்கும். அந்த இடத்தில் மதிள் 6 மீட்டர் அகலம் இருக்கும். 25 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள அய்யம்பாளையம் வரை அம்மதிள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. காலவெள்ளத்தில் சில இடங்களில் உருக் குலைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த மதிளே சேர சோழ பாண்டிய நாட்டுக்கு எல்லையாக அமைந்தது என்பர். சீனப் பெருஞ்சுவர் போல் ஒப்பற்ற கொங்கு நாட்டின் தொல்பொருள் சின்னமாக விளங்கும் அம் மதிள்கரை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் நாட்டில் நடைபெறவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குறையே யாகும்.

மதிள்கரை அமைப்பு

ஒருமுறை மூவேந்தரும் மதுக்கரையில் கூடியிருக்கும் போது அவர்களுக்குள் எல்லைத் தகராறு வந்துவிட்டது. எல்லைத் தகராறு செல்லாண்டியம்மன் அருளாலேயே தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

எல்லையைப் பிரித்த செல்லாண்டியம்மனே மதில் அமைக்க முதலில் எட்டுக்கூடை மண்போட்டு அமைக்கத் தூண்டினாள் என்று 'தட்டயநாட்டார் தெவம்' என்ற பட்டயம் கூறுகிறது.

> "சேரன் சோழன் பாண்டியன் மூவேந்தருக்கும் பங்குத் தகராறு வந்ததாம். அப்போது வடகைலாயம் சென்று பத்ரகாளி அம்மனைக் கூட்டிவந்து காவேரியும் ஆம்பராந்தியும் கூடும் துறையிலே உட்கார்ந்து சோழனுக்குக் கிழக்கேயும், சேரனுக்கு மேற்கேயும், பாண்டியனுக்குத் தெற்கேயும் பாகப் பிரிவினை செய்து ஆழங் கொண்ட சோழன் நீளங்கண்ட வல்லங்கரையில் மண்ணைப் பிரித்த மதுக்கரைச் செல்லாபி எட்டுக்கூடை மண்ணெடுத்துத் தங்கக் கரை போட்டபின்..."

கண்ணகுலத்தார் பட்டயம் கூறுவது

மேற்கண்ட செய்தியைக் கண்ணகுலத்தார் பட்டயம் வேறு வகையாகக் கூறுகிறது. செங்கற்படை வைத்துச் செல்லாண்டியம்மன் என்று பெயர் வைத்துச் சேர சோழ பாண்டிய மூவேந்தரும் கண்ணகுல நல்லதம்பிக் கவுண்டரும் கோயிலுக்குச் சென்றபோது அருளாடி ஒருவன் கூற்றுப்படிக் கண்ணகுல நல்லதம்பிக் கவுண்டர் எல்லைப் பிரிவினை செல்லாண்டியம்மன் அருளால் காட்டினார் என்று அப் பட்டயம் கூறுகிறது.

> 'மூன்று செங்கற் பிடாரியைக் கொடுத்தான். தனக்கு மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் என்று பேர் கொடுத்தாள். சபையார்களும், மூவராசாக்களும் நல்லதம்பிக் கவுண்டரும் கோயில் வலம் வந்து

ஆலயத்துக்குப் போனார்கள். அப்போது ஒருவர் மீது சன்னதமான அருள்வந்து சொன்னதாவது; சோழனுக்குக் கிழக்கும், பாண்டியனுக்குத் தெற்கும், சேரனுக்கு மேற்கும் இந்த மூன்றுயெல்லை நடுவில் செல்லாண்டியம்மனாகிய நான் இருக்கிறேனென்றும் இந்த நல்லதம்பிக் கவுண்டருக்கு யினாம் வரிசை கொடுத்தால் யெல்லைப் பிரிவு காண்பித்துக் கொடுக்கிறேன் என்றும் அந்த அருளாடி சொன்னார்... இராஜாக்கள் மும்முடி நல்லதம்பி மன்றாடியாருக்கு பச்சைவடங் கொடுத்து பின்பு நல்லநாயகியம்மன், செல்லாண்டியம்மன், கோட்டைக்கரையம்மன் இந்த சுவாமிகளுக்கு அபிஷேகம் செய்து படி நெய்யி நெயி வேத்தியம் செய்துவைத்து பின்பு சபையோர்களும், வேந்தர்களும், நல்லதம்பி மன்றாடியாரும் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலுக்குப் போயி அருளாடி சொன்ன பிரகாரம் எல்லைப் பிரிவும் பாகமும் கண்டார்கள்'

('அண்ணன்மார் வரலாறு கோலத்தாக் கவுண்டர் செல்லாண்டி அம்மன் அருளால் எல்லை பிரித்தார் என்று கூறும்)

குலதெய்வம்

இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கொங்கு வேளாளர்கட்கு மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் குலதெய்வம் ஆயிற்று. கொங்கு வேளாளர்கள் சோழ நாட்டிலிருந்து மதுக்கரை வழியாகக் கொங்கு நாட்டில் காவிரி, அமராவதி, நொய்யல், பவானி ஆற்றங்கரைகளில் முதலில் குடியேறினார். பின்னர் படிப்படியாக காடழித்து

நாடாக்கிக் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி நாடு நகரங்களையும் கோயில்களையும் அமைத்தனர்.

திருப்பூர் க. பழனிசாமிப் புலவர் 'கொங்கு இனத்தின் கடவுள் செல்லியம்மன்' என எழுதியுள்ளார்.

தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மனைச் கொங்கு வேளாளர்கள் எழுந்தருள்வித்தனர். பலர் பிற்காலத்திலும் மதுக்கரை சென்று செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் பிடிமண் எடுத்துக் கொண்டு வந்து தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் செல்லாண்டியம்மன் பெயரில் கோயில் கட்டி வழிபட்டனர். இவ்வகையில் கொங்கு நாட்டிலுள்ள எல்லாச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் கட்கும் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலே மூலக் கோயிலாகிறது.

இலக்கியங்கள்

புலவர்கள் செல்லாண்டியம்மனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடல்கள் பல பாடலாயினர்.

'கார்கொண்ட கருணைபுரி செல்லாண்டி யம்மை'
'சிங்கவா கினியான செல்லாண்டி யம்மன்'

என்று பாடி மகிழ்ந்தனர்.

'அத்தருடன் நடனமிடு பத்திரகங் காளி
அம்புவிக்குத் தாயாக வந்தருளும் காளி
சத்துரரை மட்டடக்கி நிறுத்துமக மாயி
சதகோடி அலகைபடை சூழவரு தாயி
முத்துவட மிட்டருளும் உற்றகிரு பாலி
மோதுபுகழ் மயிலாடி மேவும்அனு கூலி
பத்திமிகும் அடியவரை லட்சிகவு மாரி
பத்தர்புகழ் செல்லாண்டி அம்மைநா யகியே'

என்று வணங்கி ஆடிப் பாடினர்,

மயிலாடி சாந்தந்தைகுலப் பெருமக்கள்

'வண்டமரும் கூந்தல் வளரும்செல் லாண்டியம்மன்
தண்டா மரையாம்நல் தாள்பணிவோர்'

என்று புகழப்படுகின்றனர்.

'வல்லாண்மை கொண்டுநித்தம்
மறையவர்க்குச் சொன்னமிட
செல்லாண்டி அம்மனுட
சீர்பாதம் போற்றிசெய்வார்'

என்றும் கொங்கு வேளாளர்கள் போற்றப்படுகின்றர்.

குடியேறிய ஊர்களில்

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தினர் பூந்துறை நாட்டு எலவமலையிலும், வெங்கால நாட்டு நாகம்பள்ளியிலும், குறுப்புநாட்டுக் குன்னத்தூரை அடுத்த வெள்ளிரவெளியிலும் குடியேறினர். அங்கு குடியேறிய வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தினர் அந்தந்த ஊர்களில் செல்லாண்டி அம்மனைப் பிரதிட்டை செய்து வணங்கி வருகின்றனர். வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தார் செல்லாண்டியம்மனைப் போற்றுவதை இதன்மூலம் அறியலாம்.

சக்திகளின் உறைவிடம்

பல்வேறு பெயர்களில் சக்தியாகிய தாயைக் கொங்கு நாட்டவர் வணங்கி வருகின்றனர். எல்லாச் சக்தி தெய்வங்களும் செல்லாண்டியம்மனின் சகோதரி என்று கொள்ளும் ஒருமுறை கொங்கு நாட்டில் இருந்தது.

வரகுதிண்ணாப் பெருங்குடியார் குல தெய்வம் காளியம்மன். அக் காளியம்மன் மீது ஊஞ்சல் பாட்டு ஒன்றுள்ளது. அதில் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மனின் சகோதரி காளியம்மன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

'காவேரி நதிசூழ்ந்த சோழ நாட்டில்
கனமிகுந்த ஆதிதிரு வாலூர் விட்டு
தங்கமென்னும் சேரசோழ னுடனே கூடி
சேரமண் டலத்தில்வந்து தோன்ற பேர்க்கு
கங்கைகுலப் பெருங்குடியர் தெய்வ மான
கம்பீர மதுக்கரைச் செல்வி சகோதரியான
தவமிகுந்த குலத்துவே ளாளர் வாழ்த்த
வாலையெனும் காளியம்மன் ஆடீர் ஊஞ்சல்'

என்ற பாடலில் அச்செய்தி உறுதிப்படுகிறது. கண்ணநலப் பட்டயம் செல்லாண்டியம்மனைச் 'சிவசெல்வி' என்று அழைக்கிறது. திருப்பூர் க. பழனிசாமிப் புலவர் கொங்கு நாட்டு அனைத்து அம்மன் கோயில்களையும் 'கொங்குச் செல்வி' என்றே அழைத்தார்.

விழா

பல ஊர்களில் ஏற்படுத்தியிருந்த (மதுக்கரைச்) செல்லாண்டியம்மனுக்குத் தேர்த் திருவிழா எடுத்தனர். நாள் வழிபாட்டை நலமுறச் செய்தனர். பல கோயில்கள் இருந்தால் முதல் வழிபாடு செல்லாண்டியம்மனுக்கே என்று ஏற்பாடும் செய்தனர். கன்னிவாடி—பணலூர்ப் பட்டயத்தில்

'ஏழு படைக்கலக்காரி செய்யும் முன்
செல்லாண்டியம்மனுக்குக் களியாட்டம்
செய்ய வேண்டியது'

என எழுதப்பட்டுள்ளது.

கொங்கு ஆவணங்களில்

கொங்கு வேளாளர்கள் பல பட்டயங்களை மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் எழுதினர். பல பட்டயங்கள் வேறுவேறு ஊர்களில் எழுதினாலும் அப் பட்டயங்களின் தொடக்கம் அல்லது இறுதிப் பகுதிகளில் 'செல்லாண்டியம்மன் துணை' என்று எழுதினர்.

பல பட்டயங்களில் செல்லாண்டியம்மன் அருள் வேண்டி எழுதினார்.

**'மதுக்கரையில் உபய காவேரியில் தீர்த்தமாடி
மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் தீர்க்காயுசு
புண்ணிய பாக்கியத்தைக் கொடுத்து
இரட்சிப்பாராகவும்'**

என்று அப்பட்டயங்களில் எழுதினர்.

பல பட்டயங்களின் நகல்கள் காணாமல் போனாலும், அப் பட்டயங்கள் பொய்யென்று சொன்னாலும்

**'மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோவிலில்
போய் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது'**

என்று எழுதினர்.

இதனால் தமிழகத்திலேயே காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோயில் ஆவணங்கள் சேகரிப்பு இடமாக இருந்தது போல், கொங்கு நாட்டு ஆவணங்கள் சேகரிப்பு இடமாக இம் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் விளங்கிற்று என்பதை அறியலாம். இவ்வகையில் கொங்கு நாட்டுக்கேயுரிய பொதுக் கோயிலாக மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் விளங்கிற்று என்பதை அறிகிறோம்.

கொங்கரின் தேசிய தெய்வம்!

கொங்கு நாட்டில் மிகுதியாகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் விளங்கும் செல்லாண்டியம்மனைக் கொங்கு வேளாளர்களின் தேசியத் தெய்வம் எனலாம்.

புகழ்மிக்க பூந்துறை நாட்டில்

கொங்கு நாட்டின் மற்ற பகுதிகளைக் காட்டிலும் பூந்துறை நாட்டிலும், அதன் இணை நாடான கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாடு, பருத்திப்பள்ளி நாடு, ஏழூர் நாடு முதலிய வற்றிலும் செல்லாண்டியம்மன் வழிபாடுமிகுதி. மேல் கரைப் பூந்துறை நாட்டில் மட்டும் எழுமாத்தூர், அனுமன் பள்ளி, காகம், கஸ்பா பேட்டை (சத்திமங்கலம்), சேமூர், பெருந்துறை, இலவமலை, பேரோடு, முருங்கத்தொழுவு ஆகிய இடங்களில் செல்லாண்டியம்மன் கோயில்கள் உள்ளன.

மயிலாடிக் கோயில்கள்

'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பது பழமொழி. விண்மறைக்கும் கோபுரங்களையும் வினை மறைக்கும் ஆலயங்களையும் சிற்றூரெங்கும் காணலாம். மயிலாடியில் சிறப்புற்று விளங்கும் கோயில் களைப் பற்றி இங்கு காணலாம்.

விநாயகர் கோயில்கள்

மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களைத் தீர்த்து நன்மை புரிய் விநாயகப் பெருமான் ஊர்தோறும் எழுந்தருளி யுள்ளார். ஆற்றங்கரைகளிலும் குளத்தங் கரைகளிலும் சிறு ஆலயத்திலும், ஆலயம் இன்றியும் எழுந்தருளுபவர் விநாயகப் பெருமான். விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விக்கனேசு பரனாக அவர் காட்சியளிக்கின்றார்.

கொங்கு நாட்டில் பேசப் பழகும் சிறு குழந்தைக்குக் கூடக்

'குள்ளக் குள்ளனை
குண்டு வயிறனை
வெள்ளிக் கொம்பனை
விநாயகனைத் தொழு!'

என்று தாய்மார் கற்றுத் தருவர்.

குழந்தைகட்குக் கல்வி அருளும் தமிழ்த் தெய்வமாக மூத்த பிள்ளையாரான விநாயகர் விளங்குகிறார். ஔவைப் பாட்டி,

'பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா'

என்று விநாயகரை வேண்டுகிறார். விநாயகர் மிக எளிமையாக எங்கும் எழுந்தருளுபவர். நினைத்த இடத்தில் மஞ்சளிலும், பசுஞ்சாணத்திலும் பிள்ளையார் பிடித்து வைப்பதை நாம் காணுகின்றோம்.

(அ) செல்லாண்டியம்பன் கோயிலில் விநாயகப் பெருமான் திருவுருவம் உள்ளது. ஆலய எல்லைக்குள் இருக்கும் அவ்விநாயகரை மூல விநாயகர் அல்லது தல விநாயகர் என்று அழைக்கலாம்.

(ஆ) செல்லாண்டியம்மன் கோயில் அருகே வெளிப் புறம் வாயிலின் அருகே பழமையாக ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள 1933 ஆம் ஆண்டு வைக்கப்பட்ட வேம்பரசு மரங்களின் அடியில் கிழக்கு நோக்கி விநாயகர் எழுந்தருளி யுள்ளார்.

மயிலாடியில் மாமன் மைத்துணன்மார்களாக காங்கேய நாட்டு மணியன் குலத்தினர் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களில் சிறந்த பக்திமானாக விளங்கிய சின்னத்தம்பிக் கவுண்டர் என்பவர் இவ் விநாயகர் கோயிலை அமைத்தார் என்பர். இவ்விநாயகரை வெள்ளை விநாயகர் என்று ஓர் ஆவணம் கூறுகிறது.

(இ) செல்லாண்டியம்மன் கோயிலின் கிழக்கே பழமையான விநாயகர் கோயில் புதிய திருப்பணிப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது. முன்பு வண்ண ஓவியங்களுடன் திகழ்ந்த திருக்கோயில். அண்மைக் காலத் திருப்பணியில்

அவை இடம் பெறவில்லை. இவ்விநாயகரை ஊர்ப்பொது விநாயகர் கோயில் எனலாம்.

(ஈ) தண்ணீர்த் தொட்டி அருகில் அண்மையில் புதியதாகக் கட்டிய விநாயகர் கோயிலும் ஊர்ப் பொதுக் கோயிலாகவே விளங்குகிறது.

(உ) ஊரின் தென்புறம் உள்ள பெரிய குலத்தாருக்குச் சொந்தமான மாகாளியம்மன் கோயிலின் மேற்குப்புறம் பெரிய குலத்தாருக்குரிய விநாயகர் கோயில் உள்ளது.

செல்லாண்டியம்மன் கோயில்

ஊரின் வடபால் வடவாயிற் செல்வியாகச் செல்லாண்டி அம்மன் தவக் கோலத்தில் அருள் புரிகிறாள். கொங்கு நாட்டு வழக்கப்படி தீபத்தம்பம் கோயிலின் வெளிப்பக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 10 × 101 அடி சம சதுரமாகக் கோயில் அகன்று காணப்படுகிறது. தீபத்தம் பத்தில் வடக்கே திரிசூலமும், கிழக்கே விநாயகரும், தெற்கே சிங்க வாகனத்தில் அம்மனும், மேற்கே காமதேனு வும் அழகிய சிற்பமாகப் பொறிக்கப்பட்டுளளது.

வாயிலைக் கடந்து புதுமைப் பொலிவுடன் திகழும் தூரி, குறிஞ்சி எனப்படும் வாகன மண்டபத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றால் அகன்ற மகாமண்டபம் காட்சியளிக் கிறது. மகாமண்டபத்தில் பூதகணங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அடுத்துள்ள அர்த்தமண்டபத்தைக் கடந்து சென்றால் பழமையும் புதுமையும் கலந்த கருவறையில் கண்கண்ட கடவுளாக அடியார்க்கு அருளும் கோலத்துடன் செல்லாண்டியம்மன் காட்சியளிக்கின்றார்.

கிழக்குப் பிரகாரத்தில் மாயவனாகக் காத்தற் கடவுள் கருப்பணசாமியும், அருகில் ஏழ்மாதர் என்னும் சப்தமாதர் களும் எழுந்தருளியுள்ளனர்.

அபிராமி, இந்திராணி, கவுமாரி, காளி, நாராயணி, மகேசுவரி, வாரகி எனச் சிலரும் பிராமி, கவுமாரி, மகேசுவரி, வைஷ்ணவி, இந்திராணி, சாமுண்டி, வராகி எனச் சிலரும் சப்த கன்னியரை அழைப்பர்.

இச் சந்நிதிகட்குத் தென்புறம் தாராபுரம் வட்டம் செந்நாக்கல்பாளையம், பஞ்சப்பட்டி ஊர்க் காணியாளர் கள் 1961-இல் அமைந்த குதிரை முன்பு இருந்தது. மீண்டும் புதுமைப் பொலிவுடன் அவர்கள் ஒரு புதிய குதிரையை அமைத்துள்ளனர். மயிலாடி அய்யந்தோட்டம் வேலுச் சாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் நினைவாக அவர்கள் குடும்பத் தார் ஒரு குதிரை அமைத்துள்ளனர்.

கிழக்குப் பிரகாரத்தில் தனித்தனியாகப் பாவாத்தாள், பொன்னாத்தாள் சுவாமிகள் வடக்குப் பார்த்தும், வீரமாத்தி சுவாமியார் கிழக்குப் பார்த்தும் உள்ளனர். இவர்களில் பாவாத்தாள், பொன்னாத்தாள் இருவரையும் சாத்தந்தை குலச் செல்வியராகவும், வீரமாத்தியை வீர மரணம் அடைந்த கணவனுடன் தீப்பாய்ந்த பெண்ணாக வும் கருதலாம். இவை முன்னோர் வழிபாட்டின் அம்சங் களாகும்.

மேற்குப் பிரகாரத்தில் ஒரு குதிரையும் அதனை அடுத்து நாகரும் உள்ளனர். நாகர் வழிபாடு மிகவும் தொன்மையான திராவிட வழிபாடு. விநாயகர் அருகிலும் நாகர் சுவாமிகள் எழுந்தருளியுள்ளனர்.

'காக்கைக்குப் பொங்கல் வச்சு
கைமுறிஞ்சு போச்சு
நாகருக்குப் பொங்கல் வச்சு
நல்லாப் போச்சு'

என்று கொங்குப் பெண்கள் பாடி மகிழ்வதை இன்றும் காணலாம். பண்டைய வாயில் கற்களும், நிலைக் கற்களும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் திகழ்கின்றன.

இச் செல்லாண்டியம்மனை, ஈஸ்வரி, பத்திரகாளி, சர்வேசுவரி, வட பத்ரகாளி என்றும் அழைத்துள்ளனர். கோயிலில் எழுதப்பட்ட பழைய ஆவணம் ஒன்றில் இப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

48 ஆண்டுகட்குப் பின்னர் திருப்பணி செய்யப்பெறும் என்ற அருள்வாக்கு முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் பஞ்சப்பட்டிக் காணியாளர் இல்லத்துப் பெண்ணிடம் திருப்பணி நடைபெறுவதைக் கனவில் அறிவித்துக் கொடையளித்த அற்புதம் நடந்துள்ளது. வேண்டியார்க்கு வேண்டிய வரம் அருளும் கண்கண்ட தெய்வமாகச் செல்லாண்டியம்மன் விளங்குகிறார்.

செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலில் சிறந்ததோர் முயற்சி

1933-ஆம் வருடம் கார்த்திகை அமாவாசையன்று இன்றைக்குச் சரியாக 60 ஆண்டுகட்கு முன்பு செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலில் சாத்தந்தை குலத்தாரும், மணியன் குலத்தாரும் ஒன்றாகக் கூடினார்கள். ஊரில் உள்ள பிற சமூகத்தாரும் வந்திருந்தனர். எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடிச் செல்லாண்டி அம்மனுக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். வழிபட்டனர். வெளியே உள்ள வெள்ளை விநாயகருக்கு வேம்பரசு வைத்தார்கள். மார்கழிப் பூசை தொடர்ந்து ஒரு 'மண்டலம் 48 நாட்கள்' நடத்த முடிவு செய்தார்கள்.

எல்லோரும் பணம் போட்டு கந்து என்னும் முறையில் கோவிலுக்கு நிலையான வருவாய் வர ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதனை அழகிய ஆசிரியப்பா முறையில் எழுதி ஆவணமாகவும் வைத்துள்ளனர்.

காய்மாறாத் தெங்கும் கத்தரியி லாக்கிணறும்
பூமாறாக் கொன்றைநகர் புஷ்பபதி—நேமநரி
வீசும் நன்னகர் மயிலாடி நகர்சர்
வேசுவரி வாழும் தலம்.

பூந்துறைசை நாடதனில் புகழ்சேர் மயிலாடிதனில்
சாத்தந்தை கோத்திரத் தார்வேந்தர் காராளர்
காங்கய நாடதனில் காராம் பசுவினிடம்
கலந்துகொண்ட மணியகுலம் இரண்டு குலத்தாரும்
ஈஸ்வரி கோயிலுக்கு 1933 ஆண்டுதனிலே
கார்த்திகை மாதமதில் கதிரோன் அமாவாசையில்
அம்மனுட சந்நதியில் அர்ச்சனைகள் செய்துகொண்டு
வருஷம் ஒருமுறையில் வருகின்ற மார்கழியில்
ஊரார்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாய்த் தான்பேசி
பத்திர காளிக்கு பழிவேண்டாம் என்று சொல்லி
அம்மனுட சந்நதியில் செங்கழுநீர்ப் பூவெடுத்து
கவுண்டர்கள் எல்லோரும் கந்துகூட்டி வைத்தார்கள்
அம்மனுட சந்நதியில் அஸ்தகிரிக் கொப்பாக
அதற்கு அடுத்த மணிமண் டபமதில்
இந்தத் தலைக்கட்டில் இருக்கின்ற கவுண்டர்களும்
முன்மண் டபம்கட்டி சுண்ணாம்பு வச்சிரமும்
அறுபதடி வெளியே அரசும் வைத்தார்கள்
வெள்ளை விநாயகருக்கு வேப்பமரம் வைத்தார்கள்

மார்கழி வழிபாடு கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. கந்து எனப்படும் முறையும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

பக்தி முயற்சிகள்

15-1-1970 இல் பொங்கல் விழாவின்போது கோயிலில் எழுதப்பட்ட ஆவணம் ஒன்றில் 'பெரிய புராணம்' படிக்கப் பட்டது என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

உள்ளூர்ப் பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் அறுபடைவீடு பயணம் மேற்கொள்ளுகின்றனர். அப்பயணம் செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலிலிருந்தே தொடங்குவது விசேடமாகும்.

ஊரார் அனைவரும் மார்கழி மாதம் சிவன்மலைக்குச் செல்வர். முன்பு ஊர் மக்கள் குழுவாகச் சென்றனர். இப்போது அவரவர்கள் வசதிப்படி சென்று வருகின்றனர்.

சென்னிமலைத் தைப்பூச விழாவிலும், வெள்ளோடு விழாக்களிலும் திரளாகக் கலந்து கொள்கின்றனர். வெள்ளோடு இராசாக் கோயிலில் மயிலாடிச் சாத்தந்தை குலத்தாரின் குதிரை ஒன்று உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராமக் கோயில்

வெள்ளோடு மயிலாடியின் தாய்க்கிராமம், அங்கு செல்லாண்டியம்மன் கோயில் இல்லை. மயிலாடிச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலையே கிராமக் கோயிலாகக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொண்டே சாத்தந்தை குலப் பெருமக்கள் பலரும் மயிலாடித் திருப்பணியில் பங்கு கொள்கின்றனர்.

விழாக்கள்

தமிழ் வருடப்பிறப்பு 'சித்திரைக் கனி' என்ற பெயரில் சில ஆண்டுகளாக மிகச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகிறது. ஆடி *18*, விநாயகர் சதுர்த்தி, கார்த்திகை தீபம் சிறப்புடன்

கொண்டாடப்படுகிறது. மார்கழி மாத வழிபாடு மிகச் சிறப்பாக 1 மண்டலம் 48 நாட்கள் பல்லாண்டுகளாக நடைபெறுகிறது. பல ஆண்டுகட்கு முன் கால்நடைகட்கு நோய் ஏற்பட்டது. மக்களும் நோயால் வருந்தினர். அம்மன் அருளால் அவை நீங்கவே அன்றுமுதல் இவ் வழிபாடு தொடர்ந்து வருகிறது.

பூசை

கோமணாண்டி வகையில் வந்த பண்டாரங்கள் கோயில் பூசைகளை நாள்தோறும் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றனர். மயிலாடி கைகாட்டிப் பிரிவு அருகே பூசை செய்யும் பண்டாரங்களுக்கு 8 ஏகர் பூமி உள்ளது. அதனை 4 குடும்பத்தார் அனுபவித்துக் கொண்டு கோயில் பூசை களைக் கவனித்து வருகின்றனர். அவர்கள் குடும்பம் பலவாகப் பெருகினும் 4 பங்காகப் பூசை செய்து வருகின்றனர். அந்நிலம் பூசைக்காட்டுத் தோட்டம் என்று வழங்கப்பட்டது. இன்று பூச்சக்காட்டுத் தோட்டம் என்று பெயர் வழங்குகிறது.

பெருமாள் கோயில்

மயிலாடி வேலம்பாளையத்தின் அருகே பெருமாள் கோயில் உள்ளது. அக்கோயில் தேவணம்பாளையம் உலகபுரம் ஆகிய இரு கரைகளுக்கும் பொதுவான திருக் கோயிலாகும்.

மாதாசியப்பன் கோயில்

வேலம்பாளையம் பிரிவு அருகே மாதாசியப்பன் கோயில் உள்ளது. சாத்தந்தை குலத்தாருக்குரிய கோயில். விழாவில் பிற சமூகத்தாரும் பங்கேற்பர்.

கருப்பணசுவாமி கோயில்

ஊருக்கே மேற்கே 1 கி.மீ. தொலைவில் கருப்பணசாமி கோயில் உள்ளது. இது ஊர்ப் பொதுக் கோயிலாகும்.

பொட்டுச்சாமி கோயில்

ஊர்ப் பொது விநாயகர் கோயில் அருகே பொட்டுச் சாமி கோயில் உள்ளது.

மாகாளியம்மன் கோயில்

முருங்கத்தொழுக் கிராம மயிலாடியின் தெற்கு எல்லையில் மாகாளியம்மன் கோயில் உள்ளது அம் மாகாளியம்மன் கோயில் முருகங்கத்தொழு பெரியகுலத் தாருக்கு உரியது சாத்தந்தை குலத்தாரும் விழாவில் பங்கேற்பர். காவிரியிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டுவந்து பங்குனியில் விழா நடைபெறும். ஊரில் உள்ள மற்றொரு மாகாளியம்மன் கோயில் அரிசனங்களுக்குரியதாகும்.

முத்தாலம்மன் கோயில்

8 நாள் பூச்சாட்டி ஆறாம் நாள் இரவு வெள்ளோட்டுக் குளத்தில் மண்ணெடுத்து முருங்கத்தொழு கிராம மயிலாடி மண்ணுடையார்கள் முத்தாலம்மன் உருவைப் பசுமண்ணில் செய்து ஐப்பசி மாதம் விழா நடத்தப் பெறும். முத்தாலம்மன் மயிலாடி பெரியகுலத்தாருக்கு உரியது பரிவட்டம் சாத்தும் சிறப்புசாத்தந்தை குலத்தாருடையது. இப்பண்டிகையில் மாவிளக்கு எடுப்பது விசேடமாகும் முதல் விபூதி பெறும் சாத்தந்தை குலத்து மாப்பிள்ளை மார்களும் கோயிலுக்குரிய பெரிய குலத்தாரும். மாவிளக்கின்போது வேடிக்கையாகப் பேசி எதிரும் புதிரு மாக நின்று மாவிளக்கை ஒன்று சேர்த்துவர்.

சாத்தந்தை குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் தொன்மையும் புகழும் பீடும் பெருமையும் மிக்க குலங்களில் சாத்தந்தை குலமும் ஒன்றாகும்.

மங்கைமணி சாத்தந்தை
கனிவு சாத்தந்தை
தாட்டிகன் சாத்தந்தை
தென்னர் சாத்தந்தை
பாவலர்சொற் பாடல் படைத்த சாத்தந்தை
வாய்த்த சாத்தந்தை
அதிபர் சாத்தந்தை
பொருந்து சாத்தந்தை
வல்லமைசேர் சாத்தந்தை

என இலக்கியங்கள் போற்றிப் புகழும் தன்மையுடையது சாத்தந்தை குலம்.

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் 347ஆம் நூற்பாவின்படி 'சாத்தந்தை' என்பது சாத்தன்+ தந்தை என இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்த ஒரு தொடராகும். புகழ்மிகு சாத்தன் என்பவனின் தந்தையைக் குல முன்னவராகவும் முதல்வராகவும் கொண்ட குலத்தினர் என்று இது விரியும்.

சாத்தன் என்பது தமிழில் மிகவும் சிறப்புமிக்க ஒரு பெயராகும். சமண சமயத்து அருகப் பெருமானுக்கும் புத்தருக்கும்கூடச் சாத்தன் என்று பெயர் உண்டு. சாத்தன் என்றும் மாசாத்தன் என்றும் சங்க காலத்தில் புலவர்களும்

புரவலர்களும் தம் பெயரைத் தரித்துக் கொண்டனர். சீத்தலைச் சாத்தனார், பெருந்தலைச் சாத்தனார், கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார், பூதஞ்சாத்தனார், உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார், ஆமூர்ச் சாத்தனார். ஆலம்பேரி சாத்தனார், சேரன் அந்துவஞ் சாத்தன், பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன், மாசாத்தனார் என்பன ஆண்பாற் பெயர்கள். பெண்பாற் பெயர் சாத்தி என்பது.

பொதுவாக எவரையேனும் சுட்டி அழைக்க இடுகுறிப் பெயர் போலச் சாத்தன் என்ற பெயரையே பயன்படுத்தினர். உரைகாரர் பலரும் சகர ஆகாரப் பெயருக்குச் சாத்தன் என்பதனையே எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். சாத்தனூர் என்ற பெயரைத் தமிழகம் முழுவதும் பரவலாகக் காணுகின்றோம்.

திருவாளர்கள் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், கே. சி. சுப்பையா, டி. எம். காளியப்பா, கு. சேதுராமன் போன்றவர்கள் சாத்தன்+தந்தை சாத்தந்தை என ஆன தொல்காப்பிய இலக்கண விதியை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதுபோன்ற இலக்கண விதி பெற்று அமைந்த கூட்டப் பெயர்களாகக் கண்ணந்தை, கொற்றந்தை, பூச்சந்தை, ஆந்தை, குமரந்தை, சேந்தந்தை போன்ற குலங்களை எடுத்துக் காட்டலாம்.

புலவர் அ. மு. குழந்தை அவர்கள் சாத்தந்தை என்ற தொடரைச் சாத்தன்+தந்தை என்று பிரிக்காமல் தை விகுதி பெற்ற இயல்பான பெயர்ச் சொல்லாகக் கொள்ளுகிறார். மடந்தை, குழந்தை என்பன போலவே சாத்தந்தை என்பது ஒரே சொல் என்று கூறிச் சாத்தன்+தை சாத்தந்தை ஆயிற்று என்பார்.

திருச்சி வி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இப்பெயரைச் சாத்தாந்தை என்று கொள்ளுகிறார்கள். டாக்டர் கிருட்டிணசாமி அவர்களும் சாத்தாந்தை என்றே கொண்டு சாத்தாந்தை குலத்தின் சின்னம் ஆந்தை என்று கூறுகின்றார். இலக்கியம், தனிப்பாடல்கள், செப்பேடு, பட்டயம், கல்வெட்டு எதிலும் சாத்தந்தை என்று குலப் பெயர் கூறப்படுகிறதே அல்லாமல் எந்த ஒரு இடத்திலும் சாத்தாந்தை என்று இக்குலப் பெயர் எங்கும் காணப்படு வதில்லை. டாக்டர் கிருட்டிணசாமி அவர்கள் குண்டெலி கள் குலத்தோடு சாத்தந்தை குலத்தைத் தொடர்பு படுத்துவதும், சாத்தாந்தை என்று குறிப்பதும் மிகவும் தவறானவையாகும். இவ்விருவர் கூற்றுக்களும் மரபுக்கோ வரலாற்றுக்கோ பொருந்தாதவையாகும்.

கொங்குக் கொடுமணலிலும் பிற இடங்களிலும் தொல்லியல் அகழாய்வு செய்யப்பெற்ற இடங்களில் அந்தை என்ற பெயர்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றைக் கொண்டு சாத்தந்தை என்ற பெயரினைச் சாத்து+அந்தை என்று பிரிக்கலாம் என்ற கருத்தை டாக்டர் எ. சுப்பராயலு அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். (சாத்து—வணிகம்) சாத்தன் என்பதற்கு வணிகர் கூட்டத் தலைவன் என்றும் பொருள் உண்டு. மாசாத்தான் என்று சிலம்பில் வணிகர் தலைவன் குறிக்கப் பெறுகின்றான்.

கொடுமணல் அகழாய்வில் 'ஸாதந்தை' என்று பொறிக்கப்பட்ட ஓடு ஒன்று கிடைத்துள்ளது. இச் சொல்லை எழுதும்போது ஏற்பட்ட பிழை என்றோ அல்லது த என்பதை த்த என்ற கூட்டெழுத்தின் அடை யாளமாகவோ கருதலாம், அப்படியானால் சாத்தந்தை என்ற பெயரினை 2300 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பெயர் என்று நாம் கொள்ளலாம். இது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தொல்பொருட் சான்றாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூற்றிலும் நற்றிணையிலும் சில பாடல்களைப் பாடிய ஒரு புலவர் பெயர் 'சாத்தந்தையார்' என்று குறிக்கப்பெறுகிறது. அபிதான சிந்தாமணியில் பொற்கடாரம் உரை மாற்றுக் கூறிப் புகழ் பெற்ற வணிகன் ஒருவன் பெயர் 'சாத்தந்தை மகரிஷி கோத்திரம்' என்று குறிப்பிடப் பெறுகிறது.

இடைக்காலத்தும் 'சாத்தந்தை' என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்த பெருமக்கள் சோழ நாட்டுப் பகுதியிலும் வாழ்ந்தனர் என்பதைக் கல்வெட்டுக் காட்டுகிறது.

> ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழ தேவற்கு யாண்டு 33 ஆவது இத் திருவிளக்கு வைத்தான் சாத்தந்தை ஐய்யாறன் சங்கர நாராயணன்

என்பது திருவரங்கக் கோயிலில் திகழும் ஒரு கல்வெட்டாகும். இவைகளின் மூலம் சாத்தந்தை என்ற பெயரின் தொன்மை, சிறப்பு இவைகளை உணருகின்றோம்.

கொங்கு வேளாளர் உட்பிரிவினைக் குலம் என்று குறிக்கின்றோம். ஆனால் பல பழைய வரலாற்று ஆவணங்களில் இப் பெயர் கூட்டம், கோத்திரம் என்றும் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. எனவே,

சாத்தந்தை குலம்

சாத்தந்தை கூட்டம்

சாத்தந்தை கோத்திரம்

என எப்படிக் குறிப்பிட்டாலும் அவை ஒரே பொருளை உடையன என்பது விளங்கும். சில குலங்கள் குடி என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றன. இச் சொற்களுக்குச் சாதி,

இனம், குழு, வமிசம் என்று அகராதிகளில் பொருள் கூறப் படுகிறது.

சாத்தந்தை குலத்தினர் கொங்கு நாடெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பண்டைக் காலத்திலேயே சமரச எண்ணம் உடையவர்கள்; ஏழையர்க்கு இரங்கும் ஏந்தல் கள். வேந்தர்கட்கு உற்றுழி உதவும் தறுகணாளர். கொடையிற் சிறந்தவர்கள். கோயில் பல கட்டியவர்கள். அறம் வளர்த்த அருளாளர்கள். சமுதாயப் பணிகளில் முன்னின்றவர்கள். மூவேந்தர்களால் சிறப்பிக்கப் பெற்ற வர்கள்.

வீரப்பண்பு சாத்தந்தை குலத்தாருக்கு இயல்பிலேயே அமைந்த ஒன்று. ஆய்வாளர் டி.எம். காளியப்பா அவர்கள் கொங்கு வேளாளர்களில் கொங்கு நாட்டு எல்லையைக் கடந்து பிறநாடுகளில் போரிட்ட பெருமையும் பேராற்ற லும் படைத்தவர்கள் சாத்தந்தை குலத்தினர் என்று கூறிப் பின்வருமாறு புகழுரைகளையும் அளிக்கின்றார்.

> 'சாத்தந்தை குலத்தினர் வீராதி வீரர்கள். 3000 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து வீராதி வீரர்களாக இவர்கள் வாழ்ந்து வந்தது ஒரு அதிசயமாகும். ஒரு தலைமுறையில் வீரர்களாக இருப்பவர்கள் சில தலைமுறைகளில் கோழையாக மாறிவிடுவது வரலாற்று இயல்பு. சாத்தந்தை குலத்தினர் தொடர்ந்து காலத்திற்குக் காலம் வீரத்திணவுடன் வாழ்ந்து வந்தது கொங்கு இனத்திற்கே பெருமை தருவதாகும்'

சாத்தந்தை குலத்தாருள் சிலர் பொங்கல் பண்டிகை கொண்டாடுவது இல்லை. வேறு சில ஊர்களில் சாத்தந்தை குலத்தினர் திருமணத்திற்குப் பந்தல் போடுவதில்லை.

சிலர் பந்தல் போட்டாலும் மேற்கட்டி கட்டுவதில்லை. இப்படிப் பல ஊர்களில் பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களைக் கையாண்டு வருகின்றனர்.

பயிரன் குலத்துச் சர்க்கரை மன்றாடியார்களும், பெரியகுலத்து வேணாடர்களும், செங்கண்ண குலத்துப் பல்லவராயர்களும், பொருளந்தை குலத்துக் காங்கேயர் களும் பற்பல நூற்றாண்டுகளாகக் கொங்கு நாட்டில் தாங்கள் நடத்திய அருளாட்சியில், அறப்பண்பில், நீதி செலுத்தும் நேர்மையில் சாத்தந்தை குலத்தாரைத் தங்களுக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக் கொண்டனர் என்பதனைப் பட்டயங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

காலிங்கராயன் வழிவந்த வெள்ளோட்டுச் சாத்தந்தை குலத்தார்களும் அப்புகழ்மிகு பட்டவர்த்தனர்கள் பரம்பரைப் பெருமைக்கு ஏற்ப அவர்கள் செய்த அறச் செயல்களுக்குக் கைகொடுத்துதவினர். சாட்சியங்களாக அமைந்து சந்திர சூரியர் உள்ளவரை அவ்வறச் செயல் களைக் காப்பதாக உறுதியளித்து அவ்வாறு செயலிலும் நிலைத்து நின்றுள்ளனர். இது வரலாறு காட்டும் உண்மை யாகும். உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை!

காணியூர்கள்

கொங்கு 24 நாடுகளில் உள்ள எந்தெந்த ஊர்களுக்கு யார் யார் உரிமையுடையவர்கள் என்று மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் சந்நிதியில் வேளாளர்கள் காணி பிரித்தனர். 'கொங்குக் காணியான பட்டயம்' என்ற ஏட்டில் அதுபற்றிய சில விபரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

'குலகோத்திரங்கள் பிரிவு செய்த விபரம்' என்றும்,

'நற்குடி நாற்பத்தெண்ணாயிரம் பசுங்குடி பன்னீராயிரம் யென்றும் குல கோத்திரங்கள் பிரித்து நாடு இருபத்து நாலு நாட்டார் என்றும் இந்தக் குலங்களை ஊருக்கெல்லாம் குல தெய்வங்களும் காணிபூமிகளும் பிரித்து'

என்று அப்பட்டயம் கூறுகிறது.

மற்றொரு பட்டயம் 'காணியாளக் கவுண்டர்கள் மற்றும் குடியானபேர்' என்று குறிக்கிறது. காணியாளரின் உரிமைகள் 'காணியாட்சி' எனப்பட்டது ஒருவருக்குரிய காணியாட்சி உரிமை முழுவதுமோ அல்லது அதன் பகுதியோ திருமண உரிமையாலோ அல்லது பணம் கொடுத்து விலைக்குப் பெற்றோ பிற குலத்தாரும் காணி உரிமை பெற்றனர். அதனால் அவர்களும் அவ்வூருக்குக் காணியாளர் ஆயினர்.

ஒரு ஊருக்குக் காணியாளர்கள் பலர் இருப்பிலும் அவர்களில் சிலருக்குத்தான் முதன்மையான சில பங்கு

உண்டு. அம்முதல் பங்கு 'முப்பாடு' என்றும், அதன் பின்னர் வரும் பங்குகள் 'பிப்பாடு' என்றும்குறிக்கப்பெறும். முதல் பங்கு முப்பாடு உடையவர் 'முப்பாட்டுக்காரர்' எனப்பட்டார். சில இடங்களில் இவர்கள் 'கொத்து'— 'கொத்துக்காரர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் சேர மன்னன் சிலருக்குக் காணிகள் அமைத்தான் என்ற செய்தி கூறப்படுகிறது.

'இத்தாதி நற்றவர் எல்லாரும் கூடி
வத்தாத கொங்கு வளநா டனைத்திலும்
ஈடாக நாலாறு இருபத்து நான்கு
நாடா வகுத்து நாற்றிசை தோறும்
இருக்கும் படியா இறைசேர மானும்
தருக்குடன் இவர்களைத் தன்நாடு முழுவதும்
வைத்தவர் அவர்க்கு மாநிலம் காணி
உற்றுகந் திருக்க உதவிசெய் நாளில்'

என்பது குறவஞ்சிப் பாடல் பகுதியாகும்.

அரசனோ அல்லது அவனுடைய உயர் அலுவலர் களோ ஒருவருக்குப் புதிய பகுதிகளைக் கொடையாகக் கொடுப்பதும் உண்டு. அவை அவர்களின் காணியாகக் கூறப்பெறும்.

'பூர்வத்திலே சேறமாம்பெருமாள் சாத்தந்த கோத்திரக்காரர்களுக்கு காவடிக்கை நாடு பிரபுத்வம் பண்ணிக் கொடுத்து இருக்கிறபடியினாலே' என்ற பகுதி அதனை விளக்கும். காணி ஊர்கள் போலக் காணித் தெய்வமும் உண்டு.

கொங்கு நாட்டில் கொங்கு வேளாளர்களில் எல்லாக் குலத்தாருக்கும் காணியூர்கள் உள்ளமைபோலச்

சாத்தந்தை குலத்தாருக்கும் காணி ஊர்கள் கூறப்படு கின்றன.

'உகாயனூர் வாய்த்த சாத்தந்தை'
'ஆத்திப நல்லூர் அதிபர் சாத்தந்தை'

என ஓதாளர் குறவஞ்சி குறிப்பிடும்.

தனிப்பாடல்கள் சில

'திசைக்குமது தென்நாகம் வெள்ளோடை அல்லாளம்
நிருபன் சாத்தந்தை குலனே'

என்றும்,

'கங்கைகுலக் காலிங்க ராய வெள்ளோடு
காங்கயம் விசய மங்கை நகரம்
காரைதொழு பாலதொழு அல்லாள புரமதில்
கடகமெனும் யானைகட்டி'

சாத்தந்தை குலத்தினர் அரசு புரிந்தனர் என்றும் கூறுகின்றன.

'நல்லணவேள் காதல்' என்னும் சிற்றிலக்கியம் வெள் ளோடு, நாகம்பள்ளி, கூகலூர், விசயமங்கலம், குன்னத்தூர் அல்லாளபுரம், கூடலூர், உகாயனூர், காங்கயம், இலவமலை, பாலதொழு, கருவலாம்பாடி, காரைத்தொழு, அத்தாணி, அல்லிபுரம், வல்லிபுரம் ஆகிய ஊர்களைச் சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணி ஊர்களாகக் குறிக்கிறது. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் பூந்துறைநாட்டு வீரக நல்லூரும், ஓடாநிலையும் சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணி ஊர்கள் என்பார்.

'வெள்ளோடை ஆம்பல்களும் மெய்ந்நளின மாமலர்சூழ்
வெள்ளோடை யும்பரவும் வெள்ளோடை அம்பதியும்

நாகநகர் கூவலூர் நல்விசைய மங்கையுடன்
சேகரம்சேர் குன்றநகர் செப்பும்அல் லாளபுரம்
கூடலூர் உகாயனூர் கொள்ள அருள் காங்கயமும்
நீடு இல வன்மலையும் நேயமிகும் பாலைநகர்
நற்கருவ லாம்பாடி நன்னகராம் காரைத்தொழு
சொற்குலவும் அத்தாணித் தொன்னகரும் நன்னயமாய்
அல்லி புரத்துக் கதிபர் புகழ்நிறைந்த
வல்லிபுரம் என்னும் வளநகரும் மேன்மைகொண்டோன்
இன்னும் பலகாணி இன்பமுட னேபடைத்த
கண்ணன் என்னும் இந்திரதருக் கற்பகம்...'

என்பன அந்நூல் கூறும் காணி ஊர்களாகும். இப்பாடலில் சாத்தந்தை குலத்தார் கண்ணன், இந்திரன், கற்பகத்தரு என்று புகழப்படுகின்றனர்.

அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் பொங்கலூர் நாட்டின் சிறப்புக்கள் எல்லாம் தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றன. பொங்கலூர் நாட்டில் புகழுடன் வாழும் காணியாளர்களில் சாத்தந்தை குலத்தினரும் கூறப்படுகின்றனர்.

'பொன்னர் ஓதாள கோத்திரர் குழாயர்
பொருந்து சாத்தந்தை செம்பர் செம்பூதர்
கண்ணர் மாடையும் பூசனும் வெண்டுவர்
காடை செங்கண்ணர் பொருளந்தை பயிரர்
எண்ணை ஆந்தை கோவேந்தர் பனங்காடை
இப்படிச் சிறந்தோங்கி யிருக்கும்
இன்னம் நற்குல வேளிர்கள் வாழ்வுற்று
இலங்கும் பொங்கலூர் நாடெங்கள் நாடே'

இப்பாடலில் சாத்தந்தை குலம் 'பொருந்து சாத்தந்தை' என்று சிறப்பிக்கப்படுவது காணலாம். எங்கு வாழ்ந்தாலும் சாத்தந்தை குலத்தார் எல்லோருடனும் ஒன்றி வாழ்வர்

என்பது இதன் பொருளாகும். பொங்கலூர் நாட்டு இறைவன் அலகுமலைக் குமரர் பவனி வந்தபோது சாத்தந்தை குலத்தினர் முன்நின்று கும்பிட்டு முறைமுறை வணங்கினர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

மக்கள் தொகை பெருகிக் கொங்கின் பல இடங்களில் சாத்தந்தை குலத்தினர் பல்கிப் பரவி வாழ்ந்தபோது பல புதுக்காணிகளும் ஏற்பட்டன. திருமண உறவு, புதிய ஊர்கள் காடழித்து ஏற்படுத்துதல், அரசரால் பெற்ற கொடை, பகையால் வேற்றூர் செல்லல், வணிகத்தின் பொருட்டும் பஞ்சம் காரணமாகவும் பிற பகுதிகளுக்குச் செல்லல், ஊர்களை விலைகொடுத்து வாங்குதல் ஆகிய பற்பல காரணங்களால் புதுப்புதுக் காணி ஊர்கள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளன.

> கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடுகளிலும் சிறுவலூர்ச் சாத்தந்தை, எண்ணமங்கலம் சாத்தந்தை, வெள்ளிரவெளிச் சாத்தந்தை, வெள்ளகோயில் சாத்தந்தை

போன்று உரிமையுடைய காணி ஊர்களைக் காணுகின்றோம். இன்று தாம் வாழும் இடங்களையெல்லாம் காணி ஊர்களாகக் கொண்டால் அவை நூற்றுக்கணக்கில் பெருகும்.

கொங்கு நாடெங்கும் பல்கிப் பரவி வாழ்ந்தாலும் வெள்ளோடும், இராசாக் கோயிலும், மயிலாடிச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலும் பல பகுதிச் சாத்தந்தை குலத்தாருக்குக் காணி ஊராகவும், காணித் தெய்வமாகவும் சக்தி தெய்வமாகவும் நின்று நிலவுகிறது. வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை என்ற பெயரையே கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடு பட்டயங்களிலும் மிகுதியாகக் காணுகிறோம்.

குலத்தின் ஆணிவேராக வெள்ளோடும், குலம் வளர்க்கும் கண்கண்ட தெய்வமாக அருள்மிகு இராசாக்களும், செல்லாண்டி அம்மனும் நின்று நிலவுகின்றனர். கல்வெட்டு மரபுப்படி கூறவேண்டுமானால் சந்திர சூரியர் உள்ளவரை இவ்வாறே நின்று நிலவும்; அதனால் சாத்தந்தை குலத்தினர் பல்வளம் பெற்று வளமுடன் வாழ்வர் என்பது திண்ணம்.

தென்முகம், வடமுகம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகச் சாத்தந்தை குலம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை முன்பே கண்டோம். தென்முகம் வெள்ளோடு உலகபுரம், கனகபுரம், தேவபுரம் (தேவணம்பாளையம்) என்ற மூன்று கரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. உலகபுரம் கரைக்கு உட்பட்ட ஊர்களில் மயிலாடியும் ஒன்று.

கொங்கு ஆவணங்களில்

கொங்கு நாட்டில் பல சமுதாயச் செப்பேடுகள், பட்டயங்கள் அண்மையில் கிடைத்துள்ளன. அப்பட்டயங் களை எழுதும்போது தொடர்புடைய பெருமக்கள் கொங்குச் சமூகப் பெரியவர்களை உடன் இருக்கச்செய்து சாட்சிக் கையொப்பம் இடச்செய்துள்ளனர். அப்பட்ட யத்தில் கண்ட செய்திகளை முறைப்படி நீடு நடக்கச் செய்து நிறைவேற்றிக் காப்பது அவர்கள் பொறுப்பாகும். அப்படிக் கையெழுத்திட்டு அறச்செயல்களையோ, ஒப்பந்தங்களையோ கர்த்த கொங்குப் பெருமக்களுக்குள் மற்ற எல்லோரையும்விடச் சாத்தந்தை குலத்தினர் அதிக அளவில் முன்னின்றிருக்கின்றனர். இதனை அப்பட்ட யங்கள் மூலம் நாமறிகின்றோம். பரந்துபட்ட அப்பட்ட யங்களில் சிலவற்றைக் காணலாம்.

கொங்கு காணியான பட்டயம்

சோழநாட்டிலிருந்து குடியேறிய வேளாளர்கள் மதுக் கரைச் செல்லாண்டியம்மன் சந்நிதியில் கொங்கு 24 நாடுகள் பிரித்து எல்லை நிர்ணயம் செய்து எந்தெந்த ஊர்களுக்கு யார் யார் காணியாளர்கள் என்று குறித்தது இப்பட்டயமாகும். கம்ப நாட்டார் 124 குலம் பிரித்தார் என்று அதில் கூறப்படுகிறது. இதில் வெள்ளோடு பாடக நாச்சி கிருபையால் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தில் வையாபுரிக் கவுண்டர், காலிங்கராயக் கவுண்டர், நஞ்சப்ப கவுண்டர், நல்ல காளியப்ப கவுண்டர் ஆகியோர் குறிக்கப்பெறுகின்றனர்.

'பார்மருவு காராளர் நாற்பத்தெண் ணாயிரம்
பசுங்குடிகள் பன்னீராயிரம்
பகுக்கவரு சாத்தந்தை...........'

என்ற தனிப்பாடல் பகுதியின் மூலம் இவ்வாறு குலம் பிரித்த சிறப்புமிகு வரலாற்றுப் பணியில் சாத்தந்தை குலத்தினரே முன்னின்றனர்; குலத்தைச் சிக்கலின்றிப் பிரித்தனர்; முதன்மை வகித்தனர் என்ற செய்தியும் உறுதிப்படுகிறது. 'பகுக்கவரு சாத்தந்தை' என்ற தொடர் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

முகுந்த நல்லூர்ப் பட்டயம்

குறுப்புநாட்டு முகுந்த நல்லூர்ச் சீமையில் முகுந்த நல்லூர், சுந்தரபாண்டிய நல்லூர், திருப்பூர், ஊத்தலூர் மண்ணறை ஆகிய இந்த ஐந்து ஆதீனங்களில் சரிபாதியை வைசிய குலத்தில் கொங்கச் செட்டிகளில் திருமிய கோத்திரம் அவினாசி செட்டியார் மகன் காசிலிங்கச் செட்டியாரிடமிருந்து எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை குலம் ஆண்டாக் கவுண்டர் மகன் சோழியாண்டாக் கவுண்டர் விலைக்கு வாங்கினார். இக் கிரைய சாசனத்திற்குச் சாட்சிக் கையொப்பமிட்ட பெருமக்களில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தில் கிஷ்ட்டணராயக் கவுண்டர் என்பவர் முக்கியமாகக் குறிக்கப் பெறுகின்றார்.

திருவாச்சிச் செப்பேடு

மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் பரஞ்சேர்வளி ஓதாள குலத்துக் குள்ள காளியப்ப கவுண்டர், வெள்ள கோயில் ஆந்தை குலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் இருவரும் கொங்கச் செட்டி வேலாயுதன், பூவாணி வேட்டுவர் ஆகியோரிடமிருந்து பூந்துறை நாட்டுத் திருவாச்சியையும்

அங்குள்ள கோயில்களையும் விலைக்கு 1500 பொன் கொடுத்து வாங்கினர்.

இதற்குச் சாட்சிக் கையொப்பமிட்ட பெருமக்களில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை கூட்டம் வேலப்ப கவுண்டர் என்பவர் முக்கியமானவராகக் குறிக்கப்படுகின்றார்.

நல்லூர்க் கிரையப் பட்டயம்

கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆத்தூர்ப் பனங்காடை குலத்துச் சோழியப்ப கவுண்டர் தன் கால்நடைகட்கு மேய்ச்சல் நிலம் நாடிப் பொன்குலுக்கி நாட்டைச் சேர்ந்த நல்லூருக்கு வந்தார்.

அப்பகுதியை நிர்வாகம் செய்த கொங்கச் செட்டி பவளத்தானிடமிருந்து ஆயிரம் பொன்னாகரமும் பத்துப் பொதி நெய்யும் கொடுத்து நல்லூரை விலைக்கு வாங்கினார்.

இக்கிரையத்துக்கு உகாயனூர்ச் சாத்தந்தைகுலத்துச் சிலம்பர கவுண்டர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

மதுக்கரைப் பட்டயம்

கொங்கு 24 நாட்டு வேளாளக் கவுண்டர்கள், தங்களுடைய திருமணம் போன்ற சடங்குகட்கும் வீட்டு உபயோகத்திற்கும் புது மண்பாண்டங்கள் தேவை என்பதை உணர்ந்து பிற பகுதியிலிருந்து 32 வேட்கோவர் குடும்பங்களை மண்பாண்டம் வனைந்து கொடுக்கக் கொங்கு நாட்டுக்கு அழைத்து வந்தனர். 24 நாடுகட்கு 24 வேட்கோவரை நியமித்து 8 ஊர்கட்கு 8 வேட்கோவரையும் நியமிக்கின்றனர்.

மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் கொங்குத் திருநீலகண்டர் என்று அவர்கட்குப் பெயரிட்டு வேட்கோவர் யார் யாருக்கு எந்த நாடு காணியாட்சி, எம்முறையில் நவபாண்டங்கள் எவ்வெச்சடங்குட்கு அளிப்பது என விரிவாக எழுதித் தந்துள்ளனர். இப் பட்டயத்தில் சாத்தந்தை குல ஆனைமலை நாடு காலிங்க ராயக் கவுண்டர் என்பவர் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

பாசூர்ச் செப்பேடுகள்

கொங்கு வேளாளர் தங்கள் குல குருக்களை அவர்கள் வழிநின்று வழிபட்டு அவர்களை வணங்கியே முக்கியமான தங்கள் நற்செயல்களைப் பழங்காலத்தில் தொடங்கி வந்தனர்.

பூந்துறை நாட்டினருக்கு வெள்ளோட்டோடு வரலாற்றுத் தொடர்புடைய பேரோடு எனப்படும் விருப் பாட்சிபுரத்தில் இருந்த அகிலாண்ட தீட்சிதர் வழியினர் குலகுருவாக விளங்கினர். பின்னர் இவர்கள் பேரோட்டி லிருந்து காலிங்கராயன் கால்வாயால் வளம்பல பெற்று பாசூர்க்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இப்போது அங்கிருந்தும் குடிபெயர்ந்து திருச்சி மாவட்டம் திருவானைக்காவில் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

எந்த நாட்டிலே எந்த ஊரிலே இருந்தாலும் குலகுரு வரும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதை, செய்யவேண்டிய சிறப்பு, அளிக்கவேண்டிய காணிக்கை இவைகள் பற்றிய விபரங்களை எழுதியுள்ள பாசூர்ச் செப்பேட்டில் வெள்ளோடு சாத்தந்தைகுல கருப்பராய கவுண்டர், பொங்காளிக் கவுண்டர், எலவமலை சாத்தந்தைகுல பெரிய சின்னய கவுண்டர், காலிங்கராயக் கவுண்டர், வீரமணிக் கவுண்டர், பழனிக் கவுண்டர்

ஆகியோர் குறிக்கப்படுகின்றனர். மற்றொரு பாசூர்ப் பட்டயம் தென்முகம் வெள்ளோடு கனகபுரம் சாத்தந்தை குலத்துப் பட்டக்காரரான இம்முடி காலிங்கராயக் கவுண்டர் குருசுவாமியார் பாதத்துக்கு வணக்கம் செய்து எழுதிக் கொடுத்த பட்டயமாகும்.

பூந்துறை நாட்டார் மேலோலை

பூந்துறை நாட்டுக்கும் காங்கேய நாட்டுக்கும் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டது. பெரும்போர் மூண்டு பலர் இறந்தனர் மதுரை அரசின் பிரதிநிதிகள் எல்லை நிர்ணயம் செய்து அளந்து கல்நட்டனர். இவ் ஆவணத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல முதலியாக் கவுண்டர் கையொப்பமிட்டுள்ளார். இப்பெயர் முதன்மையானவர் என்ற பொருளில் ஏற்பட்ட பெயராகும்.

பருத்திப் பள்ளிச் செப்பேடு

கொங்கு வேளாளரில் செல்லன் குலத்தார் பருத்திப் பள்ளியில் கூடிச் செல்லகுல மாணிக்கியை நியமித்தனர். இந்த ஆவணத்தில் வெள்ளோடு பெரியண கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார். பிற ஆவணங்கள் மூலம் இவரும் சாத்தந்தை குலத்தினரே என்பதை அறிகின்றோம்.

பிடாரியூர்ப் பட்டயங்கள்

பூந்துறை நாட்டுப் பிடாரியூருக்குரிய காணியாளர் களில் ஈஞ்சன் குலத்தினரும் ஒருவர். பிடாரியூர் ஈஞ்ச குலக் கூத்தக் கவுண்டர் மகள் வெள்ளைப் பழனிவேலம் மாளைத் திருமணம் செய்துகொண்டு கருமாபுரம் பொருளந்தைகுலப் பள்ளிக் கூடத்தான் குழந்தை வேலப்பக் கவுண்டர் பிடாரியூரில் பாதி உரிமையைக்

காணியாட்சியாகப் பெறுகின்றார். இந்தக் காணி மாற்ற உரிமை ஒப்பந்தத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்துச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

சில ஆண்டுகள் கழித்துப் பிடாரியூரில் புதியதாகக் காணி உரிமை பெற்ற பொருளந்தை குலத்துச் செங்கோட கவுண்டருக்குப் பிறந்த வெள்ளைப் பெண் வேலம்மாளைத் திருமணம் செய்து வள்ளிஎறிச்சில் ஆந்தை குலம் சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் குமர வேலப்ப கவுண்டர் பிடாரியூரில் கால்காணி உரிமை பெற்றார். இது பற்றிய கெப்பேட்டில் வெள்ளோடு சாத்தந்தைகுலக் கருப்ப கவுண்டர் கையொப்ப மிட்டுள்ளார்.

திருமுருகன் பூண்டிக் கிரைய சாசனம்

மதுரையில் சொக்கலிங்க நாயக்கர் ஆளும்போது மங்கலம், திருமுகன் பூண்டி, அவிநாசிப் பகுதியைச் சேவூர் பாலவேளாளர் பாளையப் பட்டில் பயிசலிய கோத்திரம் இம்முடிப் பட்டத்துச் சோழியாண்டாக் கவுண்டர் மகன் வீர விக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டர் மதுரை நாயக்க அரசின் பிரதிநிதியாக இருந்து அரசாட்சி செய்து வந்தார். மதுரை நாயக்க அரசருக்கும் வீரவிக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டருக்கும் ஏற்பட்ட மனவேற்றுமை காரணமாக 3 நாளுக்குள்ளாக 24 ஆயிரம் பொன் பழைய வரிவசூல் பாக்கியை அரசனுக்குக் கட்டுமாறு வீரவிக்கிரம சொழியாண்டாக் கவுண்டர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். இல்லாவிடில் ஆட்சி உரிமை இழந்து கைதி ஆக்கி வேற்றூர்க்குத் தாட்டிவிக்கச் சொல்லி அரசன் ஆணை ஓலையாக வந்தது.

அப்போது வீரவிக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து அவருக்கு வந்த

அவமானத்தை நீக்கிப் பொன் பதினையாயிரம் கொடுத்து காத்த எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை குலத்துக் காங்கேய கவுண்டர் மகன் பொய்ங்காக் கவுண்டப் பட்டக்காரன், மருதுறை ஆந்தை குலத்துக் கரிச்சிப் பட்டக்காரன் மகன் செல்லப்பக் கவுண்டர், தென்கரை நாட்டுக் கொத்தனூர்க் காணியாளராகிய ஆந்தை குலத்து முதலிக்கவுண்டர் ஆகிய மூவரும் அவிநாசி, திருமுருகன்பூண்டி ஆகிய ஊர் களுக்கு வீரவிக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டர் அளித்த காணி உரிமையைப் பெறுகின்றனர்.

இக் காணி மாற்றம் முன்னரே அப்பகுதியில் குடியேறிக் காணி உரிமையுடன் வாழ்ந்த வெள்ளோடு சாத்தந்தை கோத்திரம் பொன்மேழித் தலைவராகிய நஞ்சப்ப கவுண்டர் மகன் நல்லகாளியப்ப கவுண்டர் அவர்களின் மனச்சம்மதியில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

கொங்குப் புலவர் பட்டயம்

புலவர்கள் கொங்கு வேளாளர் வாழ்வில் மிக இன்றி யமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். கொங்கு 24 நாடுகட்கும் புலவர்களை நிர்ணயம் செய்த கொங்குப் புலவர் பட்டயத்தை உருவாக்கிய சில கொங்குப் பெருமக்களில் சாத்தந்தை குலத்துக் கறுத்தராசிக் கவுண்டர் முக்கிய இடம்பெறுகின்றார்.

குறுப்பு நாட்டுப் பட்டயம்

செங்குந்தரில் போக்கங் கூட்டம் நஞ்சராயப் புலவனுக்குக் குறுப்புநாடு காணி நிர்ணயம் செய்த பட்டயத்தில் சாத்தந்தை குலத்து ராசாக்கவுண்டர் இடம் பெறுகின்றார். இவர் நெட்டராசாக் கவுண்டர் என்றும்

அழைக்கப்பட்டார். குறுப்பு நாட்டு இரண்டாவது காணியாளர்களுள் சாத்தந்தை குலத்தினரும் குறிக்கப் படுகின்றனர்.

தென்னிலைச் செப்பேடு

வேட்டுவர்களுக்குரிய பல ஊர்கள், கோயில்களின் உரிமைகள் கொங்கு வேளாளர்கட்கு மாற்றப்படுவதை இச் செப்பேடு விவரிக்கிறது. சாத்தந்தை குலத்தாருக்கும் அவர்களின் பங்காளிகள் என்று கருதப்படும் பூச்சந்தை குலத்தாருக்கும் வெங்கால நாட்டு நாகம்பள்ளியை உரிமையாக அளித்த செய்தியை இச் செப்பேடு கூறுகிறது.

நாகம்பள்ளியில் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அனுமன்பள்ளி செங்குந்தர் பட்டயம்

செங்குந்தர்கள் ஒன்றுகூடித் தாராபுரம் அகத்தீசர் கோபிலில் செங்குந்தகுல மாணிக்கி என்பவளை நியமித் தனா. அம் மாணிக்கியின் குடும்பத்திற்குக் கொடை பல தந்தனர்.

இவ் ஒப்பந்தத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலம் பெரியண கவுண்டர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

நாராணபுரம் செப்பேடு

வாரக்க நாட்டுப் பல்லடம் கஸ்பா நாரணபுரம் அங்காள பரமேஸ்வரிக்கு ஏற்கனவே நடந்துவந்த பல கொடைகளுடன் புதிய கொடைகள் சில அளிக்கப்பட்டதை இச்செப்பேடு கூறுகிறது. குப்ப பூசாரி மகன் சித்தபூசாரி பூசைக்கு நியமிக்கப் பெற்றதையும் குறிக்கிறது.

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலம் பெரியண கவுண்டர், ராசாக் கவுண்டம் பாளையம் ஞானிக் கவுண்டர் ஆகியோர் முன்னிலை வகித்துச் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

கத்தாங்கண்ணிப் பட்டயம்

இக்கரைக் கத்தாங்கண்ணிக் காணியாளர்கவில் சிவந்தி குலத்தாரும் ஒருவர். கற்றான்காணிச் சிவந்தி குலத்துத் தீத்தாக் கவுண்டருக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அப்பெண் வெள்ளைப் பெண்ணாக இருந்த தால் எவரும் திருமணம் செய்துகொள்ள முன்வரவில்லை.

அப்பெண்ணைக் கண்ணகுலம் செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் திருமணம் செய்துகொண்டு இக்கரைக் கத்தாங் கண்ணியில் காணி உரிமை பெற்றார்.

இதற்குரிய ஒப்பந்தம் திருப்பூர்க் கோட்டை திருப்புர வல்லியம்மன் சந்நிதியில் எழுதப்பட்டது. இந்த ஒப்பந் தத்தைத் திருப்பூர் பனங்காடை குலத்தார், சுந்தர பாண்டிய நல்லூர்க் காடை குலத்தார், ஊத்துக்குழி கண்ணகுலத்தார் ஆகியோருடன் கூடி எழுதியவர்களில் முக்கிய இடம் பெற்றவர் அமுக்கயம் சாத்தந்தை குலத்துக் கிஷ்ட்டணராயக் கவுண்டர் ஆவார்.

பட்டாலீக் கிரையப் பட்டயம்

தீரன் சின்னமலை திப்பு சுல்தான் ஆட்சியின்போது 1792-ஆம் ஆண்டு 200 ரூபாய்க்குப் பட்டாலிக் கிராமத்தில் வேட்டுவரில் அனுமந்தக் கவுண்டர் என்பவரது பங்கினை விலைக்கு வாங்கினார்.

இதனை விளக்கும் பட்டாலிக் கிரையப் பட்டயத்தில் சின்னமலையின் பெயர் தீர்த்தகிரிச் சர்க்கரைக் கவுண்டர்

என்று குறிக்கப்படுகிறது. இப்பட்டயத்தில் சின்னமலை சார்பாக வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல முத்தித் திருமலைக் கவுண்டர் என்பவர் கையொப்பமிட்டுள்ளார். இவர்தான் 'கொன்றை வேந்தன் வெண்பா' இலக்கியம் பெற்றவர். சின்னமலையின் சுதந்திரப் போருக்கு வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தாரும் உதவிபுரிந்தனர் என்பது இதன் மூலம் உறுதிப்படுகிறது.

பூந்துறை நாட்டுப் பட்டயம்

வடமுகம் வெள்ளோட்டைச் சேர்ந்த புதுப்பாளையம், புங்கம்பாடி, கொம்மக்கோயில், தென்முகம் வெள்ளோட்டைச் சேர்ந்த ஞானிபாளையம், மயிலாடி, கனகபுரம் ஆகிய ஆறு கிராமங்களை வெள்ளை வேட்டுவன், பெரிச்சி மூப்பன் ஆகிய இருவரும் அதிகாரம் செய்கையில் தென் தேசத்திலிருந்து வந்த பெரியண கவுண்டர் மகன் முத்துக் கவுண்டர் வேட்டுவன் மூப்பன் ஆகியோரை வென்று மிராசு உரிமை பெற்ற வரலாறு இதில் கூறப்படுகிறது. மதுரை மன்னர்களால் சாத்தந்தைகுல முத்துக்கவுண்டர் வெள்ளோட்டு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறு கொங்கு நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு காலங்களில் எழுதப்பெற்ற ஆவணங்களில் சாத்தந்தை குலத்தினரும் குறிப்பாக வெள்ளோடு உகாயனூர், அமுக்கயம் சாத்தந்தை குலத்தினரும் இடம் பெறுவதால் கொங்கு நாட்டிலும், கொங்கு வேளாளர் சமுதாயத்திலும் இவர்களுக்கிருந்த சிறப்பினையும் செல்வாக்கினையும் நன்கு உணரலாம். பாளையக்காரருக்கும் பட்டக்காரருக்கும் நிகராக இவர்கள் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்பட்டுள்ளனர்,

சமயப் பணிகள்

சாத்தந்தை குலத்தினர் கொங்கு நாட்டில் பல்வேறு ஆலயங்களில் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். கோயில்கள் கட்டி, கட்டிய கோயில்களுக்குக் கொடைகளும் அளித்துத் திருப்பணிகளும் வழிபாடுகளும் விழாக்களும் குன்றாமல் நடைபெறத் திட்டமிட்டு, பல பணியாற்றியிருக்கின்றனர் அவைகளைக் கல்வெட்டுக்கள் மூலமாக அறிகின்றோம்.

வெள்ளோடு

வெள்ளோட்டில் உள்ள சர்வலிங்கேசுவரன் கோயில் திருப்பணிகளைக் காலிங்கராயன் செய்தார் என்பதை மெக்கன்சியின் கைபீது கூறுகிறது.

> 'காலிங்கராய கவுண்டன் என்கிறவன் பூந்துறை நாட்டுக்கு காணியாளனாய் மேல்கரை முப்பத்துரண்டு கிராமத்துக்குச் சேர்ந்த வெள்ளோடு குடியிருப்புக் காரனுக்குத் தம்முடைய இஷ்ட தெய்வமான சர்வேஸ்வர பாடகவல்லி நாச்சியார் தேவஸ்தானம் சீர்ணோத்தாரணம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தான்'

என்பது அப்பகுதியாகும். காலிங்கராயனுக்குப் பின்வரும் பல்வேறு கொங்கு அரசர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவ்வப் போது பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். வெள்ளோட்டுக் குளங்கள், கனகபுரம் குளம் ஆகியவை பாயும் இடங்களில் நன்செய் நிலங்களைச் சர்வலிங்கேசுவரனுக்குக் கொடையாக அளித்துள்ளனர்,

பிற்காலத்தில் சாத்தந்தை நல்லண கவுண்டர் மீது பாடப்பட்ட காதல் பிரபந்தத்தில் தலைவன் வேட்டைக்குச் செல்லுமிடத்தில் சர்வலிங்கர்க்கு யானை வேட்டையாடித் தோலினை உடுக்கக் கொடுப்போம் என்றும், மான் வேட்டையாடி அவர் கையில் புது மான் கொடுப்போம் என்றும் கூறுகின்றனர். பாடகவல்லிக்குக் கவரி வீசக் கவரிமான் வால் துண்டித்துக் கொடுப்போம் என்றும் கூறுகின்றனர்.

'வேலில் வேழத்தை வெகுண்டுகுத்தி வீழ்த்திஅதன்
தோலைச் சருவீ சர்க்குதவ வேணுமென்பார்
பாடகவல் லிக்கினிய பாகன் கரத்திருக்கும்
ஆடகப் பொன்மான் துலங்கிளமான் ஆனதென்று
இன்ன மொருமான் எழில்மானாய்க் கொண்டுவந்து
கன்னி யுமைபாகன் கைக்கொடுக்க வேணுமென்பார்
பத்தர்சரு வீசருக்கும் பாடகித் தாய்தனக்கும்
மெத்ததேசி காலம் இசைந்தெடுத்து வீசுதற்கு
உண்மையுடன் கானகத்தில் உற்றுவளைந் தேதேடி
வண்மையுடன் வெண்கவரி வால்துணிக்க
வேணுமென்பார்!'

வெள்ளோடு இராசாக் கோயிலைக் பட்டிய பல்வேறு சாத்தந்தைகுலப் பெருமக்களின் திருவுருவச் சிலைகள் இராசாக் கோயிலில் தூண்கள் பலவற்றில் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அச் சிற்பங்களில் கல்வெட்டுக்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் திருப்பணி செய்த காலமும் அவர்கள் பெயரும் அறியப்பெறவில்லை.

வெள்ளோடு இராசாக் கோயிலில் கிழக்குப் பிரகாரத்தில் உள்ள குதிரையைச் செய்தவர்கள் நல்லையகவுண்டன் பாளையம் காசிலிங்கக் கவுண்டர் என்று அக்குதிரையின் பீடத்தில் உள்ள கல்வெட்டால் அறிகின்றோம்.

> வெள்ளோடு நல்லைய கவுண்டன் பாளையம் நல்லைய் கவுண்டன் குமாரன் முதலியாக் கவுண்டன் குமாரன் காசிலிங்கக் கவுண்டன் உபையம்.

என்பது அக்கல்வெட்டு.

பிற குதிரைகள் அர்த்தநாரி பாளையம், சித்தரெட்டி பாளையம், மயிலாடி ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த சாத்தந்தை குலத்தாரின் திருப்பணிகள்.

கனகபுரம்

கனகபுரத்தில் உள்ள சித்திவிநாயகர் சோயிலில் சாத்தந்தை குலத்தில் காலிங்கராயன் வழிவந்த காசிலிங்கக் கவுண்டர் திருப்பணி பற்றிய கீழ்க்கண்ட கல்வெட்டு உள்ளது.

> 'காலிங்கராயன் வங்குஷத்தில் சாத்தந்தை கோந்திரம் தென்முகம் வெள்ளோடு காசிலிங்கக் கவுண்டன் உபையம்'

என்ற கல்வெட்டு முன் மண்டபத்தில் காணப்படுகிறது. கனகபுரத்தில் உள்ள கனகமலைக் குமரர் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டால் கனகபுரம் சாத்தந்தை குலத்தினர் ஆறுமுக பண்டாரம் என்பவரைக் கொண்டு முருகன் கோயிலுக்கு வழிபாடு செய்ய ஏற்பாடு செப் தமை தெரிகிறது.

கவுண்டச்சிபாளையம்

காலிங்கராயன் பவானியாற்றில் அணை கட்டும் போது அணைக்கட்டிடம் நிற்காமல் அடிக்கடி சிதைந்து போயிற்று. அதன்பொருட்டுக் காவல் தெய்வமாக இருக்கப் பூந்துறை நாட்டு அனுமன்பள்ளிபிலிருந்து அம்மன் தெய்வம் ஒன்றைக் காலிங்கராயன் ஒரு வண்டியில்

ஏற்றிக்கொண்டு சென்றார். அத்தெய்வம் வெள்ளோட்டின் வடக்கே உள்ள கவுண்டச்சி பாளையத்தில் தெற்கு எல்லையில் வரும்போது வண்டியின் அச்சு முறிந்து அங்கேயே குடிகொண்டுவிட்டது. அந்த அம்மன்தான் பாலமடை அம்மன் என்ற பெயரில் காலிங்கராயன் அணை உள்ள வடக்குத்திசை நோக்கிக் கவுண்டச்சி பாளையத்தின் தெற்கில் குடிகொண்டுள்ளது. அக்கோயில் திருப்பணியைக் கனகபுரம் காலிங்கராயன் வழியினரான சாத்தந்தைகுலக் கொளந்தவேல் கவுண்டர் செய்ததாகப் பாலமடை அம்மன் கோயில் மகாமண்டப விதானக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

> றாமசெயம் சுபமஸ்து விசயாப்புதய சாலிவாகன சகாப்புதம் 1772 கலியுக சகாப்புதம் 4951க்கு மேல் நடக்கும் சார்வரி வருஷம் தை மாதம 25தேதி பெற்ற னவமி வெள்ளிக்கிழமை...நட்செத்திரம் சவுபாக்கிய நாமயோகம் யிந்தசுபதினத்தில் சாத்தந்தி கோத்திரம் காலிங்கராய கவுண்டன் வம்மிஷ வெள்ளோடு கனகபுரம் காசிலிங்க கவுண்டன் மகன் முத்துக் கவுண்டன் மகன் பழனி வேலப்ப கவுண்டன் மகன் கொளந்தைவேல் கவுண்டன் செயிவிச்ச பாலமுடி அம்மன் கோயில் திருப்பணி வேலை முடிந்தது உபயம்.

பாலமடை அம்மன் கோயிலின் வெளியே உள்ள தீபத்தம்பத்தின் திருப்பணியைச் செய்தவர்கள் கன்னிமார் வலசு சாத்தந்தைகுலப் பெருமக்கள் ஆவர். 1978இல் நடைபெற்ற குடமுழுக்கு விழாவுக்கு வருகை புரிந்த ஊத்துக்குழி ஜமீன்தார் அமரர் அகத்தூர் முத்துராம சாமிக் காலிங்கராயர் அவர்களின் மூத்த திருமகனார் ஏ.எம்.ஆர். கிருஷ்ணசாமிக் காலிங்கராயர் அவர்கள் இக்

கோயில் முன் மண்டபத்தைக் கட்டி 23 - 3 - 1979இல் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தார்.

பாலமடை அம்மனின் பழைய திருமேனிக்குக் குடுமியாம்பாளையம் யு. ஆர். சின்னசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் தனிச் சந்நிதி கட்டியுள்ளார்.

எலவமலை

சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணி ஊர்களில் எலவமலையும் ஒன்று. பூந்துறை நாட்டு ஊர்த்தொகைப் பாடலில் 'சேர்ந்துமழை பெய்திடும் எலவமலை' என்று கூறப்படுகிறது. பூந்துறை நாட்டு 32 ஊர்களில் 28 ஆம் ஊராகும். பவானி ஆற்றின் தென்கரையில் உள்ள எலவமலையில் அவ்வாற்றங்கரையிலேயே உள்ள செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலைக் கட்டியவர்கள் மூவரில் இருவர் சாத்தந்தை குலத்தினர். இவ்வூர் இலவமலை, இலகுமலை, எலவ மலை, எலகமலை, எலவமூலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அக்கோயிலில் மகாமண்டப விதானத்தில் கீழ்வரும் கல்வெட்டுக் காணப்படுகிறது.

> 'விரோதிகிருது வருஷம் அப்பிசை மாதம் 25 தேதி யீரோடு தாலூகாவுக்குச் சேர்ந்த யெலகமலையிலேயிருக்கும் பெரியன கவுண்டன் மகன் லிங்க கவுண்டன், சின்னியம் பாளையத்திலிருக்கும் செல்ல குமார கவுண்டன் மகன் விஜய கவுண்டன், குப்பாண்டி மகன் முத்தாண்டி மூவருமாக கூடி செல்லாண்டி அம்மன் திருப்பணி வேலை முடிச்சுது சம்பூரணம் சதாசேவை.'

இக்கோயில் திருப்பணி செய்த எலவமலைச் சாத்தந்தை, சின்னியம்பாளையம் சாத்தந்தை குலத்தார்

ஆகியோருடன் பெருமா பாளையம், ஜம்பை, எலவமலை, ஓடத்துறை, தாசம் பாளையம், கருக்குப் பாளையம், செங்குட்டப் பாளையம், சாமியம் பாளையம் போன்ற வேறு பல ஊர்களில் இருக்கும் சாத்தந்தை குலத்தினரும் எலவமலை செல்லாண்டியம்மன் கோயிலுக்குரியவர்களாகத் திகழுகின்றனர்; வந்து வழிபடுகின்றனர்.

வெள்ளிரவெளி

குறுப்பு நாட்டுக் குன்றத்தூரை (குன்னத்தூர்) அடுத்துள்ளது சிற்றூர் வெள்ளிரவெளி. வீரபாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் பெரும் காடாக இருந்த அப்பகுதியை அழித்துக் குளங்கள் வெட்டி ஊர் ஏற்படுத்திக் காலிங்க ராயர் அப்போது ஏற்படுத்திய ஊர்களில் வெள்ளிரவெளி ஒன்று எனக் குன்னத்தூர்க் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

வெள்ளிரவெளியில் தென்கிழக்கே மாங்குட்டை என்னும் பகுதியில் உள்ள கரியகாளியம்மன் கோயிலை வெள்ளிரவெளிக் காணியாளர்களில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்துச் சின்னக்கவுண்டர் திருப்பணி செய்ததாக அக் கோயில் கிழக்குச் சுவர்க் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. தீபத் தம்பக் கல்வெட்டில் கொண்டத்துக் காளியம்பன் எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு மூலம் காலிங்கராயன் தன் பங்காளிகள்மீது எவ்வளவு பற்றுக்கொண்டு புதியதாக ஏற்படுத்திய நிலப்பகுதியைப் பங்காளிகட்கு அளித்துக் குடியேற்றியுள்ளார் என்பதை அறிகின்றோம். இக் கல்வெட்டு விரிவாகச் சாத்தந்தை சின்னக்கவுண்டரின் திருப்பணிகளை விவரிக்கிறது. இன்று அக் கோயிலுக் குரிய சாத்தந்தை குவத்தினர் அருகேயுள்ள மயிலம் பாளையத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு:

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிய வாகன சகாத்தம் 1726 கலியுக சகாத்தம் 4905 யிதின்மேல் செல்லாநின்ற ரத்தாட்சி வருசம் புரட்டாசி மாசம் 30 தேதி சனிக்கிழமை விசயதசமி திருவோண நட்செத்திரந் திருவினாம யோகமுங் கூடின சுபதினத்தில் குன்றத்தூர் வெள்ளிர வெளி கரிய காளியம்மனுடைய கோவில் திருப்பணி ஆரம்பம் மகாராசராய ஸ்ரீயிங்கிலீசு கும்பினியார் நாளில் கெற்பக் கிறகம் அற்த்த மண்டபம் மகாமண்ட பஞ் சுத்துப் பிரகாரத் திருமதிள் ரத நிற்மானமும் உண்டுபண்ணி யிதினுடன் குறோதன வருஷம் புரட்டாசி மாசம் 27 தேதி வியாழக்கிழமை அமர பட்சத்து துதிகை அசுபதி நட்செத்திரம் வச்சிரனாம யோகம் தைதுலவாகரணமும் அமுர்த யோகம் பெற்ற நாளில் கெற்பக்கிறகம் அர்த்த மண்டபமு மகாமண்டப விக்கிறகம் முதலான சம்புறோட்சனை யும் செய்து மகாசம்புறோட்சனையும் செய்து ரதோஸ்ஸவமும் நடப்பிவிச்சவன் குறுப்புனாடு குன்றத்தூர் வெள்ளிரவெளி காணியாழக் கவுண்ட களில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை கோத்திரத்தில் திருவேங்கடக் கவுண்டன் குமாறன் சுப்பிரமணியக் கவுண்டன் புத்திரன் சின்னக் கவுண்டன் உபையம் உ.

கூகலூர்

காஞ்சிக் கூவல் நாட்டுக்குரிய தொன்மையான பன்னிரு ஊர்களில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பெறுவது கூவலூர். ஊர்த்தொகைப் பாடலில் 'பண்பான கூவலூர்' என்று சிறப்பிக்கப் பெறுவது. இன்று 'கூகலூர்' என்று கூறப்படுகிறது.

அவ்வூரில் வாழ்ந்த சாத்தந்தை குலத்துப் பழனியப்ப கவுண்டர் பச்சையப்ப கவுண்டர் இருவரும் சேர்ந்து 5

ஏக்கர் 63½ செண்ட் நன்செய் நிலத்தைக் கூகலூர்ச் சிவன் கோயிலுக்குக் கொடையாக அளித்தனர். அப்போது அக்கோயில் அறங்காவலராக இருந்தவர் கூகலூர்ச் சாத்தந்தை குலத்துக் கந்தப்ப கவுண்டர் என்பவர். இவ்வறச் செயலை விளக்கும் கல்வெட்டு அழகிய ஆசிரியப்பா வடிவில் அக்கோயில் முன்வாயில் மண்டபத்தில் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

கடல்புடை சூழ்ந்த காசினி தன்னில்
கலியுக மய்யா யிரத்திரு பதினில்
காளயுக் தியாண் டைப்பசி மதியில்
காஞ்சிக் கூவல் நாட்டுள் கூவலூர்
மத்யபுரி ஈசனென மறுபெயர் கொண்ட
நட்டூ ராண்ட நாயனார் தமக்குக்
கூவலூர் வேளாண் குடிச்சாத் தந்தை
இளையண வேள் தவத் தெய்திய புதல்வன்
பழனி யப்பனும் ஒருபழனி யப்பன்சேய்
பச்சையப் பனுமாய் இருவரும் மனமொத்து
எழுதிவைத் திட்ட தரும சாசனம்
கூவலூர் புதுவாய்க் கால்பாய் நஞ்சையில்
பரமன் மடைஎனும் பண்புள வயலில்
எங்களுக் குரிய ஏக்கரா நாலு
செண்டறு பத்து மூன்றரை யுடனே
மேவானீக் கிராமம் ராஜவாய்க் கால்பாய்
தேர்புளி யல்எனத் திகழ்தரு நஞ்சை
ஏக்கரா ஒன்றும்இவ் விரண்டும் சேர்ந்து
ஏக்க ரைந்துடன் அறுபத்து மூன்றரை
செண்டுங் கொண்டஇவ் விரண்டு பூமியும்
இருபத்து நாலடிச் சதுரக் குழிகள்
நானூத் திரண்டரை யுள்ள தில்
வருடந் தோறும் வருதானி யத்தில்
அவ்வக் காலத்து அரசிறை செலுத்தி

மீதி யுள்ளதில் பாதி தானியம்
காலையா லயத்தில் வேதம் ஓதியும்
மாலையிற் சிவன் உமைக் காயிர நாமமும்
கணபதி கந்தவேள் அஷ்ட்டோத் திரசதம்
சொல்லும் வைதிக அந்தணன் பெறவும்
பின்னும் பாதியில் பாதி தானியம்
அபிஷேக அர்ச்சனை செய்யும் அந்தணர்
அன்ன நிவேதனமாச் செய்து பெறவும்
மீதி யுள்ளதில் வில்வம் விளக்கு
பாயச நிவேதனம் பண்ணிவித் தற்குமாம்
இறைவன் கோவில் தரும கர்த்தன்
எங்கள் குலத்தில் கந்தப் பனீடம்
விடுத்த பூமி தேவ தானம்
எங்கள் சந்ததிக் கிப்பூ மிகளில்
யாதொரு தொடர்பும் இல்லை அவர்கள்
தருமம் தன்னைத் தான்கவ னித்து
என்றுநீ டுழி நடத்த
மன்று ளாடுவார் மலர்ப்பதம் போற்றி

இவ்விவரம் தற்கால ராஜாங்கத்தில் பதிவு செய்திருக்கும் பத்திரங்களில் பார்க்கலாம். இங்ஙனம் பழனியப்பக் கவுண்டன், பச்சியப்பக் கவுண்டன்' மரகதாம்பிகை சகாயம்.

கொடு மணல்

குறுப்பு நாட்டு 35 ஊர்களில் 32ஆம் ஊராகக் குறிக்கப்பெறுவது கொடுமணல். சங்க இலக்கியமாகிய பதிற்றுப்பத்தில் கொடுமணம் என்று குறிக்கப்படும் ஊர் இதுவே. தொல்பொருள் சிறப்புமிக்க பேரூர். சங்க காலத்தில் கல்மணிகளும் சங்கு ஆபரணங்களும் வண்ணப் பாசிகளும் இரும்பு ஆயுதங்களும் செய்யும் தொழிற்சாலை இருந்த மூதூர். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டுத்

துறையினர் அங்கு அகழாய்வு நடத்திக் கொடுமணலின் தொன்மைச் சிறப்பை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளனர்.

சாத்தந்தை குலத்தினர் இன்று அவ்வூரில் இல்லை. ஆனால் சாத்தந்தை குலத்தாரால் திருப்பணி செய்யப் பட்டு மொசக்குத்தி பாளையம் பகுதியில் வாழும் சாத்தந்தை குலப் பெருமக்களால் இன்றும் வழிபடப்பெறும் இராமசாமி கோயில் அவ்வூர் நடுவில் உள்ளது. அக்கோயில் தூண்களில் உள்ள இரு கல்வெட்டுக்களில் சாத்தந்தை குலத்தார் திருப்பணி குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொடுமணல் இலக்கியத்தில் அக்கோயில் 'சீரங்க ராமர்' கோயில் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயிந்த தூணு சாத்தந்தை குலம் செம்பா
கவுண்டன் மகன் சின்னய கவுண்டன் உபயம்

உயிந்த தூணு சாத்தந்தை குலம் குப்பிச்சி
கவுண்டன் மகன் செலம்ப கவுண்டன் உபயம்

என்பன இராமசாமி கோயில் கல்வெட்டுக்களாகும்.

விசயமங்கலம் பெருமாள் கோயில்

குறுப்பு நாட்டு ஊர்களில் முதன்மையும் தலைமையும் வாய்ந்தது விசயமங்கலம். 'ஓங்கு தமிழ்சேர் விசயமங்கை', 'செந்தமிழ் மங்கை' எனச் சிறப்பிக்கப்படுவது. தமிழ்ச் சங்கம் திகழ்ந்த ஊர். பெருங்கதை ஆசிரியர் கொங்கு வேளிர் பிறந்த ஊர். நன்னூலும் வச்சணந்தி மாலையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் அரங்கேறிய ஊர். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஊர். சங்ககால வாகையே விசய மங்கலம் எனச் சமணரால் அழைக்கப்பெற்றது. சந்திரப் பிரப தீர்த்தங்கரர் என்னும் சமண சமயக் கோயில் இன்றும் நல்ல நிலையில் அங்கு உள்ளது. திகம்பர சமணர் வாழ்ந்த பேரூர்.

கொங்குச் சோழ மன்னன் காலத்தில் விசயமங்கலம் சாத்தந்தைகளில் சிறியான் தேவனான முடிகொண்ட சோழ மாராயன் என்பவர் விசயமங்கலம் பெருமாள் கோயிலான கரிய மாணிக்கப் பெருமாள் கோயிலுக்குத் திருப்படிமாற்றுக்கு இருபத்தொன்பது அச்சு கோயில் பண்டாரத்தில் செலுத்தினார் என்று அக்கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அவர் பெயரிலிருந்து அவர் சோழ அரசியல் அலுவலராக இருந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது

அக்கோயில் கொங்கு வேளாளர்களாகிய உழவர்கட் குரியது என்னும் பொருளில் சித்திரமேழி விண்ணகரம் என்று இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்படுகிறது.

> ஸ்வஸ்திஸ்ரீ நன்மங்கலம் சிறக்க கோவிராசகேசர் பன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராசேந்திர தேவற்குத் திருவெழுத்திட்டுச் செல்லாநின்ற திரு நல்லியாண்டு பத்தாவது ஐப்பசித் திங்களில் குறுப்பு நாட்டு விசையமங்கலத்து திருமேற்கோயில் சித்திர மேழி விண்ணகராழ்வார்க்கு திருப்படிமாற்றுக்கு இருபத்தொன்பதச்சு எம்பெருமான் ஸ்ரீபண்டாரத்து ஒடுக்க இவ்வமுதுபடி நித்தனானாழியமுதுபடி செய்வ தாகக் கல்வெட்டுவித்தேன் விசையமங்கலத்து வெள்ளாளன் சாத்தந்தைகளில் சிறியான் தேவனான முடிகொண்ட சோழ மாராயனேன் தர்மஞ் சந்திரா தித்தவரை செல்வதாக இத்தன்மம் இடங்கை தொண்ணூற்றொன்பது ரக்ஷை இறக்குவான் வழி யேழச்சமறுவான்

விசயமங்கலம் சிவன்கோயில்

விக்டோரியா மகாராணியார் ஆட்சிக்காலத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் விசயமங்கலம் சிவன் கோயிலான நாகேசுவரன் கோயிலில் சில திருப்பணி

களைச் செய்த காணியாளர்களில் சாத்தந்தை குலக் கம்புளியம் பட்டி மணியம் சின்ன ரங்கயக் கவுண்டர் முன்னின்றுள்ளார். கல்வெட்டில் கூனம்பட்டி மாணிக்க வாசகர் திருமடத்துத் தலைவர் இராசலிங்க மாணிக்க வாசக சுவாமியார் இவர்களுக்குக் குரு என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

விசயமங்கலம் நாகேசுவரன் கோயிலின் வடக்கு உள்பிரகாரம் ஒழுகாப்பந்தி மண்டப மேல் விதானத்தில் கீழ்வரும் கல்வெட்டு வெட்டப்பட்டுள்ளது.

சுபமஸ்து சொஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்தம் 1791 கலியுக சகாப்தம் 4970 விப அற்பிசி மாதம் குருப் பனாடு விசையமங்கலம் வகைறா கிராமங்களின் மிறாசுதார்கள் அஞ்சு பங்காழிகளும் அவர்கள் அண்ணன் தம்பி மாமன் மைத்துனர் வகைறா பதினொரு கோத்திரத்துக்கும் பட்டக்காரர் பொருளந்தை கோத்திரத்தில் மூணாவது பங்கில் துடுப்பூதி குமாறசாமிக்கவுண்டர் இவர்களுக்குக் குருவாகிய கூனம்பட்டி மாணிக்கவாசகர் மடம் றாசலிங்க மாணிக்கவாசக சுவாமியார் அவர்களுட நாளையில் இந்திய சர்க்கார் மகாறாணியாறவர்கள் அறசாச்சியில் யிங்கிலீசு துறைத்தனத்தில் யிந்துமத தேவஷ்தான விசாரணைக்கி பெருந்துறைத் தாலூக்காவுக்கு நேமுகமாயிருக்கிற கம்மிட்டியார்களில் ஒருவராகிய மேல் கண்ட அஞ்சு பங்காழிகளில் நாலாவது பங்கில் சேர்ந்த சாத்தந்தை கோத்திரத்தில் கம்புளியம்பட்டி நாகப்ப கவுண்டர் மகன் சிலம்பந கவுண்டர் மகன் மணியம் சின்ன ரங்கைய கவுண்டர் யிந்த நாகீசுபற சுவாமி கோயில் ஒழுகாப்பந்தி மண்டபங்கள் சிகஸ்த் தாயி பிரிஞ்சு விழுந்ததை மேல்கண்டபடி மற்ற கம்மிட்டியார்களில் கிஷ்ணய்யர் இரணியப்ப அய்யர்

சாமய்யற் சீனிவாசய்யற் பெரிய அண்ணா அய்யர் இவர்களை தருவித்து பார்வையிட்டு அவர்கள் சேந்து எழுதிய உத்தரவின்படிக்கி யிந்த இந்து தேவஸ் தானத்துக்கு தற்மகர்த்தாவாக நேமுகமாய் இருக்கிற மேல்கண்ட அஞ்சு பங்காழிகளில் முதலாவது பங்கில் சேந்த சீரங்கனாத கவுண்டர் 1 நாலாவது பங்கில் சேந்த பட்டக்காரக் கவுண்டர் யிவர்கள் வசமிருந்த கசர் லாபத் துகையிலும் மேல்கண்ட சின்ன ரங்கப்ப கவுண்டர் சொந்தத் துகையிலும் சிலவு செய்து அஸ்திபாரங்கண்டு பிரித்துப் புதுசாயி கட்டிவைச்சு கொறட்டு வாசல் மண்டபமும் கெருடகம்பத்து கொறடும் சிகஸ்தாயிருந்ததை துரஸ்து செய்து வைச்சது உபயம் உ சிவமயம்.

முருங்கத் தொழுவு

முருங்கத்தொழுவுக் கிராமத்தில் உள்ள அணியரங்கப் பெருமாள் கோவிலைக் கி. பி. 1548ஆம் ஆண்டு கட்டிய பெருமக்களில் பெரிய குலத்தாருடன் இணைந்து பணி புரிந்தவர் வெள்ளோடு சாத்தந்தைகளில் முதலியாக் கவுண்டன் மகன் பெரியண கவுண்டர் என்பவரும் ஒருவர். அணியரங்கப் பெருமாள் கோவில் தென் சுவரில் உள்ள கீழ்வரும் கல்வெட்டு அதனைக் கூறுகிறது.

சொஸ்திஸ்ரீ கலியுக சகாத்தம் 4649 மேல் செல்லாநின்ற பிங்கழ வருடம் ஆவணி மாதம் 15தியும் ஆதித்த வாரமும் பஞ்சமியும் சோதி நட்சத்திரமும் பெற்ற சுபதினத்தில் பூந்துறை நாட்டு முருங்கத்துளு வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தில் முதலியாக் கவுண்டன் மகன் பெரியண கவுண்டனும், பெரிய குலத்தில் செல்லப்ப கவுண்டன் மகன் பெரியதம்பிக் கவுண்டன் மகன் கந்தப்ப கவுண்டன் மகன்

வேணுடையாக் கவுண்டனும், நல்லாக் கவுண்டன் மகன் கந்தப்ப கவுண்டனும், செல்லப்ப கவுண்டர் மகன் நல்லிக் கவுண்டனும் கணக்கு...மகன் நஞ்ச பிள்ளை அணியரங்கப் பெருமாள் கோவில் செய்வித்தோம் உ.

குன்னத்தூர்

கொங்குப் பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறுவலூர் வெள்ளாளன் சாத்தந்தை கேசவன் என்பவரின் மனைவி அந்தியூராண்டி என்பவள் குன்னத்தூர் குன்றமுடையார் என்னும் சிவன் கோயிலுக்குச் சில கொடைகளை அளித்துள்ளாள். அதைக் குறிக்கும் கீழ்வரும் கல்வெட்டின் பிற்பகுதி அழிந்துவிட்டது.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ நன்மங்கலம் சிறக்க ஸ்ரீ வீரபாண்டிய தேவற்கு யாண்டு 17வது மார்கழி மாத முதலாக குறுப்பு நாட்டில் சிறுவலூர் வெள்ளாளன் சாத்தந்தைகளில் கேசவன் மனைக்கிழத்தி அந்தியூராண்டியேன் குறுப்பு நாட்டில் குன்றத்தூர் நாயனார் குன்றமுடை.

அகத்தூர் அம்மன் கோயில்

வெள்ளோட்டிலிருந்து காவடிக்கா நாட்டுக்குக் காலிங்கராயர் சென்றபின், ஜமீன் ஊத்துக்குழியில் மாளிகை கட்டி வாழ்ந்தனர். அகத்தூர் அம்மன் என்ற பெயரில் அருகில் அம்மன் ஆலயம் கட்டிக் குலதெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். அகத்தூர் அம்மன் என்ற பெயரில் அருகில் காலிங்கராயர் மரபின் முன்னோர் கட்டிய அக்கோயில்களில் காலிங்கராயர் பெயர் பொறித்த மூன்று கல்வெட்டுக்களைக் காணுகின்றோம். அதன் மூலம் பூந்துறை நாட்டில் கால்வாய் வெட்டி அணை கட்டிய காலிங்கராயர் வழியினர் பொள்ளாச்சி ஜமீன் ஊத்துக்குழி காலிங்கராயர் மரபு என்பதை அகச்சான்றுகளுடன் அறிகின்றோம்.

குலகுருக்கள்

கொங்கு நாட்டில் பல வேளாளர் குலங்களுக்குக் குலகுருக்கள் இருப்பது போலவே சாத்தந்தை குலத்தாருக்கும் குலகுருக்கள் இருக்கின்றனர்.

சாத்தந்தை குலத்தாருக்கு பேரோடு அகிலாண்ட தீட்சிதர் என்பவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகக் குலகுருக்களாக உள்ளனர்.

> 'மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக்குச் சேந்த பேரோட்டுக்குப் பிரதி னாமதேயமான விருப்பாட்சி புரத்திலேயிருக்கும் ஞான சிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதர் பாதம் மறவாத மெல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு...வெள்ளோட்டு சாத்தந்தை கோத்திரம்...கனகபுரம் எலவமூலை சாத்தந்தை கோத்திரம்'

என்பது திருவானைக்காவல் அகிலாண்ட தீட்சிதர் செப்பேட்டில் காணப்படும் பகுதிகளாகும். இன்னும் அச் செப்பேட்டில் குலகுருவுக்கும் குடிமக்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது :

> 'னாங்கள் யெந்தனாட்டிலே யெந்த ஊருலேயிருந்தாலும் யெங்கள் கோத்திரத்தார் தலைக்கட்டு ஒண்ணுக்கு னாகரம் பணம் அஞ்சு வருசம் பிரதிகுடுத்து சஞ்சாரம் வந்தபோது சஞ்சாரக் காணிக்கையும் அப்பணைப்படிக்கி ஒபதேசம்பாதபூசை முதலானதும் பண்ணிக்கொண்டு யெங்கள் வமுசத்தாறு புத்திர பவுத்திர பாரம்பரியமாயி பாத சன்னிதானத்தில்

தீட்சை மகாமந்திர ஒபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு சுவாமியார் தெண்டினை கண்டினை ஆணை ஆக்கினை அபராதத்துக்குள்ப்பட்டு நடந்து கொள்ளு வோமாகவும் யெங்கள் கோத்திரத்தார் யெந்தனாட் டிலே ஊரிலே காணி வாங்கி அதிகாரம் பண்ணினா லும் குடித்தனம் பண்ணினாலும் சுவாமியார் பாதத்துக்கு நடந்து கொள்ளுவோமாகவும் யிப்படிக்கு நடந்துவரும் காலத்தில் யிதுக்கு விகாதம் சொல்லாமல் பரிபாலனமாயி யெங்கள் வமுசத்தாற் பயபத்தியாயி நடத்தி வந்தவன் சுகமாயி தன சம்பத்தும் தானிய சம்பத்தும் புத்திர சம்பத்தும் அஷ்டைசுவரியமும் ஆயுளாரோக்கியமும் தேவப்பிறசாதமும் குருப்பிரசாத மும் மேன்மேலும் உண்டாயி கல்லும் காவேரிப் புல்லும் பூமி சந்திறாதித்தாள் உள்ளவரைக்கும் அகிலாண்டயீசுவரர் கடாட்சத்துனாலே சுகமாயிருப் பார்கள் யிந்த சாசனம் படித்துப் பார்த்தவர்களும் செவியில் கேட்டபேரும் சுகமாயிருப்பார்கள்'

எனவரும் செப்பேட்டுப் பகுதியால் குலகுருக்களிடம் குடிமக்கள் நடந்துகொள்ளும் முறைகளை விளக்கமாகக் காணுகின்றோம்.

இடைக்காலத்தில் கால வேறுபாட்டால் இவ்வழக்கம் நின்றுவிட்டது. குலகுருக்கள் குடிமக்களிடம் செல்லும் வழக்கம் நின்றுவிட்ட இடைக்காலத்தில் வெள்ளோடு இராசாக்கோயில் பூசாரிமார்கள் ஓரளவு தங்களால் இயலும் அருகில் உள்ள ஊர்களுக்கும், அறிமுகமானவர் கள் உள்ள ஊர்களுக்கும் சென்று கோயில் பிரசாதம் விபூதி அளித்து அத்தொடர்பை விடாமல் காப்பாற்றி வந்துள்ளனர். அண்மைக்காலத்தில் திருவானைக்காவில் உள்ள அகிலாண்ட தீட்சிதர் மரபினர் குடிமக்களைக்

காணக் கொங்கு நாட்டில் யாத்திரை செய்கின்றனர் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

பேரோடு நகரில் வாழ்ந்த குலகுருக்கள் பாசூர் குடியேறி இப்போது அங்கிருந்து திருவானைக்கா சென்று சிறப்புடன் வாழ்ந்துவருகிறார்கள்.

'ஆட்சிபெறும் பாசூர் அகிலாண்ட தீட்சிதர்தாள்
காட்சிபெறப் போற்றிசெயும் கங்கா குலசீலன்'

என்பது சென்னிமலையாண்டவர் காதல் அடிகளாகும்.

'ஆவலுடன் மறையோருக்கு அக்கிரகாரம் அளிக்கும்
அகிலாண்ட தீட்சிதருக்கு அடிமைகளுண் டாக்கும்'

என்பது பூந்துறைப் புராணத்தில் காணும் சிறப்புச் செய்தியாகும்.

வேறுசில இலக்கியங்களும் ஆவணங்களும் கூனம்பட்டி மாணிக்கவாசகர் திருமடத்து அதிபர்களைச் சாத்தந்தை குலத்தார் சிலர் குருக்களாகக் கொண்ட செய்தியைக் கூறுகின்றன. வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல நல்லண கவுண்டர் மீது பாடப்பட்ட காதல் பிரபந்தத்தில்,

'மண்டலத்தி லேவிசைய மங்கைநகர் மாணிக்கப்
பண்டிதராம் எங்கள்குரு பாதம் பணிவோமே'

என்ற தொடர் வருவதைக் காணுகின்றோம். மாணிக்கவாசகர் திருமடம் கூனம்பட்டியில் மட்டுமின்றி விசயமங்கலம், அவிநாசி போன்ற இடங்களில் இருந்தது என்பதை அறிகின்றோம். இப்பாடல் மூலம் அங்கிருந்த திருமடங்களும் கூனம்பட்டி ஆதீனத்துக்கு உட்பட்டிருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

கி.பி.1899 ஆம் ஆண்டு விசயமங்கலம் சிவன்கோயிலில் சில திருப்பணிகளைக் கம்புளியம்பட்டி மணியம் சின்ன ரங்கய கவுண்டர் (இவர் நாகப் பகவுண்டர் பேரனும் சிலம்பண கவுண்டர் மகனும் ஆவார்) என்பவர் செய்தார். அவர் இத்திருப்பணிகளை,

> 'குருவாகிய கூனம்பட்டி மாணிக்கவாசகர் மடம் நாகலிங்க மாணிக்கவாச சுவாமியார் அவர்களுட நாளையில் இந்திய சர்க்கார் மகாறாணியாரவர்கள் அறசாட்சியில் யிங்கிலீசு துரைத்தனத்தில்'

செய்ததாகக் கூறுகின்றார். அரசருக்கு முன் குலகுருவைக் கூறியது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது

மெக்கன்சி பெருமகனாருக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கூனம்பட்டி மாணிக்கவாசகர் திருமடத்து அதிபர் தம் மடத்து வரலாற்றை எழுதித் தந்துள்ளார். அப்போது அவர் சென்னிமலையில் முகாமிட்டிருந்த செய்தி அந்த ஆவணத்தின் மூலம் தெரியவருகிறது. பூந்துறை நாட்டின் தலைமைத்தலத்தில் குறுப்பு நாட்டுக் கூனம்பட்டி ஆதீனகர்த்தர் தங்கியிருந்தது பூந்துறை நாட்டுக்கும் அவருக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கும்.

மூவேந்தர் தொடர்புகள்

கொங்கு வேளாளர்களில் சாத்தந்தை குலத்தினரின் வீரமும் பெருமையும் சிறப்பும் கருதிச் சேரசோழ பாண்டிய களான மூவேந்தர்களும் . பிற அரசர்களும் இக்குலத் தினருக்குச் சிறப்புக்கள் பல செய்துள்ளனர்; தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். இதனை இலக்கியங்களும் தனிப்பாடல் களும் புகழ்ந்து கூறுகின்றன.

மூவேந்தர் சூட்டும் முடி

வேளாளர்கள் அரசர்கட்கு முடி சூட்டும் உரிமை பெற்றவர்கள். இச்சிறப்புக் கருதியே வெண்ணையூர்ச் சடையன் தங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டன் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டினார் என்று கம்பர் இராமா யணத்தில் பாடுகின்றார்.

திருமலை நாயக்கன் நாலத்தில் இராமப்பையனுக்குச் சங்ககிரிப் பூந்துறைக் காடைகுல நண்ணாவுடையாரும் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல உலகுடையாரும் கனகமுடி சூட்டியதாகப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல உலகுடையாருக்கும், பெரிய குல வேணாடுடையாருக்கும், பயிரகுல ஆனூர்ச் சர்க்கரை மன்றாடியாருக்கும், பூந்துறைக் காடைகுல நண்ணாவுடையார் ஆகிய நால்வருக்கும் மூவேந்தர் முடி சூட்டினர் என்பது ஒரு பழம்பாடல் கூறும் செய்தி.

'வேணா டுடையான் வெள்ளோடு உலகுடையான்
ஆனூர்க்குச் சர்க்கரை மன்றாடி—வேணுபுகழ்
நாவேந்து பூந்துறைசை நண்ணா வுடையார்க்கு
மூவேந்தர் சூட்டும் முடி'

என்பது சிறப்புமிகும் அப் பாடலாகும்.

சாத்தந்தை தேவணன்
சாத்தந்தை முத்து பெத்தான்
சாத்தந்தை திருமலை சரவண மன்றாடி

என்ற மூன்று சிறப்புமிகு சாத்தந்தை குலத்தினரை ஒரு தனிப்பாடல் மிகவும் புகழுகின்றது. தேவணன் பேரனும் முத்து பெத்தான் மகனுமான இருமலை சரவண மன்றாடிக்கு மூவேந்தர் முடிசூட்டினர் என்ற செய்தி அப் பாடலில் கூறப்படுகிறது. அவருக்கு 'உலகில் மன்றாடி'ப் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. குலம் வருக்கப்பட்ட குன்றாச் செய்தியும் இதே பாடலில் கூறப்படுவது சிறப்பு மிக்க தாகும்.

கொங்கினில் கலியுக சகாத்தநா லாயிரத்து
இருநூத்து ஏழுபத்தில்
குலோத்துங்க சோழனும் சேரனும் பாண்டியன்
குலமது வகுக்குநாளில்
மங்கைமணி சாத்தந்தை உலகில்மன் றாடிக்கு
வரிசைப்பட் டம்தரித்து
மன்னுகர வருடம்ஆ வணிதேதி பத்தினில்
வாய்ந்தசெவ் வாய்க்கிழமையில்
கங்கைகுலக் காலிங்க ராயவெள் ளோடு
காங்கயம்விசைய மங்கைநகரம்
காரைதொழு பாலதொழு அல்லாள புர்மதில்
கடகமெனும் யானைகட்டி
முன்கையில் சந்தனம் உரைத்ததே வணன்உதவு

முத்துபெத்தா மகீபன்
முனைபெற்ற திருமலை சரவணமன் றாடிக்கு
மூவர்முடி சூட்டினர்களே

இப்பாடலில் தேவணன் என்பாரது உயர்ந்த பக்திச் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. இறைவனுக்குச் சாத்தச் சந்தனம் அரைத்துக் கொண்டிருக்கையில் சந்தனக்கட்டை தீர்ந்து விடவே தன் முன்கைகளையே சந்தனக்கட்டைகளாக உரைத்த பெருமை கூறப்படுகிறது. பின்னர் இச்சிறப்பு பொதுவாக வேளாளர் அனைவருக்கும் ஏற்றிக் கூறப் பட்டது.

'இன்பு நலம்புவி யாவரும் மகிழ
முன்கைச் சந்தனம் உரைத்தமூ தறிவோர்'

என்றும்,

'தந்திமுகன் ஐங்கரற்கு இனிதாக முன்கையில்
சந்தனம் உரைத்தளித்து'

என்றும் தனிப்பாடல்கள் புகழுகின்றன.

இச்செய்தியைப் பலருக்குச் சிறப்பித்துக் கூறினாலும் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல உலகுடையாருக்கே உரியது என்று வாலசுந்தரக் கவிராயரும் தன் சதகத்தில் கூறுகிறார்.

'பூத்தந்த வானமும் சந்தன மாதும்
புனலொழித்துத்
தேய்த்தந்த முன்கையில் சந்தனம் வாரிச்
சிவன்மெய்யினில்
சாத்தந்தை கோத்திரன் உலகுடை யான்செய்
தவம்பெருக
வாய்த்தந்தக் கீர்த்தி தனைப்படைத் தான்கொங்கு
மண்டலமே'

என்பது அவர் சதகப் பாடலாகும்.

மூவேந்தர்கள் சிறப்புச் செய்த மற்றுமொரு புகழ்மிகு வரலாற்றுச் செய்தியை 'ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சி' என்ற கொங்கு நாட்டு இலக்கியமும் கூறுகிறது. ஓதாள குலத்துப் பெரிய பெருமாள் ஆட்சி உரிமை பெற்ற நாளில் உகாயனூர்ப் பகுதியில் நாட்டின் பகைவர்களை வென்ற காரணத்தால் மூவேந்தர்களும் சாத்தந்தை குலத்தலைவன் சரவண மகீபனுக்கு 'உலகுடைய மன்றாடி' என்ற உயர்மிகு பட்டம் தந்தனர் என்று புகழ்ந்து பாடுகிறது அந்நூல்.

'உகாயனூர்ப் பகுதியை உற்றிடும் குணவான்
சகாயமாய் வந்த சாத்தந்தை கோத்திரன்
பரசிவம் பேணும் பக்தனாய் மிளிரும்
சரவண மகீபனாம் தாட்டிகன் தனக்கும்
சேரனும் சோழனும் சிறப்புறு பாண்டிய
மாறனும் கூடியே மகிழ்வுடன்.........
வலிமை உகாயனூர் வாய்த்த சாத்தந்தை
குலசர வணற்குக் குணமுடன் மகிழ்வாய்
மன்னுல குடைய மன்றாடியாம் பட்டமும்
பன்னியே வாழ்த்திப் பரசினர் பெரிதும்'

என்பவை அப்பாடல் பகுதியாகும்.

விசயநகர அரசரின் விருது

மூவேந்தர்கள் மட்டுமல்ல அவர்களுக்குப் பின் தென்னகம் முழுவதும் ஆட்சிபுரிந்த விசயநகரப் பேரரசர் களும் சாத்தந்தை குலத்தினருக்குச் சிறப்புக்கள் பல செய்தமைக்குச் சான்றுகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ஆனைகுந்தி என்பது விசயநகர அரசர்கட்குத் தாயக மான இடம். இது துங்கபத்திரை ஆற்றின் வடகரையில் உள்ளது. இதனால் விசயநகர் அரசர்கள் ஆனைகுந்தி ராயர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

அவ் விசைய நகர மன்னர்கள் காலத்தில் யாராலும் அடக்கமுடியாத மிகப்பெரிய ஆற்றல் பெற்ற 'மசக்குதிரை' என்ற குதிரையை அடக்கி, அசைக்க முடியாத பகைவர் கோட்டையை இடித்து வென்று விசய நகர மன்னனிடம் வேலைப்பாடுமிக்க சிவிகை (பல்லக்கு) ஒன்றினைப் பரிசாகப் பெற்றவர் சாத்தந்தை குலத்து வேளாளர் உலகுடைய காலிங்க மன்றாடி என்பவர். இதனை ஒரு பாடல் நமக்கு விளக்கிக் கூறுகிறது.

'திசைக்குமது புகழ்கொண்ட ராவுத்த ராயனே
செகமன்னர் ரணகண்டனே
சீரங்கப் பட்டணம் விசையநகர் மகராயர்
சிம்மா சனத்துமுன்னே
மசக்குதிரை ஏறியே பூச்சக்கர வாளமதில்
வய்யாளி நடனமிட்டு
மாவுத்த ராவுத்தர் சீனத்தர் துலுக்கர்
வாதிட்டு முனைகூறியே
அசைக்கமுடி யாதகெடி கோட்டையை இடித்துமே
அயன்தூள் படுத்தியே
ஆனைகுந் திக்குவரு ராயர்க்கு முன்னின்று
அழகான சிவிகைபெற்றாய்
திசைக்குமது தென்நாகம் வெள்ளோடை அல்லாளம்
நிருபன்சாத் தந்தைகுலனே
நீதிபெறு உலகுடைய காலிங்க மன்றாடி
நீலவான் பரிநகுலனே'

என்பது அப்பாடலாகும். இக் குதிரையை அடக்கிய மாபெரும் வல்லமையையே இன்று சாத்தந்தை குலத்தாரை மாமன் மைத்துனன்மார் விளையாட்டாக வேறு வகையாகக் கூறுவர் போலும்.

நாயக்க அரசுக்கு நல்லுதவி

விசுவநாத நாயக்கர்—அரியநாத முதலியார் இருவரும் சேர்ந்து மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்குட்பட்டு 72 பாளையப் பட்டுக்களை அமைத்தனர். 72 பாளையப்பட்டுக்காரர் கட்கும் மதுரைக் கோட்டையில் 72 கொத்தளங்கள் பாதுகாவலுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. சாத்தந்தை குலத்தினர் காலிங்கராயர் தலைமையில் 51 ஆம் கொத் தளத்தை மதுரை மாநகரில் காவல் புரிந்தனர்.

அப்போது விசுவநாத நாயக்கருக்கும் தென்பாண்டிச் சீமையான திருநெல்வேலியில் ஆட்சிபுரிந்த பஞ்ச பாண்டியர் எனப்படும் பிற்காலப் பாண்டியர் மரபினர்க்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அப்போது கொங்கு நாடு மதுரை நாயக்கருக்கு உட்பட்டிருந்தது. எனவே சாத்தந்தை குலத்தினரும் மதுரை நாயக்க மன்னன் விசுவநாத நாயக்கருக்கு ஆதரவாக நெல்லைச் சீமை சென்று போர் புரிந்து பெருவெற்றி பெற்றனர்.

மைசூர் அரசர்க்கு ஆதரவு

கொங்கு நாடு சில காலம் மைசூர் அரசர்க்கு உட்பட்டிருந்தது. மைசூர் அரசர்களும் கொங்கு வேளாளர் ஆதரவைப் பெற்றனர். மைசூர் மன்னரின் பல போர்களில் கொங்கு வேளாளர்கள் குறிப்பாகச் சாத்தந்தை குலத்தினர் தலைமை தாங்கிப் போரிட்டனர்.

கோழிக்கோட்டில் சாமுரின் அரசர் மீது ஒருமுறை மைசூர் அரசர் நடத்திய போரில் சாத்தந்தை குலத்தினரும் அவர்களின் தலைவரான காலிங்கராயரும் தம் படை களுடன் கலந்துகொண்டனர். குடகு நாட்டின்மீது மைசூர் அரசர் நடத்திய போரிலும் சாத்தந்தை குலத்தினர் கலந்துகொண்டு வெற்றி பெற்றனர்.

மைசூர் அரசரால் அட்டகோண தண்டிகை எனப்படும் தங்கமுலாம் பூசிய 8 கலசங்களுடன் கூடிய பல்லக்கைக் காலிங்கராயர் பரிசிலாகப் பெற்றார்.

மேழிக் கொடிபடைத்த மேலோர்

அரசருக்குக் கொடி இருப்பதுபோல் கொங்கு வேளாளர் களுக்கும் கொடி உண்டு. வேளாளர்களும் மேழிக் கொடி யால் உலகம் காக்கின்றனர் என்கிறார் ஒரு புலவர்.

'ஆழிக் குடையான்போல் அண்டர்புவ னம்காக்க
மேழிக் கொடிபடைத்த வித்தார நாகரிகர்'

என்று சாத்தந்தை குலத்தினர் இலக்கியத்தில் புகழப்படு கின்றனர்.

'வெள்ளோடு சாத்தந்தை கோத்திரம் பொன்மேழித் தலைவனாகிய நஞ்சப்ப கவுண்டர் மகன் நல்ல காளியப்ப கவுண்டர்' எனவரும் பட்டயத் தொடராலும் மேழிச் சின்னம் கூறப்படுகிறது.

அரசர்களைக் குறிப்பதுபோலவே சாத்தந்தை குலத்துப் பெருமக்களை பூமிபாலகர், வேள், மன்னர், அரசு, பார்த்திபர் என்ற சொற்களால் புலவர்கள் மனம் நிறைந்து வாழ்த்தியுள்ளனர்.

'சரவண ஆடவன்
உகாயனூர் அரசு பெற்றிருந்தான்'

என்று சாத்தந்தை குலத்தார் காணியை அரசு என்றே புலவர் கூறுகிறார்.

செயற்கரிய செயல்

கொங்கு நாட்டின் வாழ்வோடும் வளத்தோடும் இரண்டறக் கலந்து கொங்கு நாடு, கொங்கு சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் பெரும்பாடுபட்ட சாத்தந்தை குலத்தாருக்கு வேறு யாருக்கும் இல்லாத சிறப்புமிகு சாதனைகள் சில உள்ளன.

குலம் பிரித்த குன்றாப் புகழ்

கொங்கு 24 நாடுகளையும், நாடுகளுக்குள் அமைந்த ஊர்களையும், எந்தெந்த ஊர்களுக்கு யார் யார் காணி யாளர்கள் என்று பிரித்தவர்கள் சாத்தந்தை குலத்தினரே. இவ்வாறு நாடு காணி பிரித்த நற்செயலை ஒரு பழம்பாடல் விளக்கிக் கூறுகிறது.

'சேரன்சோழன் பாண்டியமூவ ராசாக்களும்
செங்கோல் செலுத்துநாளில்
செம்பமுடி வைக்கவரும் கங்கைகுல வங்கிஷம்
செழியதிசை மூவர்தான் பிரிக்க
பார்மருவு காராளர் நாற்பத்தெண் ணாயிரம்
பசுங்குடிகள் பன்னீராயிரம்
பகுக்கவரு சாத்தந்தை உலகுடைய மன்றாடி
பார்வேந்தர் முடிகள் சூட்ட'

என்பது அப்பாடல் பகுதி.

உரிமைகள் அளித்த உத்தமர்

கொங்கு நாட்டின் பல பகுதிகளில் முன்பு சாதி வேற்றுமைகள் தலைதூக்கி இருந்து அதன்மூலம் ஏற்றத்

தாழ்வுகளுடன் மக்கள் சமுதாயம் விளங்கியது. கொங்கு நாடெங்கும் கம்மாளர் எனப்படும் ஆசாரி குலப் பெரு மக்கள் வேளாளர் குடியிருப்புக்குள் வரும்போது கால் களுக்குச் செருப்பு அணிந்துகொள்ளக்கூடாது; அவர்களின் வீடுகளுக்குக் காரை பூசக் கூடாது; கம்மாளர் வீடுகளில் நடக்கும் நல்ல காரியங்களுக்கும், தீய காரியங்களுக்கும் வாத்தியம் எதுவும் வாசிக்கக் கூடாது என்றும் தடை நெடுங்காலமாகவே இருந்தது.

அவர்களுக்கு இத் தடை இருப்பது வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை காலிங்கராயனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கொங்கு வீரபாண்டியனின் முதல் அமைச்சராகக் காலிங்கராயர் இருக்கும்போது இத்தடையை நீக்கினார்.

'இனிமேல் கம்மாளர்கள் தாங்கள் புறப்பட வேண்டும் இடங்களுக்குக் கால்களுக்குப் பாதரட்சை கோத்துக் கொள்ளவும், தங்கள் வீடுகளுக்குச் சாந்திட்டுக் கொள்ளவும், நன்மை தீமைக்கு இரட்டைச் சங்கு ஊதிப் பேரிகை உள்ளிட்டன கொட்டுவித்துக் கொள்ளவும் சொன்னோம். இதை வேண்டும் இடங்களிலே கல்லிலும் செம்பிலும் பொறித்துக் கொள்ளுக' என்று சாத்தந்தை காலிங்கராயன் ஆணையிட்டார்.

கால்வாய் வெட்டிய காவலர்

இன்றைய ஈரோடு வட்டத்தின் செல்வச் செழிப்பிற் கும், வளத்திற்கும் மூலகாரணம் காலிங்கராயன் கால்வாய். பவானி தொடங்கிக் கொடுமுடி அருகே ஆவுடையாபாறை வரை ஏறக்குறைய 90 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள கால்வாயையும், பவானி ஆற்றில் காலிங்கராயன் அணைக்கட்டையும் வீரபாண்டியன் ஆட்சிக்காலத்தில் தன்

குடும்பச் சொத்தைக் கொண்டும், பங்காளிகள் துணை கொண்டும் உருவாக்கியவர் சாத்தந்தை காலிங்கராயர்.

சேது அணைகட்டிய இராமன் செயலோடும், காவிரிக்குக் கரைகட்டிக் கல்லணை கண்ட கரிகாலன் செயலோடும் காலிங்கராயன் செயல் பாராட்டப்படுகிறது. ஒரு புலவரால்

'திரைகொண்ட வாரியை மாலடைத்
தான்செழும் காவிரியை
உரைகொண்ட சோழன்மு னாளடைத்
தான்உலகு ஏழறிய
வரைகொண்ட பூந்துறை நாடது
வாழஅவ் வானிதனைக்
கரைகொண்ட டைத்தவன் வெள்ளோடைச்
சாத்தந்தை காலிங்கனே'

என்று பாராட்டுகின்றார் அப்புலவர்.

கம்பரை ஆதரித்த கருணையாளர்

கம்பரை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளல் கொங்கு வேளாளர்களில் சாத்தந்தை குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இச் செய்தி வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்குமண்டல சதகத்தின்

'படிக்கவே பொருட்சாத் தந்தை
பண்ணைகோன் வெண்ணைநல்லூர்
கொடுத்திடும் இரணம் வாரிக்
கொங்குசெய் சதகம்தானே'

என்ற பாயிரப் பாடலாலும்,

'சாத்தந்தை கோத்திரன் பண்ணை
குலேந்திரன் தமிழ்ச்சடையன்
கோத்திரம் நாற்பத்தெண் ணாயிரம்
என்னும் குலம்விளங்க
ஆத்திப நல்லூர் கலியுகம்
ஆயிரம் ஐம்பத்தொன்றில்
வாழ்த்துவர் கங்கையில் வங்கிசத்
தோர்கொங்கு மண்டலமே

என்ற பாடலாலும் உறுதிப்படுகிறது.

இவ்வரலாற்றுச் செய்தியை எழுமாத்தூர் வேலம் பாளையம் வே.ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், பேராசிரியர் கு. அருணாசலக் கவுண்டர் ஆகிய இருபெரும் கொங்கு ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். வெள்ளோடு சிவன்கோயில் கல்வெட்டில் எலவமலை சாத்தந்தை குலத்தில் சடையன் என்ற பெயரைக் காணுகின்றோம்.

சாத்தந்தை குலத்தினரே 'கம்பர் செய் இராமர் பனுவலுக்குக்' காரணமாக இருந்தனர். இதனால்தான் கம்பர் கொங்கு வேளாளர்மீது கருணை கொண்டு காவிரி வெள்ளத்தை அடக்கினார். மங்கல வாழ்த்துப் பாடி அளித்தார். கம்பர் வாழி 16-ம் ஏரெழுபதும் திருக்கை வழக்கமும் பாடிச் சிறப்பித்தார். 'காப்பவர் என்றும் வேளாளர்காண்' என்று கூறினார்.

வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை குலத்து கந்தய கவுண்டர் பேரனும் நல்லய கவுண்டர் மகனும் ஆன முத்தைய கவுண்டர் சந்திர சூரியர் உள்ளவரை வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை குலத்தாராகிய எங்கள் வழியினர் கம்பரின் செந்தமிழுக்கு அடிமை என்று எழுதித் தந்துள்ளார்.

'கல்லும் காவேரியும் சந்திராதித்தர்
உள்ளமட்டும் கம்பநாடன்
சொல்லிய செந்தமிழ்க்கு அடிமைதுரை
நாங்கள் என்ற சோமாபூமேல்
வல்லமைசேர் வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை
கந்தயவேள் மைந்தன்கீர்த்தி
நல்லயவேள் ஈன்றெடுத்த முத்தைய
மகிபதியே நளினிமாலே'

என்பது அச்செய்தியை விளக்கும் பாடலாகும்.

காடு கொன்று நாடாக்கியோர்

கொங்கு நாட்டில் காடுகளை அழித்து நாடாக்கி மக்களைக் குடியேற்றிய மாண்புறு செயல்களைச் சாத்தந்தை குலத்துச் செம்மல்கள் செய்தனர் என்பதைக் குன்னத்தூர் முதலிய இடங்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

பேரரசர்களின் சிறப்புமிகு நற்செயல்களைக் 'காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கி' என்று பழம்பாடல் கூறுவதுபோல், சாத்தந்தை குலத்தினரும் காலிங்கராயனும் செய்தனர் என்பது வரலாறு கூறும் செய்தியாகும்.

திருப்பணிப் பெருமை

பெரும் பொருட் கொடையளித்து எண்ணற்ற தான தர்மங்கள் செய்து அடையும் புண்ணியத்தைவிடத் திருக்கோயில் திருப்பணிக்குச் சிறு கொடை அளித்து அதனால் பெறும் புண்ணியம் மிகவும் சிறந்ததாகும். அதுவும் புதிய கோயில்கள் பற்பல கட்டுவதைக் காட்டிலும் முன்னோர் கட்டிய பழைய கோயில்களைத் திருப்பணி செய்வதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

காஞ்சிப் புராணம் சிவ புண்ணியப்படலப் பாடல் ஒன்று இதனை நன்கு விளக்குகிறது.

'முரிந்து வீழ்ந்தன வெடித்தன உடைந்தன முதிய
நெரிந்த வாகிய கோபுர நெடுமதில் பிறவும்
தெரிந்து முன்னையில் சீர்பெறப் புதுக்குவோர் பண்டு
புரிந்து ளோர்பெறும் புண்ணியம் நான்மடங்கு உறுவர்'

என்பது அப்பாடலாகும்.

தென்பாண்டி நாட்டுத் தென்காசி விசுவநாதர் கட்டிய அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியன், தான் அமைத்த ஆலயம் தெய்வச் செயலால் அமைந்தது என்றும் மீண்டும் அக் கோயிலை விரிவு செய்பவர்களின் திருவடிகளிலும். அக் கோயிலைப் பராமரித்துப் பாதுகாப்பவர்களின் திருவடிகளிலும் விழுந்து வணங்குவதாகப் பாடிய பாடல் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

'சேலே றியவயல் தென்காசி ஆலயம்
தெய்வச்செய

லாலே சமைந்ததிங்கு என்செயல் அல்ல
அதனைஇன்னம்
மேலே விரிவசெய் தேபுரப் பார்அடி
வீழ்ந்துஅவர்தம்
பாவேவல் செய்து பணிவன் பராக்கிரம
பாண்டியனே'

என்பது பராக்கிரம பாண்டியன் பாடலாகும்.

அருள்மிகு மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் ஆலயம் சாத்தந்தைகுல முன்னோர்களால் தென்முகம் வெள்ளோடு கிராமம் மயிலாடியில் எடுக்கப் பெற்றது. இப்போது அவ் வழியினரான கொங்கு வேளாளரில் சாத்தந்தை குலப் பெருமக்கள் முன்னின்று அன்பர்கள் உதவியுடன் மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் திருக்கோயிலை விரிவுபடுத்திப் பெரிதாக்கிப் புதுப்பித்துள்ளனர்.

அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியன் பாடியதுபோல் திருப்பணிக்கு உதவியோர் பாதார விந்தங்களில் வீழ்ந்து பணிவதல்லால் வேறு ஒன்றும் அறியோம்.

மயிலாடியைக் சேர்ந்த சாத்தந்தை குலப் பெரு மக்களும் பிறரும் பொருட்கொடை நல்கிச் செல்லாண்டி யம்மன் திருக்கோயில் திருப்பணியை கோவை கணபதி சாத்தந்தை குலக் காணியாளர்கள் பேருதவியுடன் நன் முறையில் முடித்துள்ளனர். பொருட் கொடையாலும், உழைப்பினாலும் பல்வேறு முயற்சிகளால் திருப்பணிக்குப் பலர் உதவியுள்ளனர்.

மயிலாடியைச் சேர்ந்த,

எம். பொன்னுசாமிக் கவுண்டர், பூச்சக்காட்டுத் தோட்டம்.

ஆர். இராமசாமிக் கவுண்டர், கொத்துக்காரர்,

எம். பொன்னுசாமிக் கவுண்டர், உப்புக் கிணத்துத் தோட்டம்.

சி. வையாபுரிக் கவுண்டர், பள்ளக்காட்டுத் தோட்டம்.

எஸ். ரங்கசாமிக் கவுண்டர், வடமாயி தோட்டம்.

கே. திருமூர்த்தி, சொக்கனாங்காட்டுத் தோட்டம்.

என். பழனிசாமிக் கவுண்டர், சக்கிலியங்காட்டுத் தோட்டம்.

பி. இராசு, சூர்யா ஸ்கிரீன் ஆர்ட்ஸ், ஈரோடு.

எஸ். குருசாமி, பறையங்காட்டுத் தோட்டம்.

ஆர். கிட்டுச்சாமி, வடக்குத் தோட்டம்.

அமரர் எம். வேலுசாமிக் கவுண்டர், அய்யங்காட்டுத் தோட்டம்.

பி. விசுவநாதன், வடக்குத் தோட்டம்.

கே. வேலுசாமி, அசோகபுரம் (மயிலாடி)

கே. பெரியசாமி, அசோகபுரம் (மயிலாடி.)

ஆர். அருணாசலம், வடக்குத் தோட்டம்.

எம். தங்கராசு, துண்டுக்காட்டுத் தோட்டம்.

எஸ். ரங்கசாமிக் கவுண்டர், மணியகாரன்காடு.

மயிலாடி இளந்தளிர் நற்பணி மன்றத்தார்.

சென்னிமலை மேலப்பாளையம் அமர் ஃபேப்ரிக்ஸ் பொன்னுசாமிக் கவுண்டர்.

ஆர். சுப்பராயக் கவுண்டர், அனுமன்பள்ளி மகாலட்சுமி ஆயில்மில்

ஞானிபாளையம் வரட்டுமடைக் காடு சென்னியப்ப கவுண்டர்.

ஈரோடு பி கிருஷ்ணராமசாமிக் கவுண்டர்.

ஆகிய பெருமக்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்,

தொடங்கிய திருப்பணியைக் கண்டு மகிழ்ந்து பெரும் பொருட்கொடை அளித்தலுடன் நெடுந்தொலைவையும் பல்வேறு சிரமங்களையும் யாராவது தேவை ஏற்பட்ட பொழுதெல்லாம் அடிக்கடி மயிலாடி வந்து திட்டம் இடுவதிலும் திருப்பணியிலும் பெரும்பங்கு வகித்தவர்கள் கோவை கணபதியைச் சேர்ந்த சாத்தந்தை குலப் பெருமக்கள் ஆவர். பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னர் தென்முகம் வெள்ளோட்டைக் காணியாகக் கொண்ட அவர்கள் கோவை கணபதியிலும் சுற்றுவட்டாரங்களிலும் சீரும் சிறப்புடன் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

கோவை கணபதி, உழவகம், இராமகிருஷ்ணா இயற்கை மருத்துவமனை, ஆர். கிருஷ்ணசாமிக் கவுண்டர்.

கே. இராமசாமி (ரூட்ஸ்) கணபதி.

கே. மருதாசலம், போட்டோ சென்டர், கோவை.

ஜி. ஏ. பழனிச்சாமி, நல்லிமரத் தோட்டம், கணபதி.

ஜி. வி. கிருஷ்ணசாமி, எஞ்சினியர்., கணபதி.

எஸ். சண்முகம், ஆர். டி. ஓ. கணபதி.

ஆகியோர் பொருட்கொடை அளித்தவர்கள்.

கோவை கணபதியைச் சார்ந்த சாத்தந்தை குலப் பெருமக்கள் பலர் பொருட்கொடை வழங்கியதுடன் திருப்பணியிலும் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டனர்.

ஜி. ஏ. பழனிச்சாமி, நல்லிமரத் தோட்டம், கணபதி.

ஜி. எஸ். பொன்னுசாமி, நல்லிமரத் தோட்டம், கணபதி.

ஜி. கே. நஞ்சப்பன், நல்லிமரத் தோட்டம், கணபதி.

நஞ்சப்ப கவுண்டர், சக்கிலிவளவுத் தோட்டம், காந்திபுரம், கணபதி.

ஜி. ஏ. ஆயிக்கவுண்டர், பால் கொட்டம், கணபதி.

ஜி. ஏ. நஞ்சப்பன், கணபதி.

ஜி. ஏ. சுந்தரம், கணபதி.

ஜி. ஏ. கணேசன், கணபதி.

ஆறுக்குட்டிக் கவுண்டர், கிராய் தோட்டம், காந்தி புரம், கணபதி.

சு. நடராசன், சுந்தர பவனம், கணபதி.

ஜி. வி. கிருஷ்ணசாமி, எஞ்சினியர், காந்திபுரம், கணபதி.

சுப்பிரமணியன், இலட்சுமி மில்ஸ், சிங்கநல்லூர்

எஸ். சுந்தரம், வழக்கறிஞர், டாணா தோட்டம், நவக்கரை.

ஆ. அருணாசலக் கவுண்டர், நிலக்கிழார், கப்பளாங் கரை

ஆகியோர் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

காணியாளர்களான சாத்தந்தை குலப் பெருமக்கள், பிறர் அளித்த பொருளுதவியுடன் மயிலாடி செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலில் கர்ப்பக் கிரகம், விமானகோபுரம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், மண்டபச் சுதை வேலைப்பாடுகள், அமுது மண்டபம், தீபஸ்தம்பம் குறிஞ்சி, ஊஞ்சல், மூலஸ்தானக் கதவு மற்றும் இரும்பு கேட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அருமைக்காரர் கே. சி. சுப்பைய கவுண்டர் அவர்கள் மகன் எஸ். இராமசாமி (குவைத்) அவர்கள் நுழைவாயில் சுதை வேலைப்பாட்டை அமைக்க உள்ளார்கள்.

மயிலாடி செல்லாண்டியம்மன் குடமுழுக்கு விழா அழைப்பிதழ்களை ஈரோடு சூர்யா ஸ்கிரீன் ஆர்ட்ஸ் பி. இராசு அவர்கள் அழகுடன் அச்சிட்டு வழங்கினார்.

ஸ்ரீமுக வருடம் பங்குனி மாதம் 18ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை (*31-3-1994*) குடமுழுக்கு விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

சிரவை ஆதீனம் தவத்திரு சுந்தரசுவாமிகள் தலைமையில் பேரூராதீனம் தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் வாழ்த்துரை வழங்க குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது. குடமுழுக்கு விழா நிகழ்ச்சிகள் கௌமார மடாலயம். சிரவை எஸ். உமாபதி சிவாச்சாரியார் அவர்கள் தலைமையில் பல வேத விற்பன்னர்களைக் கொண்டு நடைபெற்றது. பக்த கோடிகள் குடமுழுக்கு விழா நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு பிறவிப் பயன் பெற்றனர்.

'செல்லாண்டி அம்மன் இரு சீர்பாதம் சேவித்து
எல்லாத் திருப்பணியும் ஈடேற்றி—நல்லவளம்
பொங்கும் மயிலாடிப் புகழ்சேர்சாத் தந்தைகுலர்
மங்கலமாய் வாழ்க மகிழ்ந்து'

நங்கவரம் கோயில்-ஒரு விளக்கம்

சிலர் திருச்சி மாவட்டம், நங்கவரத்தில் உள்ள சாத்தந்தை அம்மன் கோயில் கொங்கு வேளாளர்களில் சாத்தந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வம் என்றும், அனைவரும் அங்கே செல்லவேண்டும் என்றும் கூறித் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்து சிலரை அழைத்துக் கொண்டு சென்று வழிபாடு செய்வித்தும் வருகின்றனர். அவர்கள் செயல் குல வரலாற்றுக்கு முரண்பட்டதாகும்.

அன்பர்கள் அங்கு செல்லுவதோ அங்குள்ள 'சாத்தாயி அம்மனை வணங்குவதோ தவறில்லை; ஆனால் சாத்தாயியை சாத்தந்தை அம்மன் என்று வணங்குவதோ, சாகுதந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வம் என்று கூறுவதோ பொருத்தம் இல்லை என்பதே நமது கருத்தாகும்.

நங்கவரம் கொங்கு நாட்டு ஊர் இல்லை

நங்கவரம் கொங்குநாட்டு ஊர் அல்ல. சோழமண்டலத்து ஊர். அங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் எதுவும் அவ்வூரைக் கொங்கு நாட்டு ஊர் என்று கூறுவதில்லை. கொங்கு நாட்டைக் கடந்து சேர நாட்டுக்கும், தொண்டை நாட்டுக்கும், நடு நாட்டுக்கும் குடியேறிய கொங்கு வேளாளர் கட்குக் கொங்கு நாட்டு எல்லைக்குள் கோயில் உள்ளதே தவிரக் கொங்கு நாட்டுக்குள் வசிக்கும் கொங்கு வேளாளர் கட்குக் கொங்கு நாட்டைக் கடந்து குலதெய்வக் கோயில் இருப்பது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல.

கொங்கு வேளாளர்களில் சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணிகளைக் குறிக்கும் பல பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. ஒரு பாடலிலேனும் நங்கவரம் சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணி ஊர் என்று குறிக்கப் பெறவில்லை. காணி ஊர் அல்லாத தொலை தூரத்தில் உள்ள வேற்று நாட்டில்

உள்ள கோயிலை எப்படி சாத்தந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வக் காணிக் கோயிலாக ஏற்றுக்கொள்வது?

குளித்தலையுடன் கொங்கு நாட்டு எல்லை முடிந்து விடுகிறது. நங்கவரம் குளித்தலைக்கு அப்பால், கொங்கு நாட்டுக்கு அப்பால் சோழநாட்டில் உள்ளது. ராஜகம்பீர வளநாடு என்றும், பின்னாளில் கேரளாந்தக வளநாடு என்றும் அப்பகுதி அழைக்கப்பட்டது. அவையிரண்டும் சோழமண்டலப் பிரிவுகள். கொங்கு நாட்டுப் பிரிவுகள் அல்ல. அங்கு சாத்தந்தை குலத்துத் தெய்வம் இருக்க நியாயமில்லை.

அம்மன் பெயர் அமைப்பு

கொங்கு நாட்டு அம்மன் பெயர்கள் சில ஊர்ப் பெயரைச் கொண்டுள்ளன. அகத்தூரம்மன். ஆனூரம்மன், வாகைத்தொழு அம்மன் என்பன அவை. மற்றும் சில காளியம்மன், காமாட்சியம்மன், தம்பிராட்டியம்மன், வேதநாயகியம்மன், நல்ல மங்கையம்மன், ஆயி அம்மன், மீனாட்சியம்மன், பொன் குழலியம்மன் எனப் பெண்பால் பெயரைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

எந்தவொரு கோயிலும் ஆண்பால் பெயர்களைக் கொண்டு அம்மன் என முடியும் பெயர் வழக்கம் இல்லை. சாத்தன்+தந்தை என்ற பெயரே சாத்தந்தை என மாறியது என்பது இலக்கணப்படியும் ஆய்வாளர் கருத்துக்களின்படியும் கொண்ட உண்மை.

'சாத்தன் + தந்தை அம்மன்' என எப்படிப் பெயர் அமையும். எங்கும் குலதெய்வத்தின் பெயரால் அம்மன் பெயர் அமைவதில்லை.

நங்கவரம் கல்வெட்டுக்கள் அங்குள்ள அம்மனை **'மகாகாளாபிடாரி காத்தனூர் நங்கை'** என்றே குறிப்பிடுகிறது. நங்கைபுரம்—நங்கவரம் ஆயிற்று. அக்கோயில் நிருவாகி

கள் காளி கணத்தார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இன்று அக்கோயில் 'பிடாரி கோயில்' என்றே அழைக்கப் படுகிறது.

எங்கும் காணாத பெயர்

இலக்கியம், தனிப்பாடல், கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைச் சுவடி, பட்டயங்கள் எங்கும் சாத்தந்தை அம்மன் என்ற பெயர் பயின்று வரவில்லை.

சாத்தந்தை அம்மன் பற்றிக் குறிப்பிடும் சக்தி தேவி கூட காணி ஊர்ப்பெயர்களில் நங்கபுரத்தைக் குறிப்பிட வில்லை. இறுதியில் சாத்தந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வப் பட்டியலைத் தொகுத்துக் கூறுமிடத்து சாத்தந்தை அம்மன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை.

வழக்கு இல்லை

நங்கபுரத்தில் கொங்கு வேளாளர்களே இல்லை. அங்கு சாத்தந்தை அம்மன் என்ற பெயர் வழங்கு வதும் கிடையாது. இக்கோயில் பற்றிக் குறிப்பிடும் அன்பர்கள்கூடத் தாம் எழுதித் தரும் குறிப்பில் 'சாத்தாயி அம்மன்' என்று எழுதித் தருகின்றனரே தவிர 'சாத்தந்தை அம்மன்' என்று எழுதிக் கொடுப்ப தில்லை.

எனவே இனிமேலாவது நங்கவரத்தில் சாத்தந்தை யம்மன் கோயில் இருப்பதாக எண்ணிச் சென்று ஏமாற்றம் அடைய வேண்டாம் என்று கொங்கு நாட்டுச் சாத்தந்தை குலப் பெருமக்களைப் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள் கிறோம்.

★

6A
1-26